

ТОПОНИМИЯТА НА СЕЛИЩА ОТ БИВШАТА ОРЯХОВСКА ОКОЛИЯ

Ивалина Василева

*Семинар по практическа етнология и медиевистика „Проф. д-р Иван Шишманов”
към Асоциация за антропология, етнология и фолклористика „Онгъл”*

1. ТЕОРЕТИЧЕН АНАЛИЗ¹

Бившата Оряховска околия се намира в северозападната част на България. Територията ѝ е ограничена от руслото на няколко големи реки: нейната северна граница е река Дунав, западната минава по р. Огоста, източната – по р. Искър. През територията на околията тече р. Скът.

От историческа гледна точка повечето от селищата в Оряховска околия споделят една и съща съдба. В книгата си „От Искър до Огоста” Богдан Николов прави подробна историческа характеристика на поселенията от бившия Врачански окръг, в който влизат и тези от Оряховско. Според проучването на автора в повечето от тях са намерени останки от новокаменната, меднокаменната, бронзовата и желязната епоха. Откриват се тракийски могили – някои от които надгробни, а други – с функцията на пътни станции, както и антични селища по старите трако-римски пътища. Големите римски градове и крепости в района са Августа в землището на дн. с. Хърлец, Вариана – при дн. с. Лесковец, Четате и Региана – дн. гр. Козлодуй, Бургозоне или Аедава (все още не се знае със сигурност точното наименование на крепостта) – дн. гр. Оряхово, и др. (Николов 1996: 149, 181, 222, 303)

Според Б. Николов голяма част от селищата в бившата Оряховска околия продължават съществуването си през Първото и Второто българско царство. От високия бряг на р. Дунав – западно от гр. Козлодуй, до с. Хайредин, основано за

¹ В основата на теоретичната част от тази студия стои статията „Съвременно състояние на топонимните проучвания на селищата от северозападната част на бившата Оряховска околия” (Василева 2013).

нуждите на военен гарнизон в края на VII в., е разположен т.нар. „Аспарухов окоп” или „вал”, който е грандиозно землено укрепително съоръжение, предназначено да защитава новосъздадената българска държава от нападенията на аварите. (Николов 1996: 128)

По време на османското владичество голяма част от селищата в околията имат сходна историческа участ. В края на XVIII в. Оряховският регион е засегнат от кърджалийските нападения, които принуждават голяма част от местните родове да се преселят във Влашко. В края на XIX в. повечето от тях се завръщат в своите селища, привнасяйки румънски езиков адстрат в ежедневната речева комуникация на местното население, в неговата антропонимия, топонимия, ойконимия, еортонимия и пр. В тази част на Дунавската равнина се преселват и много родове от Врачанско, Ботевградско и другаде, някои от които също са стари бегълци от смутните кърджалийски времена. През третата четвърт на XIX в. османската власт заселва в Оряховско черкези и татари, подгонени от войните между Руската и Османската империя в Крим и Кавказ. Те остават тук само до Руско-турската освободителна война (1877–1878 г.), но оставят следи в местната ономастика.

Както бе споменато, в по-голямата част от селищата в бившата Оряховска околия има завърнали се родове и нови пришълци от Влашкото княжество (по-късно Кралство Румъния). За резултатите от този процес на ономастично равнище свидетелстват редица ойконими (селищни названия) и топоними (местни имена), които се документират и днес на изследователски терен: Хайредин – *Влашко селище*, *Влашко селска падина*, *Влашко селски пръпек*; Бутан – *Влашки път*, *Влашка махалà*; Гложене – *Влашка махалà* и др. Една част от т.нар. „*власи*” или „*порумънчени българи*” (по определението на Б. Николов) пазят само фолклорно-исторически спомен за пребиваването на дедите им на север от Дунава, за други е характерен активен билингвизъм, трети са усвоили и значителни елементи от румънската фолклорно-обредна практика (Козлодуй, Хърлец, Софрониево, Лесковец и др.) (Василева 2011).

В настоящия текст обаче няма да се спираме на цялата Оряховска околия, а на северозападната част от нея и по-конкретно на ономастичен материал от 31

селища от днешните общини Козлодуй, Хайредин, отчасти Мизия и Оряхово. Акцентът е поставен върху топонимията на Козлодуй, Хърлец, Гложене, Бутан, Крива бара, Хайредин, Михайлово, Манастирище, Ботево, Софрониево и Лесковец. За повечето от тях има написани и издадени поселищни проучвания, излезли от перото на местни краеведи и родолюбци. В тях в стандартен научно-популярен стил са разкрити важни сведения за местния културно-исторически и социално-икономически развой.

В по-голямата си част изданията представляват меморати, базирани на личните спомени на авторите, както и на разкази от възрастни хора. Такива са „Моят път” от Георги Стойков (за с. Лесковец), „Спомени...” от Димитър Райков (за с. Хайредин) и други, които дават адекватна представа за живота, бита, традициите на населението, като същевременно запознават читателите с локалната топонимия на селищните пространства. Така например в книгата „Гложене” авторът Христо Геров, описвайки създателите на селото, проследява откъде са дошли първите фамилии и родове. Според написаното излиза, че почти всички те са преселени от Румъния, макар че днес в Гложене не се говори „*влашки език*”, не се пази и споменът за самото преселение (Гергов 2003: 13, 14). Ето защо краеведските проучвания не бива да бъдат подминавани с лека ръка като исторически източник. В тях са съхранени спомените на старите поколения, носещи знания, до които днешният изследовател вече трудно може да достигне.

Най-старото, документирано в турски регистри селище е село Хайредин. То е споменато за първи път в „Откъс от подробен регистър”, съставен на 05.11.1516 г. (Ориенталска документална сбирка: ф. 114: а.е. 339). Най-ново е село Ботево, създадено след Освобождението.

В по-голямата част от изследваните селища днес живеят преселници от Балкана (според населението) – Хайредин, Гложене, Манастирище, Михайлово, Крива бара и Бутан, но в топонимията им се пазят следи от влашко население (*Влâшка махалâ, Влâшко сèлице, Влâшко-стрâнска падîна* и пр.). Тук днес не се говори „*влашки език*”.

Друга група са т.нар. „*влашки селища*”, в които и до днес населението говори на влашки. Жителите им помнят за преселението си от северната ни съседка Румъния и във фолклора им е ясно различим румънският (влашкият) компонент (Хърлец, Софрониево, Козлодуй и Лесковец).

В миналото в състава на бившата Оряховска околия са влизали още две села – Радойково и Босилеград, които днес са присъединени към селата Бутан и Михайлово. Жителите на тези „нови квартали” пазят своята локална идентичност и по тази причина също са подходящ обект за изследване от диалектна и ономастична гледна точка.

В миналото основният поминък на селищата от северозападната част на бившата Оряховска околия е бил земеделието и животновъдството, а в село Манастирище и каменодобивът (в м. „*Кариèрите*”) за построяването на жилищни и стопански сгради.

Основни източници за съвременното състояние на топонимията на територията на бившата Оряховска околия са:

1. Дипломна работа на Румяна Иванова от 1972 г., разработена под ръководството на проф. Николай Ковачев във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий”;

2. Събран от автора топонимичен материал – самостоятелно и в рамките на проект, финансиран от Центъра по българска ономастика на Великотърновския университет.

Този тип източници на ономастичната фактология предпоставят реализирането на следната първоначална схема на класифицирането на топонимичния материал:

- 1. Местности, които са записани в дипломната работа и се помнят днес.**
- 2. Местности, записани в дипломната работа, за които няма спомен.**
- 3. Новозаписани местности.**

Местностите, записани в дипломната работа, които днес се помнят от местното население, представляват 1/3 от известния топонимичен фонд на северозападната част на бившата Оряховска околия. Те не се характеризират с

големи промени в периода 1972-2012 г. Най-често се срещат различия по отношение на граматическите категории определеност и число на местните названия.

Някои оними преди са били нечленувани, но към днешна дата се срещат с членувани форми и обратното: преди *Вървище* – днес *Вървицето*, пр. *Беженската махала* – дн. *Беженска махала*, пр. *Попова могила* – дн. *Поповата могила*, пр. *Змърк* – дн. *Змърка*, пр. *Борун* – дн. *Боруня*, пр. *Ломското джеде* – дн. *Ломско джеде*. Има промени в числото: *Семидовото* – *Семидовите*, *Продкара* – *Продкарите*, *Нешова круша* – *Нешови круши*. Забелязва се изпадане на някоя от съставните части на топонима: *Остров Масама* – *Масама*, *Хърлешка царска градина* – *Царската градина*, *Кюлюфарешки геран* – дн. *Кюлюфарца*², пр. *Вианска махала* – дн. *Вианите*. Срещат се и други изменения: пр. *Ботев път*, дн. *Ботевски път*, пр. *Вианите* – дн. *Ви*.

Местностите, които са записани в дипломната работа и не се помнят, са също 1/3 от общия състав на топонимите. Най-често незапомнените названия са оними за гробища, герани, в някои случаи махали, мостове, могили, ливади и баири. Няма спомен най-вече за топонимите, които са образувани по лични и фамилни имена (ЛИ, ФИ). Този факт се обяснява с уедряването на парцелите земя след кооперирането през 50-те години на XX век.

По ЛИ, ФИ и родови имена (РИ) преди са се именунали и махалите в голяма част от разглежданите селища, тъй като в повечето случаи махалите са възникнали при заселването на определени фамилии или цели родове (*Поповска махала*, *Пулвовска махала*, *Тановска махала* и др.). С течение на времето тази родова детерминация се изгубва, а днес почти не съществува. Към днешна дата селата най-често се делят на „горен” и „долен край” (Хайредин, Софрониево и др.).

Към изчезналите местни названия спадат и тези на т.нар. „черни пътища” (земни пътища), по които в миналото се е осъществявала най-пряката междуселска комуникация. В голяма част от случаите те вече не съществуват, особено след прокарването и асфалтирането на новите пътища от републиканската пътна мрежа

² Има се предвид хронологията на записване на топонимите.

в епохата на социализма (*Бутански път, Гноенишки път, Букьовски път, Галишки път* и др.).

Изчезват и топоними, свързани с новата история на района. Има и случаи, в които някои сгради, построени след 9-ти септември и записани в дипломната работа, вече не съществуват (*Девети септември* – чешма, *Първи май* – чешма и др.).

Новозаписаните местни имена са най-големият и най-обширен дял от топонимичния фонд на проучваната поселищна територия. Те са около 2/3 от общия брой запомнени оними, събрани до момента от автора (2012 г.).

По своята семантична характеристика повечето са местности, запазили спомени още от римско време, от времето, когато се е образувало селото, „*турското време*”, следосвобожденските десетилетия, социализма – *Аспарухов вал* – Козлодуй, Хърлец, Бутан, Крива бара, Хайредин, военноукрепително съоръжение от Първата българска държава, падина; *Делниците* – Крива бара, получава името си, когато земята се е раздавала на населението на границата между Крива бара и Бутан, от гл. *деля*, ниви; *Магура ку кятра* – Козлодуй – римско селище край крепостно съоръжение *Региану*, рум. *tăgiga* – хълм; *Каса лу Данила* – Козлодуй, хайдушко скривалище на чета с румънски войвода Данила; *Маладжик* – Козлодуй, турска фирма, държала риболова до 1878; и т.н.

Много често един топоним е назован с няколко онима: *Костата – Реброто, Кривия вир – Мерджанов вир, Средните делници – Среден гред, Стадиона – Лъката, Аспарухов вал – Окдона, Мерата – Мерущя, Фун Котурулуй – Малкия кот* и др.

За класифицирането на новозаписания езиков материал ще използваме модела, предложен от акад. Иван Дуриданов в ономастичния му труд „Местните имена в Ломско”. При разглеждането на топонимите от ломския регион ученият разпределя езиковия материал най-общо на етнолингвистичен принцип: български имена, румънски имена, турски имена и имена с неясен произход. Под местни български имена акад. Дуриданов разбира „не само тези, чиито основни елементи са български (славянски) по потекло, но и всички ония, които са възникнали върху почвата на българския език или дори на ломския диалект” (Дуриданов 1952: 120).

За турските местни имена отбелязва, че известна част от тях е изменена под влияние на българския език. А за румънските имена – че някои от тях са славянски заемки в румънски.

В разглежданата част от Оряховска околия на първо място са българските местни имена, а на второ място стоят румънските, концентрирани в т.нар. „влашки селища”. В тях преобладаващото население се състои от преселници от Румъния – власи и наследници на българи, които са се заселили северно от Дунава поради различни обстоятелства, след което отново са се завърнали по родните места (своите или на своите деди). В нашия случай това са селищата Козлодуй, Хърлец, Софрониево и Лесковец. Имена на местности с румънски произход са напр. *Кòстата* (Хър.) от рум. *coastă* ‘ребро’, *Грòната* (Козл) от рум. *groapă* ‘яма, падина’, *Вàля мàре* (Леск.) от рум. *vale* ‘долина, низина, падина’ и рум. *mare* ‘голям’ и други (Иванова 1972), като за тях е характерна двойна, а понякога и тройна номинация, т.е. съществуват сред населението в няколко варианта – на влашки и на български: *Куàста – Ребрòто*, *Фун Котурулуй – Мàлкия кот*, *Пèсте Огòст – През Огòста*, *Цàрската градìна – Градìна императя̀ска*. Най-рядко разпространени в Оряховска околия са турските местни имена, които се срещат предимно в селищата, в които има преселници от Балкана.

Акад. Дуриданов разделя българските имена на осем групи спрямо морфологичните им особености, като всяка група има свои поддялове. Като първа група езиковедът поставя **Местни имена с топонимични наставки**; следващата е **Местни имена от съществителни нарицателни**; третата е **Местни имена от старинни нарицателни и новообразувания, които не се срещат като нарицателни**; четвъртата група е **Сложни местни имена**; под номер пет стоят **Местни имена, които са по форма от лични имена**; номер шест е **Местни имена от прилагателни**; седмият дял е **Местни имена от словосъчетания – прилагателно + съществително**; към осма, последна група принадлежат **Местни имена от обстоятелствени допълнения – предлог + име**.

Следвайки примера на проф. Дуриданов, в настоящото изследване направих подобна статистика на събраните до момента топоними в Оряховска околия. Най-

разпространени са местните имена, образувани от словосъчетание между прилагателно и съществително. Такива са: *Бѐли брег, Вл̀шка махал̀, Аспар̀хов вал, Ст̀рия мост, Р̀мско с̀лище, Г̀рния край, Риб̀рски път, Гол̀мия гред, Гол̀мия Д̀нав* и мн. др. На второ място са имената, образувани от съществителни нарицателни като: *Бай̀ра, Гр̀да, Д̀гата, К̀мъка, Шум̀ка, Вър̀бака, Г̀рското, Бл̀тото, Бот̀ша* и пр. Третият, най-често срещан тип в Оряховско съставляват местните имена, образувани с топонимични наставки. Това са: *К̀нчовец, Брестов̀ец, Кюлюф̀рец, Й̀новци, Коп̀ница* и пр. Другата преобладаваща група в Оряховско представляват топонимите, образувани от обстоятелствени допълнения – предлог + име. Такива са имената на местностите: *Под Ок̀на, До п̀сището, През Ок̀ста, До хлебозав̀да, На прист̀нището* и др.

В заключение може да се обобщи, че голяма част от топонимичния материал, документиран в северозападната част на бившата Оряховска околия през 1972 г., се е съхранил и може да бъде записан и днес. Изчезналата част от онимния фонд е свързана с неизбежните културно-исторически, икономически и социално-политически промени, които претърпява районът като част от динамичния развой на местно и на национално равнище. За т.нар. „*влашки села*” продължава да е характерен активният билингвизъм – както като ежедневна речева практика, така и при създаването и използването на местни имена. Значителна част от топонимите имат и българско, и влашко название – като резултат от калкиране и като независимо успоредно именуване.

Пълното събиране на топонимията на селищата от бившата Оряховска околия предстои и едва след като завърши работата на терен, ще може да се направи един цялостен анализ на нейното състояние днес, в началото на ХХІ век.

ЛИТЕРАТУРА

Антонов 2002: Антонов, Ст. – Татарите в Северозападна България. – В: Регионални проучвания на българския фолклор. Северозападна България: общности, традиции, идентичност. Т. 4. С.

Василева 2011: Василева, Ив. – „Фий мъртурия?“ – традиционен погребален обичай при власите от с. Хърлец, общ. Козлодуй. – Интернет източник: <http://www.slav.uni-sofia.bg/lilijournal/index.php/bg> (посетен на 19.05.2020)

Василева 2013: Василева, Ив. – Съвременно състояние на топонимните проучвания на селищата от северозападната част на бившата Оряховска околия. – Интернет източник: <http://journals.uni-vt.bg/onom/bul/vol13/iss1/18> (посетен на 19.05.2020)

Гергов 2003: Гергов, Хр. – Гложене – географско-исторически очерк. С.

Дуриданов 1952: Дуриданов, Ив. – Местните имена в Ломско. С.

Иванова 1972: Иванова, Р. Топонимията на Оряховско. Дипломна работа, разработена под ръководството на проф. Н. П. Ковачев. ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“.

Каниц 1995, I–III: Дунавска България и Балканът. Историкогеографско-етнографски пътеписни проучвания от 1860 г. до 1879 г. Т. 1–3. 2 прераб. изд. С.

Николов 1996: Николов, Б. От Искър до Огоста. Историята на 151 села и градове от бившия Врачански окръг. С.

Народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“: Ориенталска документална сбирка, фонд 114, архивна единица 339.

2. СЕЛИЩЕН УКАЗАТЕЛ

Ор 1 Оряхово, гр.

Ор 2 Байкал, с.

Ор 3 Ботево, с.

Ор 4 Брегаре, с.

Ор 5 Букьовци, с., от 1970 г. гр. Мизия

Ор 6 Бутан, с.

- Ор 7 Бързина, с.
- Ор 8 Войводово, с.
- Ор 9 Галово, с.
- Ор 10 Гложене, с.
- Ор 11 Горни Вадин, с.
- Ор 12 Гостиля, с.
- Ор 13 Долни Вадин, с.
- Ор 14 Долни Луковит, с.
- Ор 15 Кнежа, гр.
- Ор 16 Козлодуй, гр.
- Ор 17 Крива бара, с.
- Ор 18 Крушовица, с.
- Ор 19 Крушовене, с.
- Ор 20 Лесковец, с.
- Ор 21 Липница, с.
- Ор 22 Манастирище, с.
- Ор 23 Михайлово с., заедно с бившето с. Босилеград, присъед. 1960 г.
- Ор 24 Остров, с.
- Ор 25 Радойково, с., присъед. 1975 г. към с. Бутан
- Ор 26 Сараево, с.
- Ор 27 Селановци, с.
- Ор 28 Софрониево, с.
- Ор 29 Ставревци, с.
- Ор 30 Хайредин, с.
- Ор 31 Хърлец, с.

3. СЪКРАЩЕНИЯ

вер. – вероятно

г. – година

гр. – град
диал. – диалектно
дн. – днес
З – западно
И – източно
кв. – квартал
кв. м. – квадратен метър
км – километър
лат. – латински език
ЛИ – лично име
м – метър
мн. ч. – множествено число
нар. – народен
наст. – наставка
обл. – област
общ. – община
оконч. – окончание
Пр – прякор
прен. – преносно
присъед. – присъединено
р. – река
рум. – румънски език
С – северно
с. – село
Сел Н – селищно название
СЗ – северозападно
СЗ – Североизточно
тур. – турски език
Ю – южно
ЮЗ – югозападно

ЮИ – югоизточно

ФИ – фамилно име

4. РЕЧНИК НА ТОПОНИМИТЕ

Акриш [Ъкрѝш] – Ор 11, И 4 – вълнообразна местност; в миналото там расте дърво с кисел вкус на листата, наричано *акрѝш*. От рум. *acriș*.

Алексиевото [Алексѝевуту] – Ор 4, С 10 – склон на хълм зает с ниви. По ФИ.

Алиман [Ълимàн] – Ор 2, С 2 – равнинна местност до р. Искър; ниви. От рум. *alimàn* – дълбока вода.

Алу Баника [Алу Бънѝкѝ] – Ор 28, З 2,9 – равнинна местност; ниви; овчарници на бившето ДЗС. От рум. *alu* – на, и ФИ *Баников*.

Американски лозя [Америкàнски лоз'à] – Ор 18, З 4 хълмиста местност, засадена с лозя с облагородена подложка, внесена от Америка, след като филоксерата унищожават необлагородените.

Амзова падина [Амзòвъ пѝдѝнѝ] – Ор 5, ЮИ 13 – падина с ниви. Вер. по тур. ЛИ *Амза*.

Андревски салкъми [Андрѝеви салкѝне] – Ор 29, С 3 – равнинна местност; акациева гора. От тур. *salkım* – акация. По ЛИ.

Антоновото [Антòнувуту] – Ор 8, И 1 – равнинна местност; ниви. По ЛИ.

Араците [Арàцете] – Ор 21, ЮИ 3 – мн.ч. от *arak* – нива; равнинна местност, в миналото раздавана като фондова земя от по няколко ара на домакинство.

Арие турчаска [Àрие турчàскѝ] – Ор 28, И 0,3 – височина; гора; болница. От рум. *àrie* – гумно, и *turtșàsca* – турска; турски харман.

Асанов въртоп [Асàноф вѝртòп] Ор 4, С 4 – местност заградена с малки хълмчета, котловинка. По тур. ЛИ *Асан*.

Аспарухов окоп [Аспарѝхоф окòп] – 1) Ор 10, З 3 – окоп широк 3 м, висок 3 м; 2) Ор 23, СИ 2,6 – вал, окоп, започващ от гр. Козлодуй и достигащ до бившето с. Босилеград, дн. кв. на с. Михайлово. Според едни е строен по времето на кан Аспарух, според други по времето на царете Иван Шишман и Иван Срацимир.

Афусова мелница [*Афусовъ мелницъ*] – Ор 28, З 3 – каменна мелница за царевично брашно. По тур. ЛИ *Афус*.

Ашламашкото [*Ашлãмашкуту*] – Ор 23, ЮИ 2,5 – равнинна местност; ниви. По ФИ.

Баба Дола [*Бãбъ Дòлъ*] – Ор 29, СЗ 2 – равнинна местност, заета с ниви. Вероятно по ЛИ.

Бабин дол [*Бãбин дол*] – Ор 18, З 4 – дол, в който растяло бодливото растение *бабин зъб*; ниви и пасища.

Бабката [*Бãнкътъ*] – Ор 4, С 3 – подковообразна котловина, заета с ниви. По *бабка* – котловина.

Бае [*Бãе*] – Ор 2, И 1,5 – равнинна местност до р. Искър; ниви. От рум. *baie*, *bãi* – баня.

Байкал [*Бãкãл*] – Ор 2 – село, разположено на брега на р. Дунав. Най-старото име на селото е *Бешилий*. През 1934 г. е преименувано на *Борил*, а през 1951 г. – на *Байкал*. В следните местности има следи от живот: *Захмета*, *Селище*, *Четате*.

Байката [*Бãйкътъ*] – Ор 4, СИ 5 – вдлъбнатина, падинка в хълм; акациева гора; ниви; диал. *байка* – дупка, трапчина.

Баира [*Бãйра*] – Ор 18, З 4,7 – възвишение, хълм; пасище. От тур. *bayır* – хълм, склон.

Баковската воденица [*Бãкоскътъ вуденицъ*] – Ор 12, З 2 – каменна воденица за царевично брашно на р. Костиля. По ФИ.

Балабанов дол [*Балабãноф дол*] – Ор 5, И 6 – голям дол; в миналото и днес зает с акациева гора.

Балеви ливади [*Бãлеви ливãди*] – Ор 28, З 1,5 – равнинна местност, доскоро Първи стопански двор на бившето ТКЗС. По ФИ *Балевици*.

Балин дол [*Бãлин дол*] – Ор 19, И 3 – дол, ниви, кошара. По ЛИ *Бала* – девойка от селото, която една нощ отива там и донася агне.

Балта а Бъли [*Бãлтъ а Бãли*] – Ор 28, ЮЗ 3 – ниско място, богато с подпочвена вода; блато. От рум. *bãltã* – блато. По ФИ *Балевици*.

Балта маре [*Бàлтъ мàре*] – Ор 24, ЮЗ 2 – ниско място до р. Дунав, често заблатявано, обрасло с тръстика и папур. От рум. *bàltă* – блато, мочур, и *màre* – голям; голямо блато.

Балта мика [*Бàлтъ мìкъ*] – Ор 24, З 4 – равно, мочурливо място, блато в миналото, сега ниви. От рум. *bàltă* – блато, и *mìca* – малък; малко блато.

Банашка махала [*Бънàшкъ мъълъ*] – Ор 4, И 0,3 – махала, заселена с българи преселници от Банат.

Банашки гробища [*Бънàшки грòбиштъ*] – Ор 10, Ю 6 – гробища на преселници от Банат.

Банашки припек [*Бънàшки прìпек*] – Ор 4, С 4,5 – склон на хълм с южно изложение, в миналото владение на банатски българи.

Баникова воденица [*Бънìковъ воденìцъ*] – Ор 28, З 2 – воденица, строена след Освобождението, за царевично брашно, сега не съществува. По ФИ.

Баничешки топрак [*Бàничешки топрàк*] – Ор 23, ЮЗ 1,5 – равнинна местност; ниви. От тур. *toprak* – земя, землище, страна. По ФИ.

Баптиска черква [*Баптìскъ чèрквъ*] – Ор 8, З 0,2 – църковен храм на баптистите в селото.

Барата [*Бàрътъ*] – 1) Ор 15, И 1,5 – р. Гостиля; от диал. *бара* – малка рекичка; 2) Ор 19, Ю 0,1 – р. Скът; 3) Ор 23, И 0,3 – малка рекичка, извираща от местността *Червеновръшки шумаци*, дълга около 6 км, ляв приток на р. Огоста.

Барашки мост [*Бърàшки мос*] – Ор 23, И 0,3 – мост на р. Барата, по него минава шосето Оряхово – Монтана.

Барзова локва [*Бàрзовъ лòкфъ*] – Ор 23, З 0,4 – малка падинка, която след дъжд се пълни с вода. Южно от нея минава шосето Оряхово – Лом. По ФИ.

Барочие [*Барочìе*] – 1) Ор 2, ЮИ 3 – равнинна местност; ниви; 2) Ор 31, СИ 0,2 – падина; свинеферма.

Бататовец [*Батàтовец*] – Ор 1, З 5 – хребет, обрасъл с гора; в местността има чешма със същото име. Навярно идва от ЛИ *Бато*.

Батова могила [*Бàтувъ мугìлъ*] – Ор 19, ЮИ 2 – тракийска могила. По ЛИ *Бато*.

Башкуца [Бъшкѹцъ] – Ор 2, Ю 2 – склон с южно изложение, ниви. От рум. *băș caluièsc* – отделям.

Баштяо а императяска [Башт'ào а ìмперат'аскъ] – Ор 31, Ю 1,7 – падина заета с гора. От тур. *bañçe* – градина, и рум. *императяска* – царска; царска градина.

Беасова черника [Бèасувъ черникъ] – Ор 29, ЮЗ 7 – равнинна местност; ниви.

Бебов дол [Бèбоф дол] – Ор 15, С 10 – дол; пасище и гора. По ФИ.

Беглика [Бегликъ] – диал. *беглик* – данък в натура (овце, кози) в Османската империя. От тур. *bayilik (gi)* – продажба, търговия – 1) Ор 1, ЮЗ – равнинна площ; ниви; 2) Ор 27, СИ 7 – равнинна местност; ниви; 3) Ор 31, СИ 0,2 – равно място до р. Огоста; ниви.

Бежанската махала [Бежанскѣтъ мъълъ] – 1) Ор 10, СЗ 1,5 – махала, заселена с българи от Западните покрайнини; 2) Ор 11, Ю 0,2 – махала, заселена с българи от Западните покрайнини.

Бежански вир [Бежанскѣ вир] – Ор 3, ЮИ 1,6 – вир в р. Огоста.

Бели брег [Бèли брек] – 1) Ор 10, СИ 0,3 – льосов ронлив бряг на старото корито на р. Огоста; 2) Ор 18, ЮИ 2 – глинест бряг; 3) Ор 29, И 3,5 – отвесен каменен бряг на р. Искър; 4) Ор 31, Ю 0,1 – стръмен глинест бряг.

Белослатински път [Белуслатински път] – Ор 27, Ю 2 – равнинна местност с ниви.

Бенова круша [Бèнувъ крушъ] – Ор 18, С 7 – равнина, заета с ниви. По ФИ.

Бенови круши [Бèнуви круши] – Ор 4, СИ 0,6 – кладенец в долния край на селото. По ФИ.

Бетово гърло [Бèтово гѣрло] – Ор 27, И 7 – вдлъбнато като корито място (гърло), по което навлиза вода от р. Дунав. По ФИ.

Бетуското [Бетѹскуту] – Ор 7, СИ 0,5 – склон с южно изложение; гора и лозе. По Пр *Бетѹх* – развлечен човек.

Бечова шумак [Бèчовъ шумак] – Ор 5, ЮИ 7 – склон със северно изложение; гора; ниви. По ФИ.

Бешовишка махала [*Бешовишкѣ мъълѣ*] – Ор 24, Ю 0,5 – махала, разположена на стръмен терен, с около 200 домакинства, преселници от с. (Горна, Долна) Бешовица, Врачанско.

Биволарката [*Биволаркѣтъ*] – 1) Ор 5, И 0,2 – баир, зает с пасище; 2) Ор 19, ЮИ 3 – равнинна площ; ниви.

Биволарника [*Бивуларникѣ*] – 1) Ор 12, З 4 – наклонен скат на хълм; ниви; 2) Ор 29, СЗ 2,5 – равнинна местност; ниви.

Бинчова могила [*Бинчувѣ мугилѣ*] – Ор 29, СЗ 3,5 – равнинна местност, в която се издига могила. По ЛИ *Бинчо*.

Бировска колиба [*Бировскѣ кулибѣ*] – Ор 4, С 8 – хълм; ниви и акациева гора. По ФИ.

Блатото [*Блатуту*] – 1) Ор 5, СЗ 6 – блато, през 1942 г. отводнено; ниви; 2) Ор 9, СИ 2 – държавен горски разсадник; 3) Ор 16, И 10 – равна местност, в миналото блато, сега ниви; 4) Ор 26, З 1 – ниско място до р. Скът, мочурливо; зеленчукови градини; 5) Ор 27, И 3 – блато; 6) Ор 24, З 1,5 – ниско място; там са открити каменни брадви и чукове от древността.

Бобище [*Бобийште*] – Ор 16, ЮИ 8,2 – хълмиста местност, в миналото засявана с фасул.

Бодиля [*Будил'а*] – 1) Ор 5, ЮИ 7 – склон със западно изложение, обрасъл с храстовидни тръни; 2) Ор 12, СЗ 5 – хълмиста местност; ниви; 3) Ор 27, ЮЗ 7 – равнинна местност, в миналото пасище, обрасло с тръни; ниви.

Божурова падина [*Божурувѣ пѣдинѣ*] – Ор 19, И 3 – падина, в миналото ливада, в която имало много божур; сега ниви.

Бомбарикова могила [*Бомбариковѣ мугилѣ*] – Ор 11, Ю 1 – тракийска надгробна могила.

Боренски припек [*Боренски припек*] – Ор 30, ЮЗ 2 – скат с южно изложение; ниви. По ФИ.

Борованска воденица [*Боруванскѣ вуденицѣ*] – Ор 19, З 1 – ниви; воденица на борованчаните *Гецовци*.

Борованска могила [*Бурувѝнскѝ му̀гѝлѝ*] – 1) Ор 6, С 0,2 – могила висока 3–4 метра, сега унищожена; ниви; 2) Ор 19, ЮЗ 1 = *Чуката* – селищна могила, в която са намерени оръдия на труда от Каменно-медната епоха.

Босилеград [*Босѝлеград*] – Ор 23, И 2 – кв. на с. Михайлово. До 1960 г. самостоятелно село, жителите му са преселници от Босилеградско, дошли тук през 1920 г., славят се като добри строители.

Босов геран [*Бѝсуф герѝн*] – Ор 19, И 3 – геран, строен преди 100 години, с каменно гърло. По ФИ *Босовци*.

Бостанете [*Бустѝнѝте*] – Ор 19, Ю 1,5 – равно място; ниви. По-рано бостани.

Бостанище [*Бостѝниѝте*] – Ор 28, СИ 4 – ниви в миналото; бостани.

Ботев път [*Бѝтеф пѝт*] – 1) Ор 28, ЮЗ 1,8 – път на Ботевата чета; 2) Ор 30, ЮЗ 3 – равнинна местност с ниви, през която минава четата на Христо Ботев; 3) Ор 31, З 2 – път на Ботевата чета.

Ботева алея [*Бѝтевѝ алѝя*] – Ор 21, ЮЗ 3 – път, по който на 17.05.1876 г. минава Христо Ботев с четата си.

Ботево [*Бѝтеву*] – Ор 3 – село, разположено в падина, през него минава р. Бързина; на 24 км ЮЗ от Ор 1. Заселено е след Освобождението в землището на изчезналото с. Проданковица. Следи от живот има в местностите *Сребърна могила* и *Дълги поляни*.

Ботуша [*Бутѝшѝ*] – Ор 28, СЗ 6 – хълмиста местност с площ 600 дка; има формата на ботуш.

Бошков кладенец [*Бѝшкуф клѝдѝнец*] – Ор 5, И 1 – равнинна местност, богата на подпочвена вода. Там имало кладенец. По ЛИ.

Бояджиева могила [*Бѝяжѝева му̀гѝлѝ*] – 1) Ор 19, С 2 – каменна могила, от която започва *Долната кариера*; 2) Ор 28, И 1,5 – траийска надгробна могила. По ФИ.

бранище [*брѝниѝте*]: ~ *Алде Милкулѝц*, ~ *Васѝлево*, ~ *Джѝрково*, ~ *На Гѝлобич*, ~ *Николѝвско*, ~ *Перѝзово*, ~ *Пресѝлско*, ~ *Тѝрското*.

Бранището [*Брѝниѝтетѝ*] – Ор 28, З 13 – ниви с площ 600 дка. От диал. *бранище* – гора, гѝсталак, дѝбрава.

Братанова връх [*Братанов връх*] – Ор 22, З 2 – връх, баир; пасище. По ЛИ *Братан*.

брег [*брек*]: ~ *Бели*, ~ *Ндовкова*, ~ *Червения*.

Брегаре [*Брегаре*] – Ор 4 – село на левия бряг на р. Искър. Името му произлиза от това, че е заселено на брега на реката, и околните селища наричали заселниците му *брегарите*.

Брегарската граница [*Брегарскътъ границъ*] – Ор 29, СИ 2 – равнинна местност, граничеща със землището на с. Брегаре.

Бренишки път [*Бренишки път*] – Ор 15, З 2 – равнинна местност, през която минава черен път за с. Бреница.

Бренишкото [*Бренишкуну*] – Ор 14, Ю 3 – наклонена местност; ниви, граничещи със землището на с. Бреница.

Брестака [*Брестакъ*] – 1) Ор 10, С 3 – равнинна местност; ниви; 2) Ор 11, И 5 – вълнообразна местност; ниви; 3) Ор 27, Ю 3,2 – равнинна местност; ниви; 4) Ор 29, Ю 2 – ниви.

Брестовец [*Брестовец*] – Ор 6, З 12,5 – хълмиста местност, където жителите на селото са правили оброк на Спасовден. Някои казват, че на това място е имало селище със същото име, което е запустяло.

брод [*брот*] – място, където се минава река без мост: ~ *Вачкова*, ~ *Горен*, ~ *Дайчова*, ~ *Долния*, ~ *Кунчовски*, ~ *Среден*, ~ *Тодоров*, ~ *Харалампов*, ~ *Цановски*,

Брода [*Брòдъ*] – Ор 28, З 0,7 – брод на р. Огоста.

Бръстavec [*Бръстavec*] – Ор 30, С 7 – равнинна местност; ниви.

Букьовски път [*Бук'овски път*] – 1) Ор 1, З 3 – ниви, през които минава черен път за бившето с. Букьовци, дн. гр. Мизия; 2) Ор 8, З 2,5 – черен път, минаващ през землището на бившето с. Букьовци, дн. гр. Мизия; 3) Ор 28, С 0,9 – черен път за бившето с. Букьовци, дн. гр. Мизия.

Букьовци [*Бук'овци*] – Ор 5 – село, през 1970 г. влиза в състава на гр. Мизия; на 12 км ЮЗ от Ор 1. В местността *Гральова могила* са открити предмети от Каменно-медната епоха. Останки от живот има и в местностите *Татърлъка* и *Милин камък*.

Бутан [Бутан] – Ор 6 – село, на 20 км ЮЗ от Ор 1, разположено в равнина; около селото като венец се намират 14 тракийски могили. Името му е навярно с куманско-печенешки произход, подобно на *Бата*, *Батул*. На 17.05.1876 г. през селото минава Христо Ботев с четата си.

Бутана [Бутанъ] – Ор 6, Ю 0,1 – могила с височина 7 м, около която в миналото ставало хорото; там се е празнувал и съборът на селото. Някои казват, че името на тази могила е дало името и на селото.

Бутанска падина [Бутанскъ пѣдѣнъ] – 1) Ор 9, З 2 – падина; част от нея застроена; пасище; 2) Ор 17, С 0,2 – малка падина, ниви, граничещи със землището на с. Бутан.

Бутански път [Бутански пѣт] – Ор 16, Ю 15 – черен път за с. Бутан.

Бъзовешка туфа [Бъзовѣшка тѹфъ] – Ор 23, З 3 – гора от дъб, леска и бряст. От лат. нар. *tufa* – китка, стъбла и издънки, гора.

Бъзовешка чешма [Бъзовѣшкѣ чешмѣ] – Ор 23, З 3 – чешма с хубава студена вода с един *cop* (чучур), западно от с. Бъзовец.

Бъзович [Бъзовѣч] – 1) Ор 19, И 5 – голям сладководен извор, сега язовирче; 2) Ор 19, И 4,2 – сух дол със склон, обрасъл с бъз, откъдето идва и името на местността.

Бъзовишки дол [Бъзувѣшки дол] – Ор 19, И 5 – дол, в който се намира изворот *Бъзовѣч*; гора и лозя.

Българския геран [Бѣлгарскѣй геран] – Ор 10, И 0,05 – кладенец в селото, от който в миналото черпели вода всички българи в селото.

Бълдоака [Бѣлдоакъ] – Ор 31, И 0,2 – дълбок вир в р. Огоста. Навярно идва от рум. *bîudoasa* – свински стомах.

бърдо [бѣрдо]: ~ *Рашу*.

Бързаковото [Бѣрзакѹвѹту] – Ор 29, И 0,5 – вълнообразна местност; ниви. По Пр *Бързака*.

Бързашка могила [Бѣрзашкѣ могила] – Ор 10, З 1,5 – могила, на която на Тодоровден „се бързели” (надбягвали с) конете.

Бързенски път [Бѣрзенски пѣт] – Ор 28, ЮИ 2 – черен път за с. Бързина.

Бързея [Бързейя] – Ор 18, Ю 3,5 – равнинна местност на левия бряг на р. Искър; тук водата е с много бързеи; ниви.

Бързина [Бързина] – Ор 3, Ю 0,2 – рекичка, извираща от *Борованската могила*, дълга около 25 км, ляв приток на р. Скът, вливащ се в нея при с. Липница. Името ѝ произлиза от това, че има бързеи в горното си течение.

Бързина [Бързина] – Ор 7 – село на 40 км ЮЗ от Ор 1. Дели се на четири махали: *Гладнишка*, *Горната*, *Отвъдната* и *Мъжката*. Името му произхожда от това на р. Бързина.

Бързина могила [Бързинъ мугълъ] – Ор 7, И 2 – равнинна местност, в която има едва забележима могила. На около 100 м от нея се правел събор на 3. юни по случай това, че там е бил убит Ботевият четник Стоян Войводов.

Бързината [Бързината] – Ор 21, З 0,6 – равнинна местност, ниви до р. Бързина. В тази местност са открити предмети, керамика от римската епоха.

Бързица [Бързицъ] – Ор 7, С 0,2 – другото име на р. Бързина.

Бърсански трап [Бърсански трап] – Ор 24, С 2 – падинка, ниви.

вада [вада] – изкоп, по който тече вода за задвижване на воденици: ~ *Минчовата*.

Вадата [Вадътъ] – 1) Ор 28, З 3,7 – вада за *Афусовата мелница*; 2) Ор 29, И 5,5 – вада за *Геновата воденица*.

Вадинска падина [Въдйнскъ пьдйнъ] – Ор 4, СИ 6 – дълга падина, граничеща със землището на с. Горни Вадин; ниви.

Вадински път [Въдйнски пьт] – Ор 4, С 5 – равнинна местност с ниви, през която минава път за с. Горни Вадин.

вале [вале] – от рум. *vale* – падина, низина: ~ *Андрей*, ~ *Барни*, ~ *Бунарулуй*, ~ *Вилор*, ~ *Жиано*, ~ *Лунга*, ~ *Лу Милко*, ~ *Маре*, ~ *Милче*, ~ *Митрой*, ~ *Надънка*, ~ *Нуч*, ~ *Нучилор*, ~ *Олаколуй*, ~ *Орашолуй*, ~ *Тайш*, ~ *Трѣнкъй*, ~ *Шубаш*.

валог [валук] – трап, низинка: ~ *Криви*, ~ *Кривия*, ~ *Криво*, ~ *Лисичов*, ~ *Цалкин*.

Валога [Валугъ] – Ор 14, З 3,5 – валог, ниви, пасища.

Валцовата мелница [*Vàlцувѣтъ мѣлницѣ*] – Ор 19, С 3,1 – валцова мелница за царевично и пшенично брашно.

Валя Андрей [*Vàл'а Андрѣй*] – Ор 11, И 2 – падини, ниви. По ЛИ.

Валя Барни [*Vàл'а Бàрни*] – Ор 16, И 1,5 – падина, ниви. По ФИ.

Валя Бунарулуй [*Vàл'а Бунàролуї*] – Ор 20, З 2 – падина; акациева гора. В миналото там е имало *бунар* (кладенец).

Валя Виилор [*Vàл'а Вїилор*] – Ор 20, СЗ 1,5 – падина, в миналото и днес заета с лозя. От рум. *vie* – лозе.

Валя Жиано [*Vàл'а Жиàно*] – Ор 11, ЮЗ 4 – падина; ниви. По ФИ *Жиановци*.

Валя лу Милко [*Vàл'а лу Мїлко*] – Ор 28, ЮЗ 2,6 – падина, залесена с бор, ясен и дъб. По ЛИ *Милко*.

Валя лунга [*Vàл'а лунгѣ*] – Ор 16, З 15 – дълга падина; ниви. От рум. *lungă* – дълга.

Валя маре [*Vàл'а мàре*] – Ор 20, ЮЗ 1 = *Валя Аучилор* – голяма падина; пасище; лозя; акациева гора. От рум. *mare* – голям.

Валя Милче [*Vàл'а Мїлче*] – Ор 16, Ю 10 – падинка; ниви. По ЛИ *Милчо*.

Валя Митрой [*Vàл'а Мїтрої*] – Ор 11, Ю 4 – падина, заета с ниви. По ЛИ *Митре*.

Валя надънка [*Vàл'а надѣнка*] – Ор 28, ЮЗ 1,1 – дълбока падина, застроена с къщи; пасище.

Валя нуч [*Vàл'а нуч*] – Ор 20, ЮЗ 1 – падина; лозя; пасище и акациева гора; от рум. *nucșor* – орехче.

Валя Олакулуй [*Vàл'а Олàкулуй*] – Ор 2, Ю 4 – долинка, през нея минава шосето Байкал – Крушовене; ниви.

Валя Орашолуй [*Vàл'а Орàшолуй*] – Ор 11, Ю 4 – дълбока дълга падина, през която минава пътят за гр. Оряхово. От рум. *orășel* – градче, градец.

Валя теиш [*Vàл'а теїш*] – Ор 2, Ю 1,5 – падинка, в миналото заета с липова гора, сега гора и лозя. От рум. *tei* – липа.

Валя Трънкой [*Vàл'а Трѣнкой*] – Ор 28, ЮИ 0,8 – падина, улица в селото. По ЛИ *Трънка*.

Валя Шубаш [*Vàl'a Шубаш*] – Ор 11, ЮЗ 7 – вълнообразна местност; ниви.
Вер. от тур. *subaşı* – субашия, големец.

Вангелови салкъми [*Вангèлуви салкòне*] – Ор 29, СЗ 3,5 – равнинна местност; ниви. От тур. *salkım* – акация. По ФИ.

Варна могила [*Vàрнъ мугй̀лъ*] – Ор 19, И 1 – равнинна местност, в която се издига могила, висока 10 м; ниви. Преданието разказва, че на нея е спрял Владислав Варненчик през 1444 г., откъдето идва името ѝ. В един от склоновете ѝ са открити хромели от раннобългарско селище.

Варненски дол [*Варненскй̀ дол*] – Ор 19, И 1,5 – дол, започващ от *Варна могила*, дълъг 10 км; ниви; гора.

Василово бранище [*Васй̀лово бр̀ниште*] – Ор 5, С 2 – равнинна местност; ниви.

Васков улей [*Вàскуф улей*] – Ор 5, И 14 – долина, наподобяваща улей; ниви.
По ЛИ.

Ватов трап [*Vàтуф трап*] – Ор 5, И 8 – равнинна местност, в миналото там имало голям трап, сега заравнен; ниви. По ФИ.

Вачкова брод [*Вàчкувъ брот*] – Ор 17, Ю 1 – брод в местността *Горнокрайска лъка*. По ЛИ *Вачко*.

Везирски път [*Везй̀рски п̀т*] – Ор 28, ЮЗ 4 – път, по който минавала османската хазна от Видин за Бяла Слатина.

Велина кошара [*Вèлинъ куш̀аръ*] – Ор 7, З 1 – могила, висока 4 м. По ЛИ *Вело*.

Вельова тръница [*Вèл'овъ тр̀нй̀цъ*] – Ор 29, СИ 3,5 – хълмиста местност, в миналото обрасла с храстовидни тръни, сега ниви. По ЛИ.

Вехтите лозя [*Вèхтите лоз'̀à*] – Ор 18, З 6 – хълмиста местност, в миналото лозя, сега ниви.

Вехторска воденица [*Вехт̀рскъ вуденй̀цъ*] – Ор 7, И 0,5 – каменна воденица с един камък за царевично брашно, сега не съществува. По Пр *Герго Вехтара*.

Вианска махала [*Вѝанска маал̀à*] – Ор 28, Ю 0,2 – махала от 400 домакинства в горния край на селото, където са лозята. От рум. *vie* – лозе.

Вииле але турчещ [*Вииле але турчѐит*] – Ор 20, С 1 – склон със северно изложение, в миналото лозя на турци, днес също лозя; вж. също *Каптажа*.

Викьова могила [*Вик'овъ муги'лъ*] – Ор 19, И 3 – ниви, където се издига могила, висока 4 м. По ЛИ *Викьо*.

вир [вир]: ~ *Бежанскѝ*, ~ *Вранѝшки*, ~ *Йѝнчов*, ~ *Крѝви*, ~ *Мерджѝнков*, ~ *Мѝзов*, ~ *Сѝния*, ~ *Софрѝневски*, ~ *Станишѝлов*, ~ *Тодѝрчовски*, ~ *Цѝнин*, ~ *Черкѝвния*.

Вировете [*Вирувѐте*] – Ор 4, Ю 1 – блато, в което има много вирове.

Вировски геран [*Вируски герѝн*] – Ор 4, И 0,5 – кладенец. По ФИ.

Високото [*Висѝкуту*] – Ор 27, Ю 6 – равнинна местност, далеч от селото.

Витанова урва [*Витѝнувъ ѝрвѝ*] – Ор 18, СЗ 8 – дере. По ЛИ.

Влашка махала [*Влѝшкѝ маалѝ*] – 1) Ор 24, ЮЗ 0,5 – махала, разположена на равнинен терен, заселена с власи; 2) Ор 6, Ю 0,2 – махала, в която живеели първите заселници на селото, измежду които имало и много власи; 3) Ор 10, СЗ 1,5 – махала, в която живеели власи.

Влашка могила [*Влѝшкѝ мугѝлѝ*] – Ор 19, С 0,2 – висока могила, собственост на жител от селото. По Пр *Влаха*.

Влашка мъртвина [*Влѝшкѝ мъртвинѝ*] – Ор 19, З 1,5 – склон със северно изложение; ниви.

Влашка падина [*Влѝшкѝ падѝнѝ*] – Ор 4, СИ 5 – падина; ниви.

Влашкия връх [*Влѝшкиѝйѝ врѝ*] – Ор 21, И 0,8 – баир; ниви. По Пр *Влаха*.

Влашкия геран [*Влѝшкиѝйѝ герѝн*] – Ор 14, С 4 – кладенец с каменно гърло, сега запусиял.

Влашко селище [*Влѝшку сѝлиште*] – 1) Ор 22, И 5 – равнинна местност; ниви. Преданието разказва, че там е имало влашко селище; 2) Ор 23, З – падина; пасище; лозя, където са намерени битови предмети, които доказват, че там имало селище.

Влашкоселска мъртвина [*Влѝшкосѝлска мъртвинѝ*] – Ор 30, С 1 – падина със северно изложение; ниви.

Влашкоселски гред [*Влѝшкосѝлски грѝт*] – Ор 30, З 6,2 – продълговата височина; ниви.

Влашкоостранска махала [*Вла̀шкy-стpанскъ мѣлѣ*] – Ор 6, СИ 0,2 – махала, намираща се срещу влашката махала.

Влашкоостранска падина [*Вла̀шкoстpанска пѣдѣнѣ*] – Ор 6, З 15 – падина, дълбока около 100 м, ниви; язовир.

Влашкото селище [*Вла̀шкyту сѣлиште*] – Ор 30, С 8 – вълнообразна местност; ниви.

воденица [*воденѣцѣ*]: ~ *Ба̀ковската*, ~ *Банѝковата*, ~ *Борованска*, ~ *В Кутеля*, ~ *Ву̀лова*, ~ *Възла̀нова*, ~ *Гѣчева*, ~ *Гѣнова*, ~ *Гѣлева*, ~ *Грѣздова*, ~ *Грѣблѣвата*, ~ *Дя̀до Крѣстѣвата*, ~ *Зѣрковата*, ~ *Изгоря̀лата*, ~ *Йордановата*, ~ *Йѣтовата*, ~ *Кутлѣвата*, ~ *Карлѣковата*, ~ *Метрѝковата*, ~ *Мѣнчовата*, ~ *Мѣчковската*, ~ *На Бара̀ка*, ~ *На Ботѣковци*, ~ *На Вѣлмош*, ~ *На Мулла̀*, ~ *Мехмѣд*, ~ *Свѣчата*, ~ *Трѝфоновата*, ~ *Тѣдоровската*, ~ *Тѣнчовата*, ~ *Турската*, ~ *Хѣджовската*, ~ *Цѣновата*.

Воденицата в Кутеля [*Воденѣцѣтѣ ф Кутел'а*] – Ор 21, ЮИ 1,5 – каменна воденица, построена от Тосун бей, който живеел в Плевен, но имал тук чифлик, сега ниви.

Воденицата на Барака [*Воденѣцѣтѣ на Бара̀кѣ*] – Ор 23, И 4 – каменна воденица с два камѣка за царевица. По Пр.

Воденицата на Бобоковци [*Воденѣцѣтѣ на Бобѣковци*] – Ор 21, З 0,5 – равнинна местност; ниви. По ФИ.

Воденицата на Вилмош [*Оденѣцата на Вѣлмуш*] – Ор 11, С 0,5 – дървена воденица на р. Дунав, подобна на платноходка, за царевица, собственост на унгареца Вилмош.

Воденицата на Йончо Йорданов [*Воденѣцѣтѣ на Йѣнчо Йорданѣф*] – Ор 8, З 3,1 – равнинна местност, ниви, в миналото там имало воденица. Запазени са само основите ѝ.

Воденицата на Мулла Мехмед [*Воденѣцѣтѣ на Мулла̀ Мехмѣт*] – Ор 19, СИ 0,2 – каменна воденица на р. Скѣт за царевица. По ЛИ.

Водениците [*Воденѣците*] – Ор 24, С 4 – равно място по крайбрежието на р. Дунав; там маджари (унгарци) построяват няколко воденици за царевично брашно.

Войводово [*Въйвъдоду*] – Ор 8 – село на 17 км ЮЗ от Ор 1, заселено след Освобождението от чехи, словаци и банатски българи. Първите заселници идват през 1896 година. Селото носи името на Ботевия четник *Стоян Войводов*.

Враняшки вир [*Врѣн'ашки вир*] – Ор 8, И 0,5 – вир на р. Скът. По ФИ.

врѣх [*врѣх*]: ~ *Братанова*, ~ *Ганова*, ~ *Гладни*, ~ *Гладния*, ~ *Дилов*, ~ *Дългия*, ~ *Катърски*, ~ *Луковитски*, ~ *Орлов*, ~ *Среден*, ~ *Средния*, ~ *Ставелски*, ~ *Татарски*, ~ *Тодикова*, ~ *Хумения*, ~ *Черния*, ~ *Щъркова*.

Втора махала [*Фторъ Мъълъ*] – Ор 15, СЗ 1 – махала, заселена в равнинна местност от българи.

Втори секил [*Фтори сикил*] – Ор 21, Ю 1,5 – хълм; лозя.

Вулов бряг [*Вулоф брег*] – Ор 7, С 3 – склон с южно изложение; пасище.

Вулова воденица [*Вуловъ воденицъ*] – Ор 7, С 2,9 – воденица за царевично брашно, сега не съществува; ниви. По ЛИ.

Възлановата воденица [*Възланувътъ вуденицъ*] – Ор 11, С 0,5 – воденица, подобна на унгарския тип (платноходка) в р. Дунав; ниви. По ФИ.

Вълчанова яма [*Вълчанувъ йамъ*] – Ор 18, С 3,5 – хълмиста местност; пасище. По ЛИ.

Вълчи трап [*Вълчи трап*] – Ор 18, З 4,5 – вълнообразна местност; пасище. В миналото там върлували вълчи глутници.

Вълчиновското [*Вълчинускуту*] – Ор 29, И 2,5 – акациева гора. По ФИ.

Вълчова падина [*Вълчувъ пѣдйнъ*] – Ор 19, И 2,3 – падина, заета с акациева гора. По ЛИ.

Вълчови явори [*Вълчови йавури*] – Ор 22, Ю 4 – ниви. По ФИ.

Върбата [*Върбѣтъ*] – 1) Ор 12, СЗ 4,7 – падинка; ниви; 2) Ор 29, ЮЗ 7 – ниви, там в миналото имало голяма върба.

Вървище [*Врѣвиште*] – 1) Ор 17, И 0,2 – широк път за добитъка към р. Огоста; 2) Ор 25, И 0,5 – широк път за добитъка, водещ за р. Огоста; 3) Ор 6, З 15 – широк път за добитъка, водещ за р. Огоста.

Вървището [*Врѣвиштето*] – Ор 10, Ю 0,6 – път за селските говеда към р. Огоста.

Върляка [Върл'акъ] – Ор 16, З 7 – хълм със стръмни склонове; ниви. От *върляк* – върло, стръмно място.

Въртения камък [Въртенийъ кàмък] – Ор 12, ЮЗ 2 – каменист склон, до който се намира голям валчест каменен блок.

Върти петата [Върти петътъ] – Ор 15, И 0,4 – котловинка, в която след дъжд се събира вода и извършва кръгови движения.

въртоп [въртòп] – карстова яма, трап, хлътване в терена: ~ *Асàнов*, ~ *Тòшов*.

Въртоп [Въртòп] – Ор 11, ЮИ 3 – вълнообразна местност; ниви, засявани с *царевица*.

Въртопа [Въртòпъ] – 1) Ор 28, ЮЗ 2,8 – котловинка, в която има малко изворче под вековни дъбови дървета; на мястото е поставен – паметник. Там е спирал Христо Ботев с четата си на 17.05.1876 г. и са играли хоро; 2) Ор 31, СЗ 3 – място в местността *Блатото*; трапчинка, която се пълни с вода; сега ниви.

Върха [Врѐа] – Ор 19, Ю 0,3 – връх, баир над селото; пасище.

Гайдата [Гайдата] – Ор 28, З 2,5 – вълнообразна местност; ниви. По Пр.

Галдиана [Галдиàнъ] – Ор 24, СЗ 3 – в миналото мочурище; сега ниви. Вер. от рум. *гълдоу* – локва.

Галдожня [Галдо'ан'а] – Ор 27, С 2 – блатиста местност; сега ниви. Вер. от рум. *гълдоу* – локва.

Галишки път [Гàлишки път] – 1) Ор 1, Ю 3 – равнинна местност; ниви, откъдето минава път за с. Галиче; 2) Ор 19, ЮИ 0,1 – черен път за с. Галиче.

Галишкото вадиче [Гàлишкуну вàдиште] – Ор 29, И 3,5 – равнинна местност, богата на подпочвена вода, мочурище; сега тополова гора.

Галово [Гàлуву] – Ор 9 – село, на 16 км ЮИ от Ор 1, разположено в падина.

гамка [гàмка] – вдлъбнато място, богато на подпочвена вода. От диал. *гамка*, *гамляк* – дълбоко място: ~ *Янкùлова*

Гамляците [Гàмл'аците] – Ор 6, З 10 – равно място, в което има малки трапчета; ниви. От диал. *гамка*, *гамляк* – дълбоко място.

Ганова връх [Гàнувъ връх] – Ор 7, И 0,5 – баирче; гора от дъб и липа. По ФИ.

Ганова горун [Гановъ гурун] – Ор 14, Ю 5 – ниви; там има голямо дъбово дърво. По ЛИ.

Ганова кривол [Ганувъ кривол] – Ор 19, Ю 0,1 – равнинна местност; ниви. Там р. Скът прави голям завой. По ЛИ.

Гаргови брестове [Гаргови брестове] – Ор 18, З 3 – ниви. По ФИ.

Гачева воденица [Гачевъ водениць] – Ор 3, И 0,1 – каменна воденица за царевица на р. Бързина, сега не съществува; ниви. По ФИ.

Гевезовска колиба [Гевезовскъ колибъ] – Ор 29, СЗ 4,5 – ниви.

Генов геран [Геноф гиран] – Ор 29, З 3,5 – ниви; там има кладенец, изкопан от жител на селото. По ЛИ *Гено*.

Генова воденица [Генувъ вудениць] – Ор 29, И 5,5 – водна мелница за царевично брашно на р. Искър, сега не работи. По ЛИ.

геран [гиран] – дълбок кладенец, откъдето се черпи вода с кофа: ~ Беновски, ~ Босов, ~ Българския, ~ Вировски, ~ Влашкия, ~ Грасова, ~ Генов, ~ Гетовски, ~ Грдшова, ~ Гуновски, ~ Диновски, ~ Ддошова, ~ Дунчова, ~ Душкова, ~ Исухов, ~ Кирин, ~ Комаров, ~ Кушетански, ~ Кюлюфарешки, ~ Ленков, ~ Линд Найденов, ~ Лихарски, ~ Маринов, ~ Матеев, ~ Махленски, ~ Мермерски, ~ Минковски, ~ Митанковски, ~ Молдова, ~ Нанов, ~ На Гица Бебов, ~ на Дедови Генови, ~ на Марин Сърбов, ~ на Матей, ~ на Николчо Бобдов, ~ на Петър Белински, ~ на Рангови, ~ на Рестаковци, ~ Осинов, ~ Пахарски, ~ Пелкин, ~ Пешковски, ~ Пейовски, ~ Приновски, ~ Раковски, ~ Селски (2), ~ Семьоновски, ~ Стария, ~ Сурджийски, ~ Кухия, ~ Таралешковски, ~ Терков, ~ Труйков, ~ Харалампов, ~ Цёков, ~ Цибърски, ~ Цигански (2), ~ Цоцински, ~ Чергарски.

Герана на Гица Бебов [Геранъ на Гиць Бебдов] – Ор 28, СИ 1 – геран в Долната махала.

Герана на Дедови Генови [Геранъ на Дедови Генови] – Ор 21, Ю 3,5 – кладенец, копан през 1920 г., сега изоставен.

Герана на Марин Сърбов [Геранъ на Марин Сърбоф] – Ор 28, З 0,7 – геран, който е в землището на стадиона.

Герана на Матей [*Геранъ на Мътей*] – Ор 28, З 1,1 – геранът се намира във *Виянската махала*. По ЛИ.

Герана на Николчо Бобоков [*Геранъ на Николчо Бободкоф*] – Ор 21, СИ 3 – кладенец, който сега е затрупан.

Герана на Петър Белински [*Геранъ на Петър Белински*] – Ор 21, ЮИ 2 – кладенец в махалата *Долен герен*, до ЖП гарата.

Герана на Рангови [*Геранъ на Рангуви*] – Ор 31, И 0,5 – кладенец с каменно гърло. По ФИ.

Герана на Ристаковци [*Геранъ на Ристаковци*] – Ор 21, ЮИ 3,6 – кладенец в местността *Старото село*, изкопан през 1920 г.

Гераните [*Гираните*] – 1) Ор 11, ЮИ 4 – вълнообразна местност; ниви. В миналото тук са копали герани, но не е излязла вода; 2) Ор 29, СЗ 4 – неравна тревиста местност с изобилие на подпочвена вода.

гераните [*гираните*] – мн. ч. от *геран*: ~ *Паидовски*.

Гергана [*Гергана*] – Ор 15, И 3 = *Кочовската чеима*, наречена така през 1959 г.

Гергачова туфа [*Гиргачувъ тѹфъ*] – Ор 30, ЮИ 3 – вълнообразна местност, в миналото гора, сега ниви. От лат. нар. *tufa* – китка, стъбла и издънки, гора. По ФИ.

Гергова бара [*Бѣрговъ бѣръ*] – Ор 2, ЮИ 1 – коритообразен дол, по който при прииждане на р. Искър навлиза вода. По ЛИ.

Гергова могила [*Гѣргувъ мугѹлъ*] – Ор 4, СИ 0,5 – равнинна местност, в която се издига могила, висока 4 м; ниви. По ЛИ.

герен [*герѣн*] – пасище до река: ~ *Гѣрен*, ~ *Дѣлен*.

Герена [*Герѣнъ*] – Ор 21, ЮЗ 0,8 – ниско място до р. Скът, ЖП гара.

Германова падина [*Гѣрмановъ пѣдѹнъ*] – Ор 27, Ю 8 – падина, заета с ниви; там се е правел молебен за дъжд Герман.

Гетовски геран [*Гѣтоски герѣн*] – Ор 6, З 1 – кладенец, сега не съществува. По ФИ.

Гецов чифлик [*Гѣцовъ чуфлѹк*] – Ор 29, СИ 5 – ниви. По ЛИ.

Гешовец [Гѣшовец] – Ор 7, ЮИ 0,4 – чешма с 4 чучура и корито, построена от дядо Гешо.

Гицова лъка [Гйцувъ лѣкъ] – Ор 4, СИ 0,3 – ниви; овощна градина.

Гладни връх [Гладни връх] – Ор 2, Ю 1 – баир със слабо плодородна почва; ниви.

Гладнишка махала [Гладнишкѣ мъълѣ] – Ор 7, С 0,1 – махала, наричана така по ФИ.

Гладнишки лозя [Гладнишки лоз'а] – Ор 7, И 0,5 = Янкуловските шумащи; вълнообразна местност; лозя.

Гладния връх [Гладниѣ връ] – Ор 4, С 4 – висок баир с неплодородна почва.

Гладния припек [Гладниѣ припек] – Ор 19, И 1,5 – склон на Варненски дол, даващ ниски добиви.

Гладния рът [Гладниѣ рѣт] – Ор 24, Ю 2 – стръмна местност, наклонена на юг, със слабо плодородна почва; ниви.

Гладно поле [Гладну пѣе] – 1) Ор 5, ЮЗ 3 – равнинна местност, слабо плодородна поради малкото валежи, които падат там; 2) Ор 8, СЗ 1,5 – равнинно поле без никаква дървесна растителност, откъдето идва името му, площ 5000 дка; 3) Ор 10, ЮИ 2 – баир със слабо плодородна почва; лозя; 4) Ор 19, З 2 – равнинна местност; ниви с бедна почва; 5) Ор 21, С 2 – ниви с нисък добив; 6) Ор 23, ЮИ 3 – песъчлива местност; ниви; тук най-рано узрява пшеницата; 7) Ор 28, И 1,5 – равно поле с бедна почва, площ 3000 дка; ниви.

Гложене [Глѣжене] – Ор 10 – село, на 17 км ЮЗ от Ор 1, на 67 км от Враца. Нарича се така, защото в района му в миналото имало много *гложѣк* – глогови храсти.

Гложенски път [Глѣженски пѣт] – Ор 16, Ю 15 – ниви, през които минавал черен път за с. Гложене.

Гложец [Гложѣц] – 1) Ор 24, И 4 – падина, в миналото обрасла с глог – *гложѣц*; сега ниви; 2) Ор 29, СЗ 5 – равнинна местност; ниви.

Глухчова падина [Глухчувъ пѣдинѣ] – Ор 27, З 2 – много дълбока падина; една част са ниви, а другата е обрасла с храсти.

Гноенишки път [*Гноенішки път*] – Ор 16, ЮЗ 1 – ниви, през които минава път за с. Долна Гнойница (от 1950 г. с. Михайлово).

Говедарника [*Говедàрникъ*] – Ор 19, ЮИ 3,5 – равнинно място, в миналото пасище, сега ниви. Там са намерени 200 броя сребърни римски монети от II–I век пр.н.е.

Говедарска могила [*Говедàрскъ мугїлъ*] – Ор 6, З 2 – могила, висока 5 м, където имали колиба говедарите на селото.

Гола бара [*Гòлъ бàръ*] – Ор 24, З 6 – плитко място, напомнящо малка рекичка без никаква блатна растителност.

Голата махала [*Гòлтъ мълѣ*] – Ор 5, С 0,2 – махала, разположена на баир, без почти никаква дървесна растителност.

Голева воденица [*Гòлевъ воденїцъ*] – Ор 10, Ю 6 – воденица, задвижвана с електромотор, построена през 1921 г. от Д. П. Голев, за пшенично и царевично брашно.

Големия гред [*Голѣмийъ грет*] – Ор 16, И 5 – височина; бостани.

Големия припек [*Гулѣмийъ прїпек*] – Ор 5, И 0,2 – склон на баир с южно изложение; лозя.

Гологан [*Гологàн*] – Ор 31, И 0,2 – равнинна местност; в далечното минало там имало каменна воденица за царевица. Вероятно по Пр.

Голяма лъка [*Голѣмъ лъкъ*] – Ор 28, С 3 – равно място до р. Огоста. Предполага се, че тук се е намирало средновековното селище *Голема лъка*, за което свидетелстват 40 каменни надгробни паметници и османотурски документи от XVII век.

Голямата могила [*Голѣмътъ мугїлъ*] – 1) Ор 6, З 0,5 – висока могила, от която бутанчани са наблюдавали идването на Ботевата чета. При разкопаване през 1929 г. са открити три седящи скелета; 2) Ор 10, ЮЗ 1 – най-високата могила в землището, сега влиза в плана на селището и е разрушена; 3) Ор 17, С 0,5 – могила, висока 4 м, сега унищожена; ниви; 4) Ор 23, СИ 1,5 – висока могила, при разкопки в нея са намерени римски монети; пасище; 5) Ор 25, С 0,4 – равнинна местност, където има могила, с останки от жилища и калдъръмен път.

Голямото гърло [Гулèмуту гèрлу] – Ор 16, И 10 – ниви, през които минава голям канал.

Голямото дере [Голèмуту дèре] – Ор 26, С 0,1 – голямо дере, изкопано от дъждовете.

гора [гурè] – местност, заета от дървета: ~ Дърмàнската, ~ Кùзовата, ~ Нàчовата, ~ Селàновска.

Горанова могила [Гурàнувè мугилè] – 1) Ор 4, Ю 1,2 – хълм, наподобяващ могила; ниви; 2) Ор 29, С 3,5 – равнинна местност, в която се издига едва забележима могила. По ЛИ.

Горанови явори [Горàнови йàворе] – Ор 5, ЮИ 4 – ниви. По ЛИ.

Горен герен [Гòрен гèрен] – Ор 21, ЮИ 2 – ниско място до р. Скът; пасище.

Горен прапор [Гòрен прàпор] – Ор 21, Ю 2 – наклонена местност, заемаща южната част на местността *Прàпора*; ниви. От диал. *прапор* – почва, която бързо изсъхва.

Горичанска падина [Горичàнскè пèдйнè] – Ор 24, И 2 – тясно, продълговато място между два склона; в миналото горичка от глог, леска; сега ниви.

Горна байка [Гòрнè байкè] – Ор 4, С 4,5 – вдлъбнатина на хълм; ниви. От диал. *байка* – дупка, вдлъбнатина.

Горна махала [Гòрнè мèхлè] – 1) Ор 7, И 0,2 – махала, заселена с българи; 2) Ор 16, З 0,2 – махала, разположена към с. Цибър.

Горната кариера [Гòрнèтè кèриèрè] – 1) Ор 19, Ю 1 – каменна кариера; 2) Ор 28, ЮЗ 10 – каменна кариера на 100 м от р. Огоста.

Горната махала [Гòрнèтè маалè] – 1) Ор 7, ЮЗ 0,3 – махала, разположена на хълм, населена с българи и цигани; 2) Ор 22, Ю 0,9 – махала, разположена във вълнообразна местност.

Горната урва [Гòрнèтè урвè] – Ор 10, Ю 0,6 – дол; улица, по която минават селските говеда за водопой на р. Огоста.

Горни Вадин [Гòрни Вèдйн] – Ор 11 – село, образувано след Освобождението, на 23 км И от Ор 1. Името му се свързва с глагола *вадя, добивам*, тъй като до брега на р. Дунав имало каменни кариери.

Горни Лесковец [Гòрни Лъскòвец] – Ор 20, З 1 – равнинна местност, в която има чешма и пасище. Нарича се така, тъй като е в горния край на селото.

Горни лозя [Гòрни лоз'а] – Ор 11, ЮИ 1,8 – склон със северно изложение, в миналото лозя, сега застроено с къщи.

Горните градини [Гòрните гръдìни] – Ор 20, З 0,1 – зеленчукови градини.

Горните ливади [Гòрните лива̀ди] – 1) Ор 14, Ю 3 – равнинна местност; гора, ливади и ниви; 2) Ор 18, Ю 2,5 – равнинна местност на левия бряг на р. Искър; ниви.

Горните лозя [Гòрните лоз'а] – Ор 12, З – наклонен скат на хребет със северно изложение; лозя.

Горния брод [Гòрнийъ брот] – Ор 10, ЮИ 1 – брод на р. Огоста за преминаване към лозята.

Горния край [Гòрнийъ край] – 1) Ор 2, З 0,2 – част от селото; 2) Ор 9, З 0,2 – част от селото; 3) Ор 14, Ю 0,1 – част от селото; 4) Ор 18, И 1 – част от селото, разположена в равнина.

Горния мост [Гòрнийъ мос] – Ор 14, СЗ 5 – бетонен мост на р. Гостиля, водещ към селото.

Горния парк [Гòрнийъ парк] – Ор 23, З 0,2 – парк в центъра на селото, през него тече р. Барата, в ЮЗ край има паметник на загиналите във войните.

Горния яз [Гòрнийъ йаз] – Ор 4, СЗ 7 – яз; бент, направен преди повече от 100 години.

Горно борунче [Гòрну бурунче] – Ор 4, СИ 3,2 – нос на хълм, владен в равнината и зает с ниви. Умал. от тур. *birgin* – нос.

Горнокрайска лъка [Гòрнукрайскъ лъкъ] – Ор 17, Ю 1 – равно място на р. Огоста; пасище.

Горното ливаде [Гòрнута лива̀де] – 1) Ор 5, ЮЗ 1,5 – равнинна местност; там се намира бившият Комбинат за целулоза и хартия – гр. Мизия; 2) Ор 10, ЮИ 0,8 – равно място до р. Огоста; 3) Ор 22, З 3 – ниви.

Горното пладнище [Гòрнута пладниште] – Ор 14, И 0,3 – пладнище до р. Искър.

горун [гурун] – бот. вид летен или зимен дъб: ~ Ганова.

Горуните [Гурѹните] – Ор 19, И 1,5 – склон, ниви. Там растели вековни дъбове.

горуните [гурѹните]: ~ Лазаровите.

Гостилското [Гостѹлскуту] – Ор 29, ЮЗ 3 – вълнообразна местност, овощна градина.

Гостиля [Густѹл'а] – 1) Ор 14, С 5 – равнинна местност до р. Гостиля, в миналото пасище, в което добре се охранвал добитъкът. Тук идвали търговци за добитък от Цариград; 2) Ор 15, СИ 8 – падина, в миналото пасище, сега засадено с люцерна. Тук имало селище от Първата българска държава, а преди това тракийско селище; открити са монети и бронзови накити и съдове.

Гостиля [Густѹл'а] – Ор 12 – село от купов тип, на 31 км ЮИ от Ор 1. Името си носи от р. Гостиля, заселено е след Освобождението от банатски българи.

Гостиля [Густѹл'а] – река, ляв приток на р. Искър, събира водите си от двата потока, идващи от землището на гр. Кнежа и с. Търнак, и се влива в р. Искър. Нарича се така, защото по бреговете ѝ в миналото е имало много хубави пасища и добитъкът се *гостил* (хранил) добре.

градина [грѹдѹнѹ] – оградено място с овощни и зеленчукови насаждения: ~ *Императѹска*, ~ *Хърлѹшка царска*, ~ *Царската*.

Градина императѹска [Грѹдѹнѹ императ'ѹскѹ] – Ор 31, З 8 – акациева гора, засадена по правителствено (царско) нареждане. От рум. *императѹска* – царска.

градини [грѹдѹни]: ~ *Гѹрните*, ~ *Дѹлните*.

Градините [Грѹдѹните] – 1) Ор 2, И 1 – ниви; 2) Ор 15, И 0,5 – зеленчукови градини; 3) Ор 29, Ю 1 – зеленчукови градини.

Градището [Градѹштету] – Ор 23, СЗ 1,5 – обширна равнинна площ. В миналото заградена, за да не навлиза добитък; ниви.

Гральова могила [Грѹл'овѹ мугѹлѹ] – Ор 5, Ю 1 – селищна могила, намираща се до р. Скѹт. Тук са намерени каменни брадви, орѹдия на труда от рог и кост, хромели, глинени съдове от Каменно-медната епоха.

граница [грѹниѹѹ] – място между землищата на две села: ~ *Брегѹрската*, ~ *Хърлѹшка*.

Гранчовски гьол [Гр̀анчуски г'ол] – Ор 29, СИ 2,5 – в миналото мочурище, сега ниви.

Грасова геран [Гр̀асувъ гер̀ан] – Ор 23, И 0,3 – кладенец, копан от фамилията *Грасовци*.

Грасова ливада [Гр̀асувъ лив̀адъ] – Ор 23, СЗ 1 – ниви. По ЛИ.

Грасова могила [Гр̀асовъ мог̀илъ] – Ор 23, СЗ 0,8 – надгробна тракийска могила с диаметър 30 м.

гред [грет] – продълговата височина, рид: ~ *Вла̀шкос̀елски*, ~ *Гол̀емия*, ~ *Сла̀вов*, ~ *Ср̀едния (2)*, ~ *Ла̀зарски*, ~ *Ма̀лкия*, ~ *Мѝлкова*, ~ *Чѝв̀идж̀ийски*.

Греда [Гр̀едъ] – 1) Ор 10, З 8 – височина, рид; ниви; 2) Ор 18, Ю 3 – рътлина, пасище.

Грестето [Гр̀естето] – Ор 16, И 3 – равнинна местност; ниви. В миналото засаждано с *гр̀есте*.

гроб [грон]: ~ *Й̀длова*, ~ *П̀ърва̀нов*, ~ *Т̀инчева*.

Гроба на Балтови [Гр̀объ на Ба̀лтови] – Ор 19, И 1 – равнинна местност; ниви. В нея доскоро имало кръст на човек от фамилията *Балтови*, убит от турците.

Гроба на Пано Спахийски [Гр̀объ на Па̀ну Спа̀хийски] – Ор 19, СИ 1 – равнинна местност. Тук има каменен кръст на Пано Спахийски, убит от турците през време на бунтовете на Осман Пазвантоглу.

гровища [гр̀обшищъ]: ~ *Ба̀на̀шки*, ~ *Жѝвот̀ински*, ~ *Ст̀арите*.

гровище [гр̀обшиште]: ~ *Ц̀иганското*.

Гровището [Гр̀обшиштету] – Ор 19, С 1 – гровище на починали от чумата през XVI век жители на селото.

Гроздова воденица [Гр̀оздувъ воденѝцъ] – Ор 29, И 3 – каменна воденица на р. Искър за царевично брашно; ниви. По ЛИ.

гропан [груп̀ан] – кладенец без никаква облицовка, обикновено с дървено гърло: ~ *Й̀длов*.

Гропаните [Груп̀анете] – Ор 29, ЮЗ 1 – местност, осяяна с трапища (гропани). В нея има останки от римско селище.

Грошова геран [Гр̀ошувъ гер̀ан] – Ор 17, С 4 – кладенец.

Гръбловата воденица [Гръбл'овѣта водениѣцѣ] – Ор 26, ЮЗ 1 – равно място до р. Скът; ниви. Там имало воденица за царевично брашно.

Гръков гьол [Гръкоф г'ол] – Ор 29, ЮИ 1,5 – в миналото мочурище, сега ниви.

Гръстарския път [Гръстѣрскиѣ пѣт] – Ор 27, З 2 – равнинна местност, през която минава път за местността *Косаня*, дето се сее *гръсте*, коноп.

Гръстелниците [Гръстѣлниѣците] – Ор 18, З 7 – равнинна местност, в миналото обрасла с *диво гръсте*, коноп; ниви.

Гръстен дол [Гръстѣн дол] – Ор 5, И 1 – дълбок дол, засяван с коноп.

Гунов бряг [Гуноф брек] – Ор 17, Ю 0,1 – височина със стръмен склон; пасище. По ФИ.

Гуновска могила [Гуноф мугилъ] – Ор 6, С 0,4 – могила, неразкопавана. По ФИ.

Гуновска падина [Гунофскѣ падѣнѣ] – Ор 6, З 16 – падина; ниви. По ФИ.

Гуновски геран [Гутуфски гирѣн] – Ор 27, И 8 – геран. По ФИ.

Гура котянолуй [Гурѣ кот'ѣнулуй] – Ор 2, Ю 1 – равнинна местност с формата на рог с малка площ. От рум. *gura* – уста, *ect* – къше: устата на къшето.

Гърбавия мост [Гърбавийѣ мос] – Ор 21, Ю 0,7 – римски мост, по който е минал Христо Ботев с четата си.

Гъркова бара [Гъркувѣ бѣрѣ] – Ор 27, И 4 – ниска местност, в миналото заливана от Дунав, подобно на рекичка; ниви.

Гърлан [Гърлѣн] – Ор 2, И 1 – падинка, по която навлизала вода от р. Дунав; ниви.

Гърлану Чучукулуй [Гърлѣну Чучукулуй] – Ор 2, И 1 – равнинна местност с едва забележим изкоп, в миналото дълбок до 1 м и широк 30 м, сега заличен; ниви.

Гърлите [Гърлите] – Ор 2, С 1,1 – равнинна местност, където са минавали през миналото отводнителни изкопи (гърла).

Гърлицето [Гърлиѣтѣту] – Ор 31, С 3 – дол, в който е текло поточе, отиващо към р. Дунав; ниви; *гърлице* – издълбано място.

гърло [гърлу]: ~ *Бѣтово*, ~ *Гѣлямото*, ~ *Стойкѣново*.

Гърлото [Гърлуту] – Ор 31, И 0,6 – старо корито на р. Огоста, сега канал.

гьол [г'ол] – тур. *göl* – езеро; диал. *блато*, *локва*: ~ *Гр̀анчовски*, ~ *Гр̀ѝков*, ~ *Д̀ълб̀дк*.

Гьорсин бряст [Г̀орсин брес] – Ор 15, И 5 – ниви по ЛИ Георги.

Давалийското [Давалийското] – Ор 30, И 2,3 – вълнообразна местност, в миналото собственост на Дауд бей; ниви.

Дайчова брод [Дайчувь брот] – Ор 17, Ю 1,2 – брод на р. Огоста за *Даневата воденица*. По ЛИ.

Дамянова колиба [Дам'̀анова колйбь] – Ор 28, ЮЗ 3,5 – равнинна местност в подножието на каменист бряг; пасище. По ЛИ.

Дамяновото [Дам'̀анувуто] – Ор 1, Ю 1 – вълнообразна местност; ниви. По ФИ.

Датков лъг [Даткуф лък] – Ор 19, С 2 – равно място до р. Скът; ниви. Било владение на *чорбаджи Датко*, което получил по заслуги за участие в потушаването на бунта на Осман Пазвантоглу.

Даутова мелница [Даутовь м̀елниць] – Ор 28, ЮЗ 8 – водна мелница, караджейка с дванайсет камъка, строена е през турско време от Дауд бей; закупена през 1912 г. от д-р Стоян Данев – министър-председател на България (1901–1903; 1913); преустроена, съществува до днес.

Дафини алде Дача [Дафй̀ни алде Д̀ача] – Ор 18, И 2 – вълнообразна местност заета с ниви и горичка. Тук прен. от *дафина* – храст с уханны листа, които се използват за подправка. По ЛИ.

Двата гъзера [Дватъ г̀зерь] – Ор 29, ЮЗ 9 – два баира, разделени от котловина; ниви.

Двата трапове [Дватъ трапуве] – Ор 17, С 0,8 – равнинна местност, в миналото пасище, там има два трапа, за които говорят, че са основи на татарски колиби, сега ниви.

Дворовете [Дв̀оровете] – Ор 24, Ю 3 – ниви с плодородна почва, в миналото разделени на парцели за всяко домакинство (дворове).

Дебело бърдо [Деб̀елу б̀ърдо] – Ор 15, Ю 1,5 – възвишение; пасище.

Дебелчанското [*Дебелчанскуту*] – Ор 14, СЗ 4,5 – вълнообразна местност; ниви. По ФИ.

Девета линия [*Девѐтъ л̀иний̀*] – Ор 29, З 9 – равнинна местност; ниви.

Девети септември [*Давѐти септѐмври*] – Ор 20, З 1 = Горни Лесковец, чешма изградена от печени тухли с три сопа и три корита.

Дедо Кръстьовата воденица [*Дѐдо Кръст'увѐтъ вуденїцѐ*] – Ор 7, С 0,2 – солидна каменна воденица с два камъка за царевично брашно, сега е електрифицирана.

Делемета [*Делеметѐ*] – Ор 29, СИ 1,5 – тясна гориста ивица до р. Дунав. По ФИ.

Делимарковия камък [*Делїмарковийѐ камѐк*] – Ор 21, ЮИ 1 – хълм в съседство с р. Скът. Народното предание разказва, че на него е спрял Дели Марко с кучето и коня си, за да си почине и върху камъка имало следи от шпората на коня, ботуша на юнака и лапите на кучето. Сега камъкът е разбит; пасище.

Делниците [*Делнїците*] – 1) Ор 5, И 4 – равнинна местност, в миналото пасище, после разделено на парчета за ниви; 2) Ор 6, Ю 10 – в миналото гора, после разделена; ниви; 3) Ор 26, Ю 1 – хълмиста местност, пасище, после ниви; 4) Ор 28, Ю 7 – в миналото пасище, сега ниви.

делове [*дѐлове*] – мн. ч. с оконч. *-ове* от рум. *deal* – хълм, баир: ~ *Горните*, ~ *Крайните*, ~ *Средните*.

Демиров лъг [*Демїроф лѐк*] – Ор 28, ЮИ 3 – падина, в миналото владение на турчина Демир, сега ниви, засети с люцерна.

Демиров мост [*Демїроф мос*] – Ор 28, Ю 3 – мост, строен от камък около 1910 г. Намира се непосредствено до местността *Демиров лъг*.

Демянов бряст [*Дем'ануф брес*] – Ор 29, З 10 – равнинна местност; ниви. По ЛИ.

Денов бряст [*Дѐнуф брес*] – Ор 29, И 3,5 – ниви. По ЛИ.

Денчовската дръмка [*Дѐнчовскѐтъ дръмкѐ*] – Ор 7, С 4 – ниви.

Денчовската махала [*Дѐнчуфскѐтъ маалѐ*] – Ор 7, С 0,3 = *Мъжката махала*, разположена на склон. По ФИ.

дере [dèpe] – тур. *dere* – дол, изкопан от поройните дъждове и реките: ~
Голямото.

Дерето [Дèрету] – Ор 9, С 1 – дере, дълбоко 6 м, обрасло с храсти. От тур.
dere.

Дери вол [Дерì вол] – Ор 14, С 12,5 – стръмна местност, в миналото пасище с
храстовидни тръни, сега ниви.

Дескова гърница [Дèскувъ гърниць] – Ор 10, ЮЗ 9 – равнинна местност, в
миналото обрасла с храстовидни тръни; ниви. По ЛИ.

Джулиницата [Дулѝницътъ] – Ор 10, ЮИ 4 – ниска равнинна местност, в
миналото ливади, сега ниви. Вероятно по ЛИ.

Джурково бранище [Д̀урково б̀раниште] – Ор 28, С 2,5 – равно място до р.
Огоста, в миналото дъбова гора, сега ниви. По ЛИ *Джурка*.

Дигата [Д̀игътъ] – Ор 1, З 15 – дига на р. Дунав.

Дизова ливада [Д̀извъ лива̀дъ] – Ор 23, СИ 1,8 – пасище. По ФИ.

Диланова падина [Дил̀анувъ п̀д̀инъ] – Ор 19, И 2,6 – падина; ниви. По ФИ.

Дилов връх [Д̀илуф връх] – Ор 14, С 5 – височина, баир; ниви и пасище. По
ЛИ.

Дилов дол [Д̀илоф дол] – Ор 15, СЗ 8 – ниви. По ЛИ.

Димова могила [Д̀имовъ муг̀илъ] – Ор 14, С 1 – могила, с площ около 100 кв.
м и височина 5 м; пасище. Могилата е тракийска, в нея са открити съдове и
предмети, доказващи произхода ѝ. По ЛИ.

Дин сус [Дин сус] – Ор 31, З 9 – ниви; рум. *dinsus* – отгоре; ниви.

Диницата [Д̀иништътъ] – Ор 15, С 2 – равнинна местност, в миналото
бостани, сега ниви.

Диновска махала [Д̀инускъ мъ̀лъ] – Ор 6, И 0,25 – махала, наброяваща около
70 къщи = Лихарска.

Диновски геран [Д̀инуски гер̀ан] – Ор 6, Ю 0,25 – кладенец до р. Огоста.

До пасището [До п̀асиштету] – Ор 4, СЗ 2 – склон на хълм, от него започва
пасището; ниви.

До Ставерското [*До Стàверскуту*] – Ор 4, З 2,5 – бй ло, хълм; ниви до землището на с. Ставерци.

Долен герен [*Дòлен герèн*] – Ор 21, ЮИ 2 – ниско място край р. Скът; пасище.

Долен прапор [*Дòлен прàпор*] – Ор 21, Ю 2,5 – наклонена местност; ниви.

Долен яз [*Дòлен йаз*] – Ор 4, СЗ 5 – яз за спиране на водите от местността *Гицова падина*.

Долна Гнойница [*Дòлнъ Гнойниць*] – Ор 23 – село, на 35 км ЮЗ от Ор 1, през 1950 г. преименувано на с. Михайлово.

Долна махала [*Дòлнъ малà*] – Ор 16, ЮИ 0,4 – махала, заселена с българи, насочена към с. Хърлец.

Долната кариера [*Дòлнътъ кариèръ*] – 1) Ор 19, С 2 – каменна кариера висока 30 м до р. Скът; 2) Ор 28, С 0,8 – каменна кариера.

Долната махала [*Дòлната маалà*] – Ор 10, Ю 0,4 – махала, през която минава пътят на селските коне за водопой на р. Огоста.

Долната урва [*Дòлнътъ урвъ*] – Ор 10, Ю 0,4 – дол, в който минава пътят на селските коне за водопой на р. Огоста.

Долни Вадин [*Дòлни Вьдйн*] – Ор 13 – село, разположено на вълнообразен терен, на 26 км И от Ор 1. Името му произлиза от глагола *вадя* – в миналото на брега на р. Дунав до селото имало кариери, от които вадели камък за строеж.

Долни ливади [*Дòлни ливàди*] – Ор 18, И 2 – равно място до р. Искър; ливади и върбова гора.

Долни лозя [*Дòлни лоз'à*] – Ор 1, И 4 – хълмиста местност; в миналото и сега лозя. Тук е хижата на остров Есперанто и 15 бунгала за летуване.

Долни Луковит [*Дòлни Луковит*] – Ор 14 – село, разположено на 31 км ЮИ от Ор 1. Основано е след Освобождението.

Долните градини [*Дòлните градìни*] – Ор 10, И 1 – равно място; свинеферма.

Долните ливади [*Дòлните ливàди*] – Ор 14, С 5 – ливади, пасища и брястова гора.

Долните лозя [*Дòлните лоз'à*] – 1) Ор 15, И 3 – хълмиста местност; лозя; 2) Ор 16, ЮИ 8 = *Старите лозя*; хълмиста местност; лозя.

Долните места [*Дòлните мèста*] – Ор 30, СИ 1 – ниви.

Долния брод [*Дòлнийъ брот*] – Ор 10, И 0,3 – брод на р. Огоста, свързващ селото със с. Букьовци.

Долния край [*Дòлнийъ край*] – 1) Ор 2, И 0,3 – част от селото; 2) Ор 9, С 0,3 – част от селото; 3) Ор 14, С 0,1 – част от селото, разположено в равнина; 4) Ор 18, С 1 – част от селото, разположено в падина.

Долния мост [*Дòлнийъ мос*] – Ор 14, С 5 – каменен мост на р. Гостиля.

Долния парк [*Дòлнийъ парк*] – Ор 23, И 0,1 – парк в центъра на селото.

Долно борунче [*Дòлну бурунче*] – Ор 4, СИ 2 – хълм, вдаден в равнината; ниви.

Долно ливаде [*Дòлну ливаде*] – 1) Ор 5, З 0,3 – равнинна местност; зеленчукова градина; 2) Ор 10, ЮИ 0,9 – ниско място до р. Огоста; ниви.

Долното ливаде [*Дòлнута ливаде*] – 1) Ор 7, С 4 – хълмиста местност; ниви.

дом [*дом*] – сграда, къща: ~ *Скотовъдния*.

Досова круша [*Дòсовъ крушъ*] – Ор 5, ЮИ 6 – ниви. По ФИ.

Дочовско [*Дòчуфску*] – Ор 7, С 5 – хълмиста местност; ниви. По ЛИ.

Дошова геран [*Дòшовъ геран*] – Ор 10, Ю 1 – кладенец, един от най-старите в селото. По ЛИ.

Драгиева трап [*Дрѣгийевъ трап*] – Ор 5, И 6,3 – малка котловина; ниви. По ФИ.

друм [*друм*] – черен коларски път: ~ *Алнадѣнк*, ~ *Ля̀мнилор*, ~ *Ора̀шолуй*, ~ *Субткя̀тра*.

Друми ля̀мнилор [*Дрѹму ля̀мнилор*] – Ор 28, Ю 5 – равнинна местност, през която е минавал дърварски път към Балкана. От рум. *letn* – дърво: дърварски път.

Друму алнадѣнка [*Дрѹму алнадѣнкъ*] – Ор 20, ЮЗ 1,5 – стар, дълбок път, водещ за полето. От рум. *nădănc* – дълбок път.

Друму ора̀шолуй [*Дрѹму ора̀шолуй*] – Ор 20, СЗ 1,5 = *Валя Вишлор*, хълмиста местност, през която минава път за гр. Оряхово. От рум. *oraș* – град: пътя за града.

Друму субт кятр [Др̀уму субт к'̀атр̀] – Ор 28, С 0,8 – път под долната кариера, успореден на р. Огоста, водещ за с. Букьовци. На него е построена голяма помпена станция. От рум. *subt* – под, *piatra* – камък: пътя под камъка.

дръмка [др̀мк̀] – горичка от храсти, глог, леска, бряст: ~ Д̀енчовската, ~ Й̀дтовска, ~ Х̀анова.

Др̀мката [Др̀мк̀т̀] – Ор 21, С 0,5 – баирче, в миналото брястова горичка; сега ниви.

Дуду алде Терко [Д̀уде алде Т̀ерку] – Ор 28, ЮЗ 4 – равнинна местност, в която има вековно черничево дърво; ниви. По ФИ. От диал. *дуд* – черничево дърво, и рум. *alde* – на: черницата на Теркови. По ФИ.

Дукови брестове [Д̀укови б̀рестуве] – Ор 29, З 4,5 – ниви по ЛИ.

Дунава [Д̀ун̀в̀] – Ор 18, С 9 – вълнообразна местност; ниви; пасище и горичка от тополи.

Дунавски кладенец [Д̀унавски кл̀аденец] – Ор 18, СЗ 8,7 – малко изворче, кладенче до брега на р. Дунав.

Дунова брест [Дун̀ов̀ б̀рес] – Ор 27, И 5 – ниви. По ФИ.

Дунчова геран [Д̀унчу̀в̀ гер̀ан] – Ор 17, З 3 – геран. По ФИ.

дупка [д̀упк̀] – яма, пещера: ~ Цок̀анова.

Дурашки обор [Дур̀ашки об̀ор] – Ор 27, И 1,5 – равнинна местност, там имало кошара с обор на фамилия *Дураците*; ниви.

Дучков дол [Д̀учкоф дол] – Ор 11, И 0,5 – дол, акациева гора.

Душков дол [Д̀ушкоф дол] – Ор 29, Ю 0,2 – дол между селата Горни и Долни Вадин; акациева гора. По ЛИ.

Душкова геран [Д̀ушков̀ гир̀ан] – Ор 14, С 3 – кладенец с каменна зидария, чийто майстор бил жител на селото – *Душко*.

Дълбок гьол [Длиб̀дк г'̀ол] – Ор 4, ЮЗ 0,5 – падинка; пролетно време заливана с вода от р. Искър, която я заблатява.

Дълбока падина [Длиб̀дк̀ п̀д̀ин̀] – 1) Ор 3, С 0,5 – дълбока падина; ниви; 2) Ор 4, СЗ 4 – падина; ниви; 3) Ор 5, С 1,6 – акациева гора; 4) Ор 26, Ю 2 – хълмиста местност; ниви; 5) Ор 27, Ю 6 – ниви.

Дълги лъг [Дълги лък] – Ор 8, И 0,8 – ниско място до р. Скът; ниви.

Дълги поляни [Дълги пол'ани] – Ор 3, Ю 2 – ниви; в миналото пасище, при разкопаването му са открити римски монети.

Дългия връх [Дългийъ връ] – Ор 29, Ю 3,5 – равен терен, по-висок в сравнение с околния; ниви.

Дълго поле [Дългу пòйе] – Ор 22, Ю 8 – равна местност; ниви.

дъно [д̀ну] – равнина, площ в падинка: ~ Курвачево.

Дъното [Д̀нугу] – Ор 27, ЮИ 10 – равно място в падина; ниви.

дърво [д̀рву]: ~ Орлово.

Държавен соват [Държ̀вен со̀т] – 1) Ор 8, ЮИ 2 – равнинна местност, в миналото държавен соват с площ 2 056 дка, сега пасище, ниви и акациева гора; 2) Ор 14, З 10 – равнинна местност; ниви; от тур. *suvat* – пасище.

Държавното [Държ̀внугу] – Ор 9, З 4 – равнинна местност, в миналото държавна нива.

Дърманската гора [Дърм̀анск̀тъ гур̀] – Ор 9, З 0,9 – баир, зает с акациева гора. По ФИ.

Дъртова круша [Д̀ртув̀ кру̀ш̀] – Ор 11, Ю 2,3 – ниви. По ФИ.

Дюкяна [Д'ук̀ен'ъ] – Ор 11, С 0,5 – карieri, в миналото са вадели оттам камък. Личи, че камъкът е рязан с някакъв инструмент. Според преданието в римско време там е имало дюкяни.

Дяволска падина [Д'аволск̀ п̀д̀ин̀] – Ор 3, И 0,3 – падина, през която минава шосе за с. Бързина; ниви.

дял [д'ал] – от рум. *deal* – хълм, баир: ~ Ал море, ~ Орашолуй, ~ Саланцъй.

Дялу ал море [Д'̀лу ал м̀ре] – Ор 28, ЮИ 1 – баир, най-големият в землището; пасище, отчасти заселено днес. От рум. *dial* – баир, *mare* – голям: голям баир.

Дялу Орашолуй [Д'̀лу Орашолуй] – Ор 20, СЗ 0,5 = Стопанството – баир, там са построени сградите на ТКЗС по посока на гр. Оряхово. Рум. *dial* – баир, *oraş* – град: баира към града.

Дялу Саланцъй [Д'алу Саланцъй] – Ор 20, Ю 0,5 – баир със северно изложение; акациева гора – баира на Селановци.

Едеците [Едѐците] – Ор 6, З 13 – равнинна местност; в миналото ливади, сега ниви. Тук са идвали *бурлаците* (*едеците*) по Дунава, за да косят сено. От тур. *jedek* – диал. допълнителни, резервни коне за езда; конярите, хората, които се грижат за тях.

езеро [езерò]: ~ *Свѝнското*.

Еленковска могила [Елѐнковскъ мугѝлъ] – Ор 6, С 0,2 – могила висока 3 м. В селото на нея Еленковци са построили къщите си.

Ерменковото [Ермѐнкувуту] – Ор 23, СИ 4 – хълмиста местност; ниви. По ФИ.

Есперанто [Есперанто] – Ор 20, С 3 – остров в р. Дунав, който се появява през 30-те години на ХХ век и впоследствие бива залесен от група есперантисти начело с Георги Станоев. На острова е проведен конгрес на Международното есперантистко дружество. Островът има площ 9000 дка.

Жабата [Жабътъ] – Ор 28, З 8 – равнинна местност около 800 дка; ливада; гора от върба и акация. По Пр.

Железния мост [Желѐзнийъ мос] – Ор 5, Ю 0,7 – мост на р. Скът, през който минава шосето Враца – Оряхово.

Жера бара [Жѐръ баръ] – Ор 3, З 2 – ниско равно място, в миналото мочурище; там слизали жерави.

Животински гробища [Животѝнски грòбиштъ] – Ор 20, И 0,2 = *Kâny дѝлулуй* – пасище, в което има яма за умрели животни; баирче.

Жомънъова могила [Жòмън'ова мугѝлъ] – Ор 21, И 2,5 – могила в равнинна местност; ниви. По Пр *Жòманя*.

Жучката [Жу̀чкътъ] – Ор 27, И 3 – равно място до р. Дунав, обрасло с блатна тръстика – *жучка*.

Завета [Завѐтъ] – Ор 10, И 8 – падина; ниви.

Зад селото [Зат сѐлуту] – Ор 7, Ю 0,3 – ниви.

Задънката [*Задънкътъ*] – Ор 4, С 5 – гранична местност до землището на с. Долни Вадин.

Замет [*Замѐт*] – Ор 18, СИ 4 – вододел; ниви. Навярно от тур. *zeamet* – вид феодално владение от османската епоха.

Зарзалии [*Зарзалѝи*] – Ор 11, ЮИ 5 – ниви.

Зарзалията [*Seseliñнатъ*] – Ор 2, ЮИ 3 – ниви; тук имало селище, където е открит бронзов връх на стрела.

Заришко тръне [*Зарѝску тръне*] – Ор 18, З 7 – вълнообразна местност, в миналото обрасла с вид тръни; ниви; пасище; горичка.

Зеркова воденица [*Зѐркувъ вуденѝцъ*] – Ор 22, СИ 0,5 – ниви до р. Огоста. Там имало воденица за царевица. По ЛИ.

Златията [*Златѝйгътъ*] – 1) Ор 19, И 10 – част от платото, високо около 100 м надмор. вис. между селата Крушовица и Крушовене. Засява се предимно с пшеница; 2) Ор 23, СИ 5 – ниви с богат урожай; 3) Ор 6, Ю 7 – ниви; 4) Ор 10, З 15 – ниви.

Зли дол [*Зли дол*] – Ор 22, З 6 – стръмен каменист хълм, обрасъл с ниски храсти.

Змейчов припек [*Змѝйчуф припек*] – Ор 4, С 2,5 – склон на хълм с южно изложение; лозя. Там имало много змии.

Змърк [*Змърк*] – Ор 20, Ю 0,6 – склон със северно изложение с много изобилна подпочвена вода, от което местността става мочурлива; акациева гора. От рум. *zmărc* – скално: мочурливо място.

Змърка [*Змърка*] – Ор 20, Ю 0,2 – изворче, от което се образува поточе, вливащо се в р. Дунав. От рум. *zmărc* – скално: мочурливо място.

Иванчов трап [*Ивѝнчуф трап*] – Ор 18, З 7,5 – равнинна местност, в която има голям трап, изкопан от иманяря *Иван*.

Изваркова падина [*Извѝркова пѝдѝнъ*] – Ор 21, Ю 1 – падина; ниви. По Пр.
извор [*ѝзвор*]: ~ Червѝноврѝшки.

Изгорялата воденица [*Изгорѣлата водениџъ*] – Ор 21, Ю 0,7 – равнинна местност до р. Скът. Там имало воденица на Петко Турлака, която в 1880 година изгоряла; ниви.

Иков дол [*Икѡф дол*] – Ор 15, И 6 – дол, зает с акациева гора. По ФИ.

Илчови места [*Илчови мѣстъ*] – Ор 23, З 2,5 – равнинна местност; ниви. По ФИ.

Йолов баир [*Йѡлоф байр*] – Ор 28, Ю 1,2 – баир; пасище. По ФИ.

Йолов гропан [*Йѡлоф групан*] – Ор 28, ЮЗ 2,7 – кладенец, в миналото чешма, чиято вода захранва *Афусовата мелница*. По ФИ.

Йолова гроб [*Йѡловъ груп*] – Ор 14, З 3,5 – равнинна местност; ниви. Там бил съсечен от черкези Йоло; доскоро личал неговият надгробен камък.

Йолова дол [*Йѡловъ дол*] – Ор 5, И 7,8 – падина; ниви. По ЛИ.

Йолова колиба [*Йѡлувъ кулибъ*] – Ор 29, З 1,5 – вълнообразна местност; ниви. По ЛИ.

Йолови ливади [*Йѡлови ливади*] – Ор 28, ЮЗ 3 – падинка; ниви. По ФИ.

Йолово кладенче [*Йѡлуву кладенче*] – Ор 28, ЮЗ 1,3 – кладенче, извор. Съществува и сега, но е замърсено и не се използва. По ФИ.

Йончов вир [*Йончоф вир*] – Ор 23, З 0,4 – вир на рекичката *Барата*. По ФИ.

Йончова поляна [*Йѡнчовъ поянъ*] – Ор 23, З 0,5 – поляна в селото; футболно игрище. По ФИ.

Йончовски рог [*Йѡнчовски рок*] – Ор 14, СИ 1,6 – равнинна местност с форма на рог; ливади; гора от върба и топола.

Йорданова крешка [*Йордановъ крѣшкъ*] – Ор 28, С 3 – горист каменен склон, обрасъл с липа, дъб и леска. По ЛИ.

Йордановата воденица [*Йордановѣтъ водениџъ*] – Ор 10, ЮИ 0,8 – воденица, построена през 1907 г. за получаване на царевично брашно. По ЛИ.

Йордановото [*Йорданувуту*] – Ор 8, З 3,1 – хълмиста местност; ниви. Тук е имало татарско селище.

Йотовата воденица [*Йѡтовѣтъ водениџъ*] – Ор 3, И 3 – воденица на р. Бързина с един камък – за царевица. По ФИ.

Йотовска дрѣмка [*Йѡтофскѣ дрѣмкѣ*] – Ор 3, Ю 3 – склон, зает с храстовидна горичка. По ФИ.

Йотовското кладенче [*Йѡтовскѣто клѡденче*] – Ор 3, Ю 0,15 – кладенец с каменно гърло, сега залят от язовир.

Йоцова падина [*Йѡцовѣ падѣнѣ*] – Ор 27, И 4 – малка падина; ниви. По ЛИ.

Ирската чешма [*Ирскатѣ чушмѣ*] – Ор 9, ЮИ 0,3 = *Язовската чешма*; намира се в Ирския край на селото. Вер. от тур. *haуr* – добър, удобен; * хаирска – добра, удобна.

Ирски край [*Ирски край*] – Ор 9, И 0,2 – махала, част от селото, разположена на *Ирски баир*. Вер. от тур. *haуr* – добър, удобен; * хаирски – добър, удобен.

Искѣра [*Искѣрѣ*] – река; десен приток на р. Дунав.

Исмаилов дол [*Исмаилоф дол*] – Ор 5, И 7 – малък дол; ниви. По ЛИ.

Испасова могила [*Испасувѣ мугѡлѣ*] – Ор 31, З 1 – могила, около нея ниви. По ФИ.

Исухов геран [*Исѡхоф геран*] – Ор 15, З 5,5 – ниви. По ЛИ.

Кайша [*Кайшѣ*] – Ор 1, З 10 – равнинна местност, издължена; ниви.

калдърѣм [*калдърѣм*] – от тур. *kaldırım* – настилка на път.

Калдърѣма [*Калдарѣмѣ*] – Ор 2, З 7 – равнинна местност, през която минава калдърѣмен османски път; ниви.

кале [*калѣ*] – тур. *kale* – крепост.

Калето [*Калѣту*] – 1) Ор 4, СЗ 2,5 – равнинна местност, в миналото там е имало римско селище. Личат местата на бойниците. Правоъгълна ограда на охраняващ пункт по пътя към римския град колония Улпия Ескус при дн. с. Гиген; 2) Ор 22, З 0,3 – каменна кариера за вадене на камък; тук ставало селското хоро; 3) Ор 27, СЗ 8 – равнинна местност, в миналото там имало (вер.) римска крепост; сега ниви; 4) Ор 29, З 0,4 – скали с баир; пасище; 5) Ор 31, С 1 – хълмче, където се е намирал римският град Августа – дал името на р. Огоста.

Калмаданска могила [*Кѣлмаданскѣ мугѡла*] – Ор 19, И 3 – равнинна местност, в която има малка могила; ниви.

Калмушката падина [*Калм̀ушк̀т̀т̀ п̀д̀д̀йн̀т̀*] – Ор 27, Ю 10 – широка падина, заета с ниви. По ФИ.

Калналък [*К̀т̀л̀н̀т̀л̀к̀*] – 1) Ор 11, И 5 – вълнообразна местност; лозя и овощна градина; 2) Ор 29, ЮИ 2 – равнинна местност; ниви.

Калугерица [*К̀т̀л̀у̀г̀ер̀иц̀т̀*] – Ор 19, Ю 1 – хълмиста местност, необработваема. Според легендата в манастира в с. Галиче имало калугерка от с. Крушовица, която през една зима на път за родното си село замръзнала и умряла в тази местност.

Камарището [*К̀ам̀ар̀иш̀т̀ето*] – Ор 24, З 8 – равнинна местност, даваща много богата реколта; ниви.

Каменова могила [*К̀а̀менов̀ м̀уг̀ил̀т̀*] – 1) Ор 5, СИ 3 – равнинна местност, в която има малка могила; 2) Ор 26, Ю 2 – равнинна местност с едва забележима могила; ниви. По ЛИ.

Каменова мост [*К̀а̀менов̀ м̀ос̀*] – 1) Ор 5, С 3 – равнинна местност до р. Скът; в миналото там имало каменен мост, до който бил ханът на дядо Камен Хаджията. Тук е минавал главният път на османската поща по трасето Видин – Плевен (т.нар. *Мензилски път* – от тур. *menzil* – пощенска спирка, станция); сега ниви; 2) Ор 26, С 1 – равнинна местност със стръмен каменен мост на р. Скът. В този район са се водили ожесточени боеве между руската и румънската армия, от една страна, и османската армия, от друга, през 1877 г.; ниви; 3) Ор 26, С 1 – мост на р. Скът с бетонни устои, нарича се така по името на дядо Камен, който имал хан там. Тук на празника на св. прор. Илия (Илинден) правели събор селата Сараево и Букьовци (дн. гр. Мизия).

камик [*к̀ам̀ик̀*] – ~ *Л̀йл̀ов̀*, ~ *С̀ър̀б̀ениш̀кѝ*.

камък [*к̀ам̀ък̀*]: ~ *В̀ър̀тения̀*, ~ *Д̀ел̀им̀ар̀ков̀ия̀*, ~ *М̀ан̀др̀ил̀ов̀*, ~ *М̀ех̀м̀ед̀ов̀*, ~ *М̀ил̀ин̀*, ~ *М̀ит̀р̀а̀шов̀*, ~ *Ч̀ач̀ин̀*.

Камъка [*К̀ам̀тъ̀ка̀*] – Ор 1, З 2 – баир, на който се намира част от римска крепост, придобила формата на камък. Още Ф. Каниц е направил първите проучвания на крепостта и е определил, че е византийска, а върху нея има по-нов градеж – български.

Камъка на Динчо Митриков [*Камъка на Динчо Митрикоф*] – Ор 28, ЮЗ 3,5 – скалист каменен бряг, на билото на който има каменен кръст, поставен от Димчо Митриков.

Канчова падина [*Канчовъ падинъ*] – Ор 23, СЗ 2 – падинка, в която се намира чешмата извор *Канчовец*; храстовидна горичка.

Канчовец [*Канчувец*] – Ор 23, СЗ 2 – изворче; кладенче, сега чешма на 8 м от него. Фамилиите Вълчиновци и Динчовци правят оброк на празника Св. св. Константин и Елена; от *канче* – металическа чаша за вода.

Капана [*Капанъ*] – Ор 9, Ю 0,1 – баирче; акациева гора. Там бил капанът за загубена стока или за добитък в пакост.

Капитаница [*Капитаницъ*] – Ор 10, С 0,7 – чешма с два сопа и три корита със старинен архитектурен вид, на която също така има надпис *1300 год*. Местните хора свързват името ѝ с това, че е строена от някакъв капитан.

Капитаница [*Капитаницъ*] – Ор 20, С 0,5 – падина; пасище. В тази местност се намира чешмата *Капитаница*.

Каптажа [*Каптџъ*] – Ор 20, С 1 = *Више але Турчеш*. Там е направен каптаж за водоснабдяване.

Капу дялулуй [*Капу д'алулуй*] – Ор 20, И 0,2 – баир с южно изложение = *Животинските гробища*. От рум. *sap* – глава; *dial* – баир: главата на баира; ниви.

Караула [*Карџула*] – Ор 2, З 3 – възвишение; лозя. Според преданието през османското робство на височината имало караул от селото за наблюдение на пътя откъм Оряхово.

кариера [*къриеръ*]: ~ *Гърната* (2), ~ *Долната* (2).

Кариерата [*Къриертъ*] – 1) Ор 10, ЮИ 2 – кариера; 2) Ор 30, Ю 1,5 – обрасъл с акациева гора хълм, от него вадят камък. По всичко личи, че там в миналото е имало работилница за каменни изделия, тъй като се намират заоблени камъни, части от хромели и ръчни мелници.

Кариерите [*Кариерите*] – 1) Ор 4, С 0,2 – голям каменен баир, от който къртят камък; 2) Ор 5, Ю 0,5 – могила с хубав каменен материал = *Милин камък*.

Карповски блок [*Кàрпуфски блок*] – Ор 14, З 2,5 = *Циганите*; равнинна местност; ниви. По ФИ.

Касапска махала [*Касàнска маалà*] – Ор 28, ЮЗ 0,4 – махала, съществувала в миналото; жителите ѝ са преселници от Балкана и ходели с т.нар. *касапска носия*.

Касапски рог [*Касàнски рок*] – 1) Ор 12, С З 5 – баир; ниви; 2) Ор 29, ЮЗ 7 – баир, в миналото пасище, сега ниви.

Кацата [*Кàцътъ*] – Ор 16, ЮЗ 5 – равнинна местност със слаб наклон на юг, приличаща на каца; ниви.

Качанова падина [*Качàновъ пѣдѣнъ*] – Ор 27, Ю 7 – падина с голяма ширина; ниви. По ФИ.

Качова лъг [*Кàчовъ лък*] – Ор 5, ЮЗ 2 – равно място до р. Огоста; тук е построен бившият бившия Комбинат за целулоза и хартия – гр. Мизия.

Кашлите [*Къшилѣте*] – 1) Ор 11, И 4 – долина и баир, заети с ниви и кошари за овце (кашли); 2) Ор 13, ЮЗ 2 – хълмиста местност, в миналото и сега – кошари за овце и ниви.

Кежовска колиба [*Кѣжуфскъ кулѣбъ*] – Ор 7, И 2 – вълнообразна местност; ниви. По ФИ.

Кесър [*Кѣсър*] – Ор 18, ЮИ 1,8 – равнинна местност на левия бряг на р. Искър, в миналото обрасла с буйна, голяма и гъста гора.

Кетриша [*Кетрѣишъ*] – Ор 16, ЮИ 10 – равно място с песъчлива, чакълеста почва; ниви. От рум. *pietris, depietris* – чакъл.

Килера [*Килѣръ*] – Ор 16, З 11 – склон, наклонен към р. Дунав; лозя.

Киреви брестове [*Кѣруви брѣстове*] – Ор 18, З 5 – ниви. По ФИ.

Кирин геран [*Кѣрин герàн*] – Ор 23, С 0,2 – най-старият геран в селото, в двора на Торньовци. По ЛИ – Кира.

Кисилиците [*Кѣсилиците*] – Ор 23, З 15 – равнинно място, в миналото обрасло с диви ябълки; ниви.

Китка баир [*Кѣткъ бѣър*] – Ор 15, И 3,2 – баирче, обрасло с акациева гора, наподобяваща китка.

Китката [*Кѣткака*] – Ор 7, И 0,6 – баир, зает с върбова и акациева гора.

кладенец [к̀ладенец] – извор, заграден и покрит отгоре, за да не се мърси водата: ~ Б̀шков, ~ Д̀навски, ~ П̀нчова, ~ П̀ев, ~ С̀ински.

кладенче [к̀ладенче] – умал. от *к̀ладенец*: ~ Й̀лово, ~ Й̀товско, ~ К̀орово, ~ М̀лово, ~ Н̀ково, ~ Тат̀рско, ~ Черв̀ното.

Кленов път [К̀ленуф п̀т] – Ор 27, Ю 1,5 – равнинна местност; ниви, през които минава път. Името му идва навярно от дървото клен.

Кнежа [К̀неж̀] – Ор 15 – град, разположен в равнина, на 29 км ЮИ от Ор 1, на 60 км от Враца, общински център. В миналото се дели на четири махали: *П̀рва*, *Втора*, *Трета* и *Четв̀рта*. В района му има пет тракийски селища и две селища от П̀рвата българска държава. До 1943 г. е най-голямото село в България.

Кнежански дол [К̀нешк̀ дол] – Ор 19, И 2 – дол с голяма дължина; ниви.

Кнежанското шосе [К̀нешкото шос̀] – Ор 25, Ю 1 – вълнообразна местност, през която минава шосе за гр. Кнежа.

Кнешки път [К̀нешк̀ п̀т] – Ор 14, ЮЗ 3 – равнинна местност; ниви, през които минава черен път за гр. Кнежа.

Кнешкото [К̀нешк̀ту] – Ор 9, З 5 – ниви.

коаста [ко̀аст̀] – ребро: ~ алде у̀се, ~ алде Й̀он Алик̀, ~ м̀ри.

Коаста алде Й̀он Алик̀ [Ко̀аста алде Й̀он Алик̀] – Ор 20, З 2,2 – стръмен склон; пасище. По ФИ. От рум. *coastă* – ребро, *alde* – на: реброто на Й̀он Аликин.

Коаста алде У̀се [Ко̀аста алде у̀се] – Ор 20, З 1,5 – склон с южно изложение; пасище и малко ниви. По ЛИ *У̀со*; от рум. *coastă* – ребро, *alde* – на: реброто на У̀се.

Коаста м̀ри [Ко̀аста м̀ри] – Ор 20, ЮЗ 2 – много стръмен северен склон; пасище, в подножието му имало воденица на Пармаковци. От рум. *coastă* – ребро, *toara* – мелница, воденица: реброто на водениците.

Ковачеля [Кувач̀л'а] – 1) Ор 1, Ю 7 – вълнообразна местност; ниви; 2) Ор 27, З 3,4 – хълмиста местност; ниви; акациева гора.

Ковея [Ков̀йа] – Ор 16, И 3 – равнинна местност, през нея минава път с остър завой, сега там е построена АЕЦ – Козлодуй. От рум. *cover* – завой.

Кожарска круша [Куж̀арск̀ кру̀ш̀] – Ор 29, З 4 – хълмиста местност; ниви.

Козарска падина [*Козàрскъ пѣдѣна*] – Ор 5, И 10 – падина в миналото; пасище за кози; сега ниви.

Козлодуй [*Козлудуй*] – Ор 16 – град на брега на р. Дунав – на 31 км З от Ор 1, общински център. От местността *Килера* З от града започва Козлодуйският (Аспарухов) вал, който има дължина 32 км. На 17.05.1876 г. тук с четата си слиза на Христо Ботев.

Козлодуйска межда [*Козлудуйскъ междѣ*] – Ор 10, З 15 – ниви, граничеши със землището на гр. Козлодуй.

Койнарската махала [*Койнарскѣтъ махѣлъ*] – Ор 9, СИ 0,3 – махала, в която живеят преселници от с. Койнаре, Врачанско.

Койнарски път [*Койнарски пѣт*] – Ор 11, ЮИ 1,7 – ниви, през които минава път за с. Койнаре.

Койчови брестове [*Койчуви брѣстове*] – Ор 29, С 5,5 – равнинна местност; ниви. По ФИ.

колиба [*кулибѣ*]: ~ *Бировска*, ~ *Гевезовска*, ~ *Демянова*, ~ *Йдлова*, ~ *Мичова*, ~ *Панкова*, ~ *Самньоднова*, ~ *Стипцовска*, ~ *Тановска*, ~ *Янкова*.

Колибите [*Кулибите*] – Ор 29, ЮИ 2 – хълмиста местност, в която има останки от селище; сега акациева гора.

Комаров геран [*Комароф геран*] – Ор 1, З 2 – падина и ниви, в които е имало геран на фамилията Комарови.

Коновската чешма [*Конуфскѣтъ чешмѣ*] – Ор 9, ЮИ 0,15 – чешма с два чучура и с две корита. По ФИ.

Конски капан [*Конски капан*] – Ор 28, ЮЗ 11 – равнинна местност; в миналото там била изкопана голяма яма за затваряне на конете вечер; сега ниви.

Конушки дол [*Конушки дол*] – Ор 15, СЗ 5,8 – дълбока падина, в миналото заета с конярници и кошари. Сега също има конярници.

Копана могила [*Копанъ мугилъ*] – Ор 9, И 1 – равно място. В нея има невисока могила, която навярно е била разкопавана.

Копаната могила [*Копанѣтъ мугилъ*] – Ор 17, С 0,7 – могила висока около 2 м, в миналото разкопавана.

Копривеница [*Копривеницъ*] – Ор 5, И 1,5 – падина. В миналото обрасла с коприва, сега залесена с тополи.

Корекцията [*Корекцийтъ*] – Ор 28, З 1 – новото коригирано корито на р. Огоста.

Коритурите [*Куритурите*] – Ор 10, ЮИ 4 – равнинна местност между р. Огоста и местността *Лъката*; ниви.

Корновски брестове [*Курнофски брестове*] – Ор 29, З 3 – равнинна местност; ниви. По ФИ.

Косаня [*Косан'а*] – 1) Ор 5, И 0,5 – голяма падина дълга 18 км. Някои казват, че мястото е било владение на някой си *Косан*, а други, че там е имало селище *Косаня*; гора от акация, смрадлика, круши и ниви; 2) Ор 27, Ю 3 – падина, гора и ниви; 3) Ор 28, ЮЗ 5,5 – склон със слаб наклон на изток. В миналото ливада. Там косели много хубаво сено, откъдето идва името ѝ; сега ниви.

Костовски площад [*Костовски площтат*] – Ор 27, И 1 – площад в селото. По ФИ.

Котен [*Кутен*] – Ор 2, И 2 – равнинна местност, заграждана в миналото от р. Искър като ъгъл; ниви. От рум. *cot* – завой, *cotèn* – ъгъл, ъгълче.

Котлето [*Котлето*] – Ор 16, З 8 – наклонена на север местност, в средата на която има падинка по посока на наклона, подобна на котле; ниви.

Коту [*Коту*] – Ор 28, З 0,9 – остров, заграден от р. Огоста и старото ѝ корито. В миналото на Тодоров ден там са се надбягвали с конете; в близост се намира и паметника на тримата убити партизани от с. Бутан; пасище. От рум. *cot* – ъгъл.

Кочанска колиба [*Кочанскъ кулиба*] – Ор 29, С 3 – равнинна местност; ниви. По ФИ.

Кочовската чешма [*Кочуфскътъ чешмà*] – Ор 15, И 3 = *Гергана*, до 1960 година малка чешмичка с един чочур, в същата година преустроена. По ФИ.

Кочумин [*Кочумин*] – Ор 24, З 6 – плитко, вдлъбнато място и изпълнено с вода, от него жънат папур и тръст.

Кочумина [Кочуминъ] – Ор 27, С 10 – равнинна местност, в миналото заблатена; сега ниви.

кошара [кошаръ]: ~ Вѐлина, ~ Стану̀кова, ~ Черга̀рската.

край [край]: ~ Го̀рния, ~ До̀лния, – Йрския.

Край Дунав [Край Ду̀наф] – Ор 16, С 0,8 – равно ниско място до р. Дунав; тополова гора.

Крайна падина [Крайнъ пѣдинъ] – Ор 4, С 3 – падина, последната в землището; ниви.

Крайни делове [Крайни дѣлуве] – Ор 17, З 1 – равнинна местност, в миналото соват (пасище), разделен на три: Го̀рни, Срѐдни и Крайни дѣлове; ниви.

Крайчови брестове [Крайчуви брѣстове] – Ор 29, СЗ 2,5 – вълнообразна местност; ниви. По ЛИ.

крак [крак]: ~ Стѣрчи.

крежка [крежкѣ] – гора на склон: ~ Йо̀рданова.

Крежката [Крежкѣтъ] – 1) Ор 3, Ю 5 – дъбова гора, разположена на хълм със северно изложение; 2) Ор 28, ЮЗ 5 – склон със западно изложение; гора от дъб, леска и бряст.

Крива бара [Кривѣ ба̀ръ] – Ор 17 – село, разположено на 27 км ЮЗ от Ор 1, заселено след Освобождението в землището на изчезналото средновековно селище *Проданковица*.

Крива бара [Кривѣ ба̀ръ] – Ор 5, ЮЗ 2 – криволичеща рекичка сред равнинна местност.

Крива падина [Кривѣ пѣдинъ] – Ор 4, СЗ 7 – падина, заета с ниви и акациева гора.

Криванкова падина [Криванкувѣ пѣдинъ] – Ор 8, СИ 1 – падина; сливи. По ФИ.

Криви валог [Криви ва̀лук] – 1) Ор 29, С 4 – падина, на която единият край прави рязък завой и продължава в по-малка падина; ниви; 2) Ор 15, И 7 = *Шантаво оградище*, валог; ниви.

Криви вир [*Крѝви вир*] – Ор 3, И 1 – равнинна местност до р. Бързина, там реката криви и е дълбока; ниви.

Криво валог [*Крѝво в̀лук*] – Ор 15, И 7,5 – падинка; ниви.

кривол [*крѝвол*] – завой на път или река: ~ *Г̀нова*.

Криволя [*Крѝвол'а*] – 1) Ор 4, Ю 1,5 – бряг на р. Искър, дето реката прави завой; ниви; 2) Ор 5, С 0,2 – улица в селото във вид на дъга = *П. К. Яворов*; 3) Ор 15, И 3 – хълмиста местност, в която е открит чук брадва от древността. Някога имало селище; в местността се редуват падина и баир; 4) Ор 18, З 7 – хълмиста местност, през която минава силно криволичещ път; 5) Ор 29, И 5,5 – остров с тополова и върбова гора, заграден от коритото на р. Искър.

круша [*крѝшъ*]: ~ *Б̀нова*, ~ *Доб̀рѝкова*, ~ *Д̀сова*, ~ *Ч̀нкова*.

Крушака [*Крушакъ*] – 1) Ор 14, СЗ 2,5 – равнинна местност; ниви. Там имало диви круши; 2) Ор 31, З 4 – равнинна местност; ниви.

Крушата [*Крушѝтѝ*] – 1) Ор 2, З 3 – баир; ниви; там има стара дива круша; 2) Ор 10, С 3 – ниви.

круши [*крѝши*]: ~ *Б̀нови*, ~ *П̀рв̀нови*, ~ *Рез̀шките*, ~ *Ц̀лови*.

Крушите [*Крушѝте*] – Ор 11, ЮИ 2 – равнинна местност; ниви в миналото; там има големи крушови дървета.

Крушов баир [*Крушоф б̀ѝр*] – Ор 16, З 1,5 – склон с южно изложение, в миналото пасище; сега застроен с къщи.

Крушовене [*Крушувѝне*] – Ор 18 – село на 46 км ЮИ от Ор 1, разположено в долината на р. Искър. Името му произхожда от дървото круша, което растяло над селото.

Крушовица [*Крушувѝцѝ*] – Ор 19 – село, разположено на 23 км ЮЗ от Ор 1. Има останки от Каменно-медната епоха, открити са няколко тракийски и две селища от Първата българска държава.

Крънгу алде Вана [*Кр̀нгу алде В̀нъ*] – Ор 28, З 8 – равнинна местност, в миналото заета с храстовидна горичка (търница). По ФИ – *Вановци*. От рум. *crâng* – търница.

Кръста [*Кръстъ*] – 1) Ор 1, ЮИ 10 – хълмиста местност, там имало каменен кръст; ниви; 2) Ор 16, З 3 – десният бряг на р. Огоста; полянка и гора, където е поставен кръст в чест на Ботевата чета; 3) Ор 4, СИ 6 – оброчен камък, там селото празнува на Св. Троица.

Кръстевни места [*Кръстевни местъ*] – Ор 29, С 3 – равнинна местност; ниви. По ЛИ.

Кряка [*Кр'акъ*] – Ор 31, С 2 – вълнообразна местност; в миналото често заливана от р. Дунав, при което приемала формата на полуостров; ниви. От рум. *crâca* – клон, вейка.

Кузовата гора [*Күзувътъ гуръ*] – Ор 9, Ю 4 – равнинна местност; акациева гора. По ЛИ.

Кукутановец [*Кукутановецъ*] – Ор 15, И 2 – падина и хълм; акациева и борова гора.

Кукутановски път [*Кукутановски път*] – Ор 14, З 3 – равнинна местност, през която минава черен път за гр. Кнежа.

Кунин дол [*Күнин дол*] – Ор 27, С 0,6 – дол; ниви. По ЛИ.

Кунински път [*Күнински път*] – Ор 27, З 7 – равнинна местност; ниви.

Кунчовски брод [*Күнчовски брот*] – Ор 22, З 0,2 – брод на р. Огоста.

Курвачево дъно [*Курвачевъ дъну*] – Ор 18, СЗ 9 – хълмиста местност; ниви; пасище; храстовидна гора. По ФИ.

Куритище [*Коритиште*] – Ор 27, СЗ 2 – падина с лек наклон, подобна на корито; ниви.

Кутеля [*Күтел'а*] – 1) Ор 5, И 13 – падина, наподобяваща котел; ниви; 2) Ор 21, ЮИ 1,5 – плитка падина, прилича на котел за брашно; ниви.

Кутльовата воденица [*Күтл'овътъ вудениць*] – Ор 19, И 0,5 – воденица за царевично брашно, задвижвана с водата от *Червеното кладенче*. По Пр.

Кушетански геран [*Кушетански геран*] – Ор 15, З 11 – падина; ниви; там се намира т.нар. *Кушетански кладенец*. По ФИ.

Кънчовата могила [*Кънчувътъ мугйлъ*] – Ор 19, С 2 – каменна могила = *Бояджиева могила*.

Кънчовска могила [*Кънчувскъ мугълъ*] – Ор 6, Ю 0,5 – могила, висока 5 м, разкопавана, при което е доказано, че е тракийска.

Къпанската чешма [*Къпанскътъ чиимъ*] – Ор 9, И 0,2 – каменна чешма с един чучур и едно корито. По ФИ.

Кърлюковата воденица [*Кърл'укувътъ вуденицъ*] – 1) Ор 19, З 1 – воденица на р. Скът за царевично брашно, сега не съществува; 2) Ор 21, С 0,5 – ниска, равна местност до р. Скът; ниви. В този район е била *Карлюковата воденица*. По ФИ.

Къса падина [*Късъ пѣдѣнъ*] – Ор 5, С 1,5 – малка падинка; ниви.

Къси дол [*Къси дол*] – Ор 27, И 1,9 – дол, не много дълъг; лозе.

Късия борун [*Късийъ бурѣн*] – Ор 5, И 0,5 – баирче, вдаващо се в равнината като нос; ниви. От тур. *birun* – нос.

Късия напоѣ [*Късийъ напоѣ*] – Ор 5, Ю 1 – място на р. Скът, дето хората поели добитъка си.

Късото падинче [*Късоту пѣдѣнче*] – Ор 29, С 1,5 – дълбока, но къса падина; ниви.

Къцова могила [*Къцѣвъ мугълъ*] – Ор 23, СЗ 1,5 – надгробна тракийска могила; лозе. По ФИ.

Къшлите [*Къшилѣте*] – Ор 2, И 1 – равнинна местност; ниви.

Кюлюфарешки геран [*К'ул'уфарешки геран*] – Ор 23, С 1 – геран с кобилица, дълбок 4 м. На Спасовден всички взимали вода от него за оброка наблизо. По Пр.

Кюнка [*К'ункъ*] – Ор 6, З 12 – каменна чешма с два сопа, широки и железни, които хората оприличават на кюнци. От тур. *künk* – широка тръба за водопровод, канал или печка.

Кюрчово кладенче [*К'урчуву клѣденче*] – Ор 21, И 0,5 – кладенец по Пр.

кятра [*к'атра*] – от рум. *piatra* – камък: ~ Бѣри, ~ Кокѣнилор.

Кятра бури [*К'атрѣ бѣри*] – Ор 28, СЗ 2 – камък в *Долната кариера*, от чиято посока духат ветровете: От рум. *piatra* – камък, и бълг. *буря*; камъкът на бурите.

Кятра коконило [*К'àтрь кокòнилор*] – Ор 16, Ю 10,5 – равнинна местност, в която се намира голям камък; ниви. От рум. *piatra* – камък, *кокони* – кокони: камъкът на коконите.

Ла борун [*Ла борун*] – Ор 20, З 1 – остра височина; акациева гора. От рум. предлог *la* – на, при, и тур. *birün* – нос; на носа.

Ла бранище [*Ла браниште*] – Ор 20, ЮЗ 2 – северен склон; акациева гора; лозя. От рум. предлог *la* – на, при, и диал. *бранище*.

Ла гропан [*Лъ групан*] – 1) Ор 20, ЮЗ 0,6 – стръмен склон; акациева гора. Там имало кладенец, гропан. От рум. предлог *la* – на, и *гропан* – кладенец без никаква облицовка, обикновено с дървено гърло; на гропан; 2) Ор 20, ЮЗ 0,6 – геран; в миналото извор, бликащ от стръмен склон.

Ла Сейко [*Ла Сейку*] – Ор 28, ЮЗ – равнинна местност; ниви. От рум. предлог *la* – на, при, и ЛИ *Сейко*: при Сейко. По ЛИ.

Ла улм [*Ла улм*] – Ор 20, СЗ 2,5 – равнинна местност; ниви. Там има голям бряст; от рум. *la* – на, при, и *ulm* – бряст; при бряста.

Лавиците [*Лавиците*] – Ор 5, И 0,2 – местност, заета с тераси; ниви; тук са открити сребърни монети.

Лагиата [*Лăгийътъ*] – Ор 29, Ю 1,5 – място на р. Искър, където има лодка за преминаване на отсрещния бряг.

Лазаровите горуни [*Лăзаровите горун*] – Ор 28, ЮЗ 3,2 – ниско място в подножието на склон, там и досега има няколко вековни дъба (горуна). По ФИ.

Лакова махала [*Лăкувъ махалъ*] – Ор 27, СИ 0,8 – махала. По ФИ.

Лаковата чешма [*Лăкувътъ чимъ*] – Ор 9, З 0,8 – каменна чешма с един чучур. По ЛИ.

Лалков дол [*Лăлкуф дол*] – Ор 5, СИ 2 – голяма падина, обрасла с гора от акация. По ЛИ.

Леденика [*Леденѝкъ*] – 1) Ор 11, З 4 – вълнообразна местност, прохладна; лозя; 2) Ор 13, СЗ 3 – пещера, дупка, от която води началото си извор с много студена вода; 3) Ор 13, СЗ 3 – извор със студена вода.

Леденишки път [*Леденѝшки пѣт*] – Ор 29, СЗ 3 – равнинна местност, в която минава черен път за местността *Леденика*; ниви.

Ленков геран [*Лѣнкуф герѧн*] – Ор 17, Ю 0,1 – кладенец с каменно гърло.

Лентата [*Лѣнтѣтѣ*] – Ор 28, Ю 0,8 – равнинна местност, в миналото там имало кладенец, от който водата се черпела с лента (каиш), сега парк.

Лесковец [*Лескѡвец*] – Ор 20 – село, разположено в дол, на 7 км ЮИ от Ор 1.

Лесковски връх [*Лескѡвски връх*] – Ор 27, С 2 – баирче; ниви, граничещи със землището на с. Лесковец.

Лесковския път [*Лескѡвския пѣт*] – Ор 1, И 5 – хълмиста местност, през която минава път за с. Лесковец; ниви.

Лехите [*Лехѝте*] – Ор 15, СЗ 10 – равнинна местност, била разделена на парчета (лехи) за всяко домакинство; ниви.

ливада [*ливѡдѣ*] – местност, обрасла с трева: ~ *Грѡсова*, ~ *Дѝзова*.

ливаде [*ливѡде*] – мн. ч. от *ливада*; местност, заета от ливади: ~ *Гѡрното*, ~ *Дѡлно*, ~ *Дѡлното*.

Ливадето [*Ливѡдето*] – 1) Ор 16, И 3,2 – равнинна местност до р. Дунав; ниви; 2) Ор 17, Ю 1,2 – ниско място до р. Огоста; ливада и зеленчукова градина; 3) Ор 21, С 0,2 – равно място; ниви; 4) Ор 23, ЮЗ 0,6 – равно място до р. Огоста; ниви; 5) Ор 28, З 4 – равнинна местност със склон 200 дка; ниви.

ливади [*ливѡди*] – мн. ч. от *ливада*: ~ *Бѡлеви*, ~ *Гѡните*, ~ *Дѡлни*, ~ *Дѡлните*, ~ *Йѡлови*, ~ *Орѣшки*.

Ливадите [*Ливѡдите*] – Ор 24, И 4 – ниви; в миналото ливади.

Лилов камък [*Лѝлоф кѡмик*] – Ор 29, С 2 – равнинна местност, в която има каменен кръст на Лило; там жителите правели курбан; ниви.

Лилонайденовия геран [*Лѝлѡнѡйденѡвийѣ герѧн*] – Ор 3, З 0,2 – един от най-старите кладенци в селото.

Лиляка [*Лѝл'акѣ*] – Ор 27, И 1 – склон; пасище и акациева гора. От диал. *лиляк* – акация.

Липия [Липийъ] – 1) Ор 2, ЮЗ 8 – вълнообразна местност; ниви. В миналото липова гора; там се откриват керамични съдове и се предполага, че е имало селище; 2) Ор 18, С 5,5 – хълмиста местност, заета с липова гора.

Липнешки път [Липнешки път] – Ор 19, ЮЗ 0,5 – стар черен път за с. Липница.

Липница [Липницъ] – Ор 21 – село на левия бряг на р. Скът, на 19 км Ю от Ор 1. Първите обитатели в землището са от III в. пр. н. е. В местността *Тенето* е било старото село до 1920 г. Измества се поради блатистата местност, която предизвиквала епидемия. На височината растели много липи, откъдето се обяснява името на селището.

Липов дол [Липоф дол] – 1) Ор 1, Ю 7 – падина; ниви; 2) Ор 19, И 5 – дол; ниви; в миналото липова гора; 3) Ор 27, С 7,2 – дол; ниви.

Лисичов валог [Лисичуф вѐлок] – Ор 15, Ю 2 – падина, валог; овощна градина. В миналото обрасла с храсти, там се въдели много лисици.

Литовското [Литѐфскуту] – Ор 8, СИ 1,5 – равнинна местност; ниви. По ФИ.

Лихарска махала [Лиѐрска мъѐлѐ] – Ор 6, И 0,2 = *Диновска*, наброява 70 къщи. По ФИ.

Лихарски геран [Лиѐрски герѐн] – Ор 6, З 0,3 – най-старият геран в селото, сега унищожен. По ФИ.

Лицов дол [Лицоф дол] – Ор 5, СИ 8 – дол; ниви. По ЛИ – *Лица*.

Лишката [Лишкѐтъ] – Ор 31, И 0,7 – равно място до р. Огоста. В миналото акациева гора и ливади, сега зеленчукова градина. Навярно от рум. *lisiță* – водна кокошка, лишица, лишка.

Лозарска падина [Лузѐрскѐ пѐдинѐ] – 1) Ор 10, ЮЗ 0,8 – малка падина; ниви; в миналото лозя; 2) Ор 26, З 2 – падина сред хълмиста местност; лозя и пасища. Тук са открити римски монети.

Лозарски град [Лозѐрски грат] – Ор 30, З 2 – издигната като хребет местност; в миналото лозя.

Лозарски дол [Лозѐрски дол] – Ор 18, С 1,5 – хълмиста местност; дол; лозя.

лозе [лѐзе]: ~ *Пустото*, ~ *Цицирѐгово*.

лозета [лòзетъ] – мн. ч. от лòзе: ~ Радòйски.

лозя [лòз'à] – мн. ч. от лòзе: ~ Америкàнски, ~ Вèхтите, ~ Гладнìки, ~ Гòрни, ~ Гòрните, ~ Дòлни, ~ Дòлните, ~ Стàри, ~ Стàрите.

Лозята [Лòз'àта] – 1) Ор 9, И 1,2 – баир, чието било заето с лозя; 2) Ор 12, З 1 = Лорковото, наклонен скат с южно изложение; лозя; 3) Ор 29, З 2,5 – хълмиста местност; ниви; 4) Ор 31, С 0,2 – вълнообразна местност; лозя.

локва [лìквъ] – водоем със застояла вода, блато, гьол: ~ Бàрзова, ~ Мùнкова, ~ Сùхата.

локви [лòкфи] – мн. ч. от локва: ~ Стàврови.

Ломското джеде [Лòмскуту Љидè] – Ор 23, Ю 0,1 – шосе за гр. Лом. От тур. *cadde* – широк път; ломски път, път за Лом.

Лорковото [Лòркувуту] – Ор 12, З 1 = Лозя, Лозята; наклонен скат; лозя. По ЛИ – Лорениц (Лорко).

Луковитски връх [Лùкивиски връх] – Ор 12, Ю 0,7 – баир; ниви, граничещи със землището на с. Долни Луковит.

Луковитски път [Лùкивиски път] – Ор 1) Ор 12, Ю 0,5 – вълнообразна местност, през която минава път за с. Долни Луковит. На един км по него отдясно има паметник на убития в Септемврийското въстание Нинко Тодоров Нинков от с. Староселци; 2) Ор 15, И 0,3 – равнинна местност; лозя; пасище; ниви.

Луковитското [Лùковискуту] – Ор 9, Ю 0,7 – равнинна местност, граничеща със с. Долни Луковит; ниви.

Луловата чешма [Лùловътъ чешмъ] – Ор 27, СИ 3,1 – чешма от камък с два сопа и три корита. По ЛИ.

Лунка [Лùнкъ] – Ор 2, С 1 – равно място до р. Дунав, залесено с тополи. От рум. *lîncă* – крайречна гора, лъка.

Лупария [Лупарийъ] – Ор 2, З 7 – вълнообразна местност; ниви; навярно преносно значение от рум. *lîră* – отток, т.е. вълнообразен терен.

лъг [лък] – равнина, лъка: ~ Дàтков, ~ Дълги, ~ Кàчова, ~ Мèчи.

Лъга [Лъгъ] – 1) Ор 10, И 1 – равно място до р. Скът, там е построен бившият Комбинат за целулоза и хартия – гр. Мизия; 2) Ор 10, И 1,1 – ниско място до р. Скът; ниви.

лъка [лъкъ] – речна равнина: ~ Гъзова, ~ Голъма, ~ Гърнокрайска, ~ Мълка, ~ Ндвокова, ~ Руйкова, ~ Татърската.

Лъката [Лъкът] – 1) Ор 4, ЮЗ 0,1 – ниско място до р. Искър, заляно с вода и обрасло с блатна растителност; 2) Ор 5, З 0,5 – равно място на р. Скът, ЖП гара; 3) Ор 6, И 0,2 – равно място до р. Огоста; зеленчукова и овощна градина; 4) Ор 10, ЮИ 2 – равнинна местност на левия бряг на р. Огоста; зеленчукова и овощна градина; ниви; 5) Ор 18, Ю 3 – равно място; пасище и горичка; 6) Ор 20, И 1,5 – равнинна местност до р. Дунав; зеленчукови градини; 7) Ор 25, И 0,5 – равно място до р. Огоста; ниви; 8) Ор 26, З 0,8 – лъка до р. Скът; зеленчукови градини; 9) Ор 27, И 3 – лъка, заета с ниви; 10) Ор 29, Ю 0,5 – лъка; зеленчукова градина.

Лъките [Лъкъте] – Ор 7, С 1 – равнинна местност между два баира до р. Бързина; дъно на язовир.

Магарджийски дол [Магарџийски дол] – Ор 18, СЗ 5 – падина; ниви. По ФИ.

Магарешка могила [Мъгарешкъ мугъл] – Ор 6, З 12 – естествена могила, висока 150 м; пасище.

Магаряцовото [Магар'ацувуту] – Ор 4, С 10 – венцеобразен склон на хълм; ниви. По Пр.

Мазите [Мъзѝте] – Ор 27, С 1 – квартал на селото, разположен на равнина до брега на р. Дунав, там били складовете за зърнени храни (мазите).

Македонска махала [Македѝнскъ мъъл] – Ор 14, Ю 1 – махала, заселена с българи от Македония.

Малао де динколу [Малào де дѝнколу] – 1) Ор 20, С 0,1 – махала, разположена на северен склон. От рум. *malà* – махала, *de* – от, *dincolo* – оттатък, отвъд: махалата отвъд; 2) Ор 20, Ю 0,2 – махала, разположена на склон с южно изложение.

Малао кетранилор [Малào кетр̀анилор] – Ор 28, С 0,3 – махала до местността *Кятра бури* до кариерата с 400 семейства. От рум. *malà* – махала, *piatra* – камък: махалата на каменарите.

Малинова падина [*Малиндѡвъ падѣнъ*] – Ор 28, З 7 – падина, дълга 1 км; ниви; в миналото – малинак.

Малка лъка [*Мѡлкѡ лѡкъ*] – Ор 28, СИ 3 – заема площ 60 дка; пасище.

Малката могила [*Мѡлкѡтъ мугѣлъ*] – Ор 6, СЗ 1 – могила, навярно тракийска, сега унищожена.

Малката могилка [*Мѡлкѡтъ мугѣлка*] – Ор 6, Ю 1 – разкопавана могила, в която са открити керамични съдове с антропоморфни изображения.

Малкия гред [*Мѡлкийѡ грет*] – Ор 16, И 3 – продълговата височина, засаждана с бостани.

Малски път [*Мѡлски път*] – Ор 15, И 0,3 = *Пеловски път*, водещ за бившето село Махалата (1957–1998 г. – гр. Пелово; от 1998 г. – гр. Искър).

Манавска падина [*Мѡнавскѡ пѡдѣнъ*] – Ор 17, З 0,4 – падина, през която минавал пътят Видин – Плевен. Местните хората наричали турците *манафи*; ниви.

Манарков дол [*Манѡркуф дол*] – Ор 16, ЮЗ 16 – дол; язовир.

Манаркова падина [*Манѡрковѡ пѡдѣнъ*] – Ор 5, ЮИ 8 – широка падина; ниви. В миналото гора от дъб и бряст, изсечена. Навярно идва от диал. дума *манара* – брадва.

Манастира [*Мѡнѡстѣрѡ*] – 1) Ор 27, И 2 – хълмиста местност, която има оброчен камък; там се прави оброк на Спасовден; 2) Ор 31, С 3,5 – равнинна местност; ниви.

Манастирище [*Монастѣриште*] – Ор 22 – село на десния бряг на р. Огоста, на 37 км от Ор 1. Името му произхожда от това, че според местни предания на 2 км З от селото в латинско време имало манастир, чиито основи съществуват и досега.

Манговска тръница [*Мѡнговскѡ трѡницѡ*] – Ор 4, С 10 – било на хълм; ниви. В миналото обрасло с храстовидни тръни. По ЛИ.

Мандрилов камък [*Мандрѣлуф кѡмѡкъ*] – Ор 16, З 8 – равнинна местност; ниви. По ФИ. Навярно е имало камък в миналото там.

Маринов геран [*Мѡрѣноф герѡн*] – Ор 15, С 10 – равнинна местност с едноименен геран. В миналото до него имало хан; днес са ниви на Института по

царевницата – гр. Кнежа. Тук в края на миналия век е открито селище, изследвано от Карел Шкорпил.

Маринчовска могила [*Маринчовскъ мугѝла*] – Ор 28, СИ 5 – равнинна местност, в която се издига могила, висока 2 м. По ФИ.

Маришки вал [*Марѝшки вал*] – Ор 31, З 8 – равнинна местност, която има изкоп, вал.

Маришки дол [*Марѝшки дол*] – Ор 16, Ю 6 – широк дол; ниви.

Марков баир [*Мъркоф бър*] – Ор 1, З 1,5 – висок баир. Според легендата по него е вървял Крали Марко. Там минавал римския път, построен от император Траян (*Мизѝски път*).

Маркова могила [*Мърковъ мугѝлъ*] – Ор 1, З 2 – баир; пасище.

Маркова падина [*Мърковъ пѝдинъ*] – Ор 3, З 0,4 – много голяма падина; старо корито на р. Бързина, сега залято от язовира. По ЛИ.

Мармърлък [*Мърмърлък*] – 1) Ор 11, И 3 – вълнообразна местност; гора; ниви; 2) Ор 13, Ю 2 – равнинна местност с наклон на юг; лозя; в миналото градина с ябълки. Възможно от рум. *târ* – ябълка.

Масата [*Масѝтъ*] – 1) Ор 1, И 3 – остров в р. Дунав, зает с ниви и тополова гора; 2) Ор 27, СИ 8 – остров в р. Дунав, залесен с тополи. Нарича се така поради равнинния терен.

Матеев геран [*Мѝтѝев гирѝн*] – Ор 16, И 3 – падина; лозя. Тук е спирал Христо Ботев с четата си. По ФИ.

махала [*мѝлъ*] – от тур. *mahalle* – квартал, район, съставна част на селище: ~ Банѝшка, ~ Бежанскѝ, ~ Бежанскѝта, ~ Бешовѝшка, ~ Виѝнска, ~ Влѝшка, ~ Влѝшката, ~ Влѝшкострѝнска, ~ Гладнѝшка, ~ Гладнѝшкѝта, ~ Гѝлата, ~ Гѝрна, ~ Гѝрната, ~ Дѝнчовската, ~ Дѝновска, ~ Дѝлна, ~ Дѝлната, ~ Койнѝрска, ~ Касѝнска, ~ Лѝкова, ~ Лихѝрска, ~ Мѝжката, ~ Мѝзѝте, ~ Македѝнска, ~ Мѝчкова, ~ Нѝва Америка, ~ Отвѝдната, ~ Пѝчовска, ~ Пѝлчинска, ~ Попѝвска, ~ Пулѝовска, ~ Първа, ~ Софѝйска, ~ Срѝдната, ~ Тѝновска, ~ Тѝловата, ~ Торлѝка, ~ Трѝта, ~ Цѝганска, ~ Четвѝрта, ~ Шѝпската.

Махленски геран [*Малѐнски герàн*] – Ор 17, И 0,1 – геран, един от най-старите; от него черпи вода цяла махала.

Махмудия [*Махмудийѝ*] – Ор 25 – старото име на с. Радойково (от 1975 г. кв. на с. Бутан); на 0,5 км от левия бряг на р. Огоста, на 20 км ЮЗ от Ор 1.

Медковище [*Медкòвиште*] – Ор 22, З 5 – хълмиста местност; ниви. Осведомителят обяснява, че там са живели *москови* (руснаци), доскоро имало и тяхно гробище.

межда [*межда*] – граница между землище на две или няколко селища: ~ *Козлодуйска*, ~ *Селановска*, ~ *Хърлѐшка*.

Между окопа [*Междù окòпъ*] – Ор 30, С 3 – равнинна местност; ниви между разклоненията на Окопа (Хайрединския вал).

мелница [*мѐлницъ*] – воденица: ~ *Афусова*, ~ *Вàлцовата*, ~ *Да̀кова*, ~ на *Парма̀кови*, ~ на *Сàбадуш*.

Мелницата на Пармакови [*Мѐлницъ̀тъ на Парма̀кови*] – Ор 20, ЮЗ 2 – каменна мелница за царевично брашно. По ФИ.

Мелницата на Сабадуш [*Мѐлницъ̀тъ на Сàбадуш*] – Ор 27, И 3 – каменна мелница с дизелов двигател за царевица и пшеница. По ФИ.

Мензилски път [*Мензй̀лски пѝт*] – 1) Ор 11, Ю 1,5 – равнинна местност; ниви. През него минава калдъръмен път, свързвал римската колония Улпия Ескус и крайдунавските градове и крепости: Валериана, Вариана, Августа; 2) Ор 16, Ю 7 – равнинна местност, през нея минава стар римски път; ниви. От тур. *menzil* – пощенска станция; пощенски път, пътят на пощата.

Мензиля [*Мензй̀л'а*] – 1) Ор 24, И 6 – равнинна местност, през нея минава черен прав път на османската поща, навярно това е път върху стария римски *Мизй̀йски пѝт*; ниви; 2) Ор 27, С 2,5 – равнинна местност, ниви, където преминава черен път за с. Остров.

Мензия [*Мензй̀йѝ*] – Ор 29, СЗ 4 – ниви, през които е минавал път за османската поща, свързващ Видин с Плевен.

мера [*мѐрѝ*] – тур. *mera* – пасище: ~ *Мòнова*.

Мера [*Меръ̀*] – Ор 18, СИ 2 – отсечен бряг, който продължава в равнина; ниви, в миналото обрасло с див хмел; 2) Ор 27, И 4 – баир с продълговата форма, по него расте смрадлика и хмел; ниви.

Мераза [*Мъ̀ра̀зъ̀*] – Ор 18, ЮЗ 7 – хребет, зает с ниви. По Пр.

Мерджанков вир [*Меџ̀ан̀ков вир*] – Ор 30, И 2 – вир на р. Огоста. По ФИ.

Мермерския геран [*Мермѐрскиѝ геран̀*] – Ор 3, З 0,3 – кладенец, построен в 1940 г. По ФИ.

места [*мѣстъ̀*] – местност: ~ *Йлчови*, ~ *Кръ̀стеви*, ~ *Нòвите*, ~ *Сем̀идови*, ~ *Тончовски*.

Методийска черква [*Метод̀ѝскъ̀ ч̀ерквъ̀*] – Ор 8, С 0,1 – черква на заселниците методисти. От *методист* – представител на протестантска църква, близка до Англиканската.

Метрикова воденица [*Метрѝкувъ̀ воденѝцъ̀*] – Ор 3, И 1,1 – равнинна местност до р. Бързина, където имало воденица на фамилията Метриковци.

Метрите [*Мѣ̀трѝте*] – Ор 28, ЮЗ 10 – равнинна местност; ниви. В миналото било гора от дъб и ясен, която била раздадена по метри на различни домакинства.

Мехмедов камък [*Мехмѐдоф ка̀мъ̀к*] – Ор 5, ЮЗ 4 – камениста височина, обрасла с акациева гора. Легендата разказва, че тук турчинът Мехмед имал колиба и една нощ бил съсечен от жител на с. Букьовци (дн. кв. на гр. Мизия), на когото искал да загради (завладее) нивата.

Мечи лъг [*Мѣ̀чи лъ̀к*] – Ор 5, Ю 4 – равнинна местност; овощна градина, в миналото гора; там се въдели мечки; 2) Ор 8, СИ 1,1 – равнинна местност, в миналото гора, сега ниви.

Мечкарски дол [*Мечка̀рски дол̀*] – Ор 5, ЮЗ 5 – дол, ниви. По Пр.

Мечковото [*Мѣ̀чковото̀*] – Ор 21, С 2 – падина; ниви. По ФИ.

Мечковска махала [*Мѣ̀кувскъ̀ мъ̀ълъ̀*] – Ор 6, С 0,3 – махала, на северозапад от гимназията. По ФИ.

Мизия [*Мѝзийъ̀*] – Ор 5 – град, на 11 км ЮЗ от Ор 1, общински център. Образуван през 1970 г. от сливането на селата Букьовци и Гложене. През 1978 г.

Гложене излиза от състава на града и продължава съществуването си като самостоятелно селище.

Милин камък [*Мѝлин кàмък*] – Ор 5, Ю 0,5 = *Кариерите*; могила с хубав каменен материал, нарича се така по аналогия с човешкото качество мил, добър. Там е заселено първоначално с. Букьовци, върху основите на средновековното с. Рупчо (?).

Милова гред [*Мѝловъ грет*] – Ор 27, Ю 8 – височина; ниви. По ФИ.

Милова падина [*Мѝлувъ пѣдѝнъ*] – Ор 27, Ю 6 – падина; ниви. По ФИ.

Милово кладенче [*Мѝлово клàденче*] – Ор 24, И 3 – малко изворче открито от Мило, който го почистил.

Милчов дол [*Мѝлчоф дол*] – Ор 16, Ю 9 – ниско място; ниви. По ФИ.

Минков припек [*Мѝнкоф прѝпек*] – Ор 4, СЗ 4 – склон с южно изложение. По ЛИ.

Минковски геран [*Мѝнкуски гѣран*] – Ор 4, С 0,3 – кладенец в селото. По ФИ.

Минчовата вада [*Мѝнчовата вàда*] – Ор 5, ЮЗ 0,5 – вада за Минчовската воденица.

Минчовата воденица [*Мѝнчовата воденѝцъ*] – Ор 5, ЮЗ 0,6 – воденица за царевично брашно на фамилията *Минчови*.

Мирчовец [*Мѝрчовец*] – Ор 15, С 4 – падина; в миналото пасище. Там турчинът (?) Мирчо изградил кладенец, който съществува и сега; ниви.

Митаковски геран [*Мѝтàковски герàн*] – Ор 6, И 0,25 – много стар геран, копан през 1805–1806 г.; сега преустроен в чешма в двора на *Митко Македонец*. По ФИ.

Митрашов камък [*Мѝтрашоф кàмък*] – Ор 28, С 4 – камъкът е десен бряг на р. Огоста, който се врязва в нея на 3–4 км. Там в 1908 г. се е хвърлил и удавил жител на селото – *Митраш*, който не могъл да изплати данъците си.

Михайлово [*Мѝдѝлово*] – Ор 23 – село, на 35 км ЮЗ от Ор 1. Намира се на левия бряг на р. Огоста. До 1950 г. носи името Долна Гнойница, преименувано на името на Михаил Кънчев, комунист, учител, участник в Септемврийското въстание от 1923 г.

Мицов вир [*Мицоф вир*] – Ор 21, Ю 0,7 – вир на р. Скът; там се е удавило момчето Марин Петров (Мицо).

Мичова колиба [*Мичувъ кулибъ*] – Ор 29, З 3,5 – хълмиста местност; ниви. По ФИ.

Младенчовския топарк [*Младенчускийъ тупрак*] – Ор 23, СИ 3 – равнинна местност; ниви. От тур. *toprak* – земя, землище, страна. По ФИ.

млака [*млăкъ*] – тресавище: ~ *Мояшка*, ~ *Панковската*, ~ *Турмаишката*.

Млаката [*Млакътъ*] – Ор 10, ЮИ 3 – ниско място на р. Огоста, заливано от нея; мочур.

Моара алде Пармаку [*Моаръ алде Пармаку*] – Ор 20, ЮЗ 2 – равнинна местност, в която до 1928 г. имало воденица на Пармаковци за царевично брашно. От рум. *toara* – воденица, *la* – на. По ФИ.

могила [*мугълъ*] – изкуствено или естествено възвишение: ~ *Батова*, ~ *Бинчова*, ~ *Бомбарикова*, ~ *Борованска*, ~ *Бояджиева*, ~ *Бързинà*, ~ *Варна*, ~ *в Гладно пòле*, ~ *Велова*, ~ *Викьова*, ~ *Влашка*, ~ *Гергова*, ~ *Говедарска*, ~ *Голямата (2)*, ~ *Горанова*, ~ *Гральова*, ~ *Грасова*, ~ *Гуновска*, ~ *Димова*, ~ *до Спòрното*, ~ *до Стàрото училище*, ~ *Еленковска*, ~ *Жòманьова*, ~ *Испàсова*, ~ *Кàменова*, ~ *Капалданска*, ~ *Копàна*, ~ *Кòпаната*, ~ *Край Коня̀рника*, ~ *Кънчовата*, ~ *Кънчовска*, ~ *Къцова*, ~ *Магарешка*, ~ *Малката* ~ *Маринчовска*, ~ *Маркова*, ~ *Мъкъ̀два* ~ *на Брегà*, ~ *Накова*, ~ *на Сàндолови*, ~ *на Шарбàнови*, ~ *Ня̀цолова*, ~ *Òстра*, ~ *Павелска*, ~ *Пàкова*, ~ *Повършова*, ~ *Потòвата*, ~ *Пь̀дарската*, ~ *Радд̀йковска*, ~ *Ра̀ецка*, ~ *Сàвова*, ~ *Сàвчова*, ~ *Софрòниевска*, ~ *Сребрèна*, ~ *Средната*, ~ *Терз̀йска*, ~ *Тр̀анчовска*, ~ *Хл̀ебикова*, ~ *Я̀нкова*, ~ *Янк̀ловата*.

Могилата [*Мугълътъ*] – 1) Ор 2, Ю 5 – равнинна местност, в която имало могила с триангулачна точка; пасище; 2) Ор 2, И 0,9 – равнинна местност, в която има тракийска могила; 3) Ор 6, С 0,6 – могила в селото, висока 4 м, унищожена; 4) Ор 18, СЗ 1,5 – естествено възвишение, могила; пасище; 5) Ор 23, С 1 – надгробна могила, при случайни разкопки са открити римски монети; 6) Ор 28, З 3 – селищна могила на десния бряг на р. Огоста; там е имало селище от Каменно-медната епоха; открит е един златен амулет, съхранен във фондовете на РИМ – Враца.

Могилата в Гладно поле [*Мугѝлѣтъ ф Гладну пѝе*] – Ор 8, СЗ 1,2 – могила, висока 4 м, навярно тракийска.

Могилата до Спорното [*Мугѝлѣтъ до Спѝрнута*] – Ор 6, ЮЗ 1 – голяма могила, висока 5 м.

Могилата до Старото училище [*Мугѝлѣтъ до Стѝруту учѝлиште*] – Ор 6, З 0,1 – могила, сега разрушена.

Могилата край Коняръника [*Мугѝлѣтъ край кон'ѝрикѣ*] – Ор 10, З 1 – могила, висока 2 м. На нея правели молебен за дѣжд.

Могилата на брега [*Мугѝлѣтъ на брѣгѣ*] – Ор 6, Ю 0,3 – могила, висока 2 м; в района ѝ е болницата.

Могилата на Сандолови [*Мугѝлѣтъ на Сѝндулуви*] – Ор 31, С 4 – могила, висока 3 м. По ФИ.

Могилата на Шарбанови [*Мугѝлѣтъ на Шѣрбануви*] – Ор 31, З 1,2 – могила, висока 5 м. По ФИ.

могили [*мугѝли*] – мн. ч. от могила: ~ *Тринадесеттѣ*, ~ *Тритѣ*.

могилка [*мугѝлка*] – умал. от могила: ~ *Мѝлката*.

Моллова геран [*Моллѝвѣ герѝн*] – 1) Ор 5, СИ 14,5 – дол; ниви с геран; 2) Ор 19, С 8 – кладенец в местността *Моллова дол*, собственост на турчина *Молла Мехмед*.

Моллова дол [*Моллѝвѣ дол*] – Ор 19, С 8 – дол; ниви.

Моллова круша [*Моллѝвѣ круѝша*] – Ор 5, ЮИ 5 = *Равна тѣрница*; ниви.

Момин дол [*Мѝмин дол*] – Ор 19, И 2 – дол; ниви. Преданието разказва как една мома се обзаложила, че ще отиде там през нощта и ще забодѣ хурката си. Забола обаче сукмана си, уплашила се и умряла от страх.

Монастирска падина [*Монастѝрскѣ пѣдѝнѣ*] – Ор 30, Ю 2 – падина; ниви; в съседство със землището на с. Манастирище.

Манастирът [*Монѝстѝрът*] – Ор 22, З 2 – равнина и баир, обрасли с гора от дѣб и леска. В латинско време на височината имало манастир, чиито основи съществуват и досега.

Монова мера [*Монѝвѣ мерѣ*] – Ор 24, СИ 4 – равнинна местност; ниви; лозя.

Мончова падина [*Мѡнчувъ пѡдѡнъ*] – Ор 27, Ю 3 – падина; ниви. По ЛИ.

Московското [*Москѡвското*] – Ор 3, И 0,5 – равнинна местност до р. Бързина; ниви.

мост [*мос*]: ~ *Барѡшки*, ~ *Гѡрния*, ~ *Гѡрбавия*, ~ *Демѡров*, ~ *Дѡлния*, ~ *Желѡзния*, ~ *Кѡменов*, ~ *Сарѡевски*, ~ *Тѡловия*.

Моста [*Мѡстъ*] – Ор 10, И 0,4 – мост на р. Огоста, строен в 1932 г. На него се намира хидрометеорологична станция № 121; 2) Ор 19, Ю 0,2 – мост с каменни устои на р. Скѡт, строен в 1926 г.; намира се в старата част на селото.

Моцѡй [*Моцѡѡй*] – Ор 28, С 0,7 – каменен хълм над р. Огоста, без никаква растителност по него.

Мочковската воденица [*Мѡчкувскѡтъ вуденѡцъ*] – Ор 12, С 0,3 – каменна парна воденица за бяло брашно на р. Гостиля. Сега не съществува.

Мояшка млака [*Мѡѡашкѡ млѡкѡ*] – Ор 29, И 3,5 – ниско място по р. Искѡр, често заливано и заблатено; тополова гора. По ФИ.

Мункова локва [*Мѡнковѡ лѡ квѡ*] – Ор 15, Ю 1,5 – падина в миналото, която се запълвала с дъждовна вода; лозя. По ЛИ *Мунко*.

мъгура [*мѡгѡурѡ*] – рум. *măgură* – хълм, могила: ~ *Гѡнджи*, ~ *лу Гиѡа алу Бѡбе*, ~ *Татѡлилор*, ~ *Фѡтилор*, ~ *Цѡнѡка*.

Мъгура Генджи [*Мѡгѡурѡ Гѡнѡѡи*] – Ор 11, И 2,5 – могила, ок. 120 м надмор. вис. По ЛИ.

Мъгура лу Гиѡа алу Бѡбе [*Мѡгѡурѡ лу Гиѡѡ алу Бѡбе*] – Ор 28, И 3 – равнинна местност; ниви. В нея се издига могила, висока ок. 2 м. По ЛИ.

Мъгура татарилор [*Мѡгурѡ татѡрилор*] – Ор 28, СИ 4,5 – могила, висока 8 м. Владение на татари до 1911 г.

Мъгура фѡтилор [*Мѡгурѡ ф'ѡтилор*] – Ор 28, СИ 2,5 – в миналото на нея момите правели седенки. От рум. *fată* – мома: могилата на момите.

Мъгура Цѡника [*Мѡгурѡ Цѡнѡкѡ*] – Ор 11, З 1 – вълнообразна местност, в която има могила; ниви. По ЛИ *Цѡно*, *Цѡника*.

Мѡжката махала [*Мѡжкѡтъ мѡжлѡ*] – Ор 7, С 0,3 – махала; в миналото там се раждали само момчета.

Мъкъова могила [*Мък'òвъ могилъ*] – Ор 16, ЮИ 5 – могила; ниви. По ФИ.

мъртвина [*мъртвина̀*] – бавна течаща вода или падина, склон със северно изложение: ~ *Вл̀шка*, ~ *Вл̀шкоселска*.

Мъртвината [*Мъртвинѝтъ*] – 1) Ор 23, СЗ 1,3 – падина, обрасла с мъртва коприва, през която се стича вода от чешмата *Камчовец* = *Найденова падина*; 2) Ор 29, З 1,5 – хълм със северно изложение ; пасище.

Мъртвица [*Мъртвицѝ*] – Ор 2, С 1 – равнинна местност, заградена с около 40 м окоп и ров, дълбок 1 м; ниви.

На Бардарското шосе [*На Бърд̀рскуту шусѝ*] – Ор 27, Ю 1 – ниви, през които минава път за с. Бърдарски геран.

На Галишкия път [*На Г̀лишкийѝ път*] – Ор 27, З 2 – равнинна местност, през нея минава черен път за с. Галиче; ниви.

На друма [*Нѝ др̀мъ*] – Ор 27, Ю 1,5 – ниви до шосето Оряхово – Бяла Слатина.

На Дупчиновското [*На Д̀пчинускуту*] – Ор 29, И 0,3 – брод на р. Искър.

На Окопа [*На Ок̀пъ*] – Ор 30, СЗ 2 – равнинна местност; ниви до местността *Окопа*.

Над Галово [*Нам Г̀лово*] – Ор 27, И 8 – равнинна местност; ниви над Галово.

Над камъните [*Нам к̀мъните*] – Ор 4, СИ 3 – било на баир; пасища.

Над лозята [*Нам лоз'̀тъ*] – Ор 16, ЮИ 9 – вълнообразна местност; ниви.

Над общинската гора [*Нам уб̀цѝнскѝтъ гурѝ*] – Ор 1, ЮИ 1,7 – висок хребет, квартал на града; в миналото акациева гора.

Над Окопа [*Нам Ок̀пъ*] – Ор 6, З 15 – равнинна местност, западно от Островския отбранителен вал; ниви.

Над пристанището [*Нам прист̀ништету*] – Ор 16, З 4 – равнище на висок бряг; лозя.

Над пътя [*Нам п̀тъ'̀а*] – Ор 10, З 4,1 – равнинна местност; ниви над пътя за Козлодуй.

Над село [*Нам с̀ло*] – Ор 12, С 0,5 – равнинна местност; ниви.

Над циганите [*Нам ц̀гъните*] – Ор 14, З 2,5 – ниви над *Циганската махала*.

Наема [*Нàемъ*] – Ор 4, С 5 – било и склон на хълм; ниви в миналото.

Найденова падина [*Нàйденoвъ пѣдѣнъ*] – Ор 23, СЗ 1,3 = *Мъртвината*, падина, обрасла с мъртва коприва. По ФИ.

Накова могила [*Нàкувъ мугѣлъ*] – Ор 19, И 2,6 – могила, разположена в падина, висока 4 м. По ФИ.

Нанов геран [*Нàнуф герàн*] – Ор 17, З 0,5 – геран с каменно гърло. По ФИ.

напой [*нàпой*] – място в река, където се пой добитък: ~ *Кѣсия*.

Напоя [*Нàпойъ*] – Ор 19, С 2 – бързей на р. Скът, където поят добитъка.

Натин дол [*Нàтин дол*] – Ор 18, СЗ 3 – дол; ниви. По ФИ.

Начова падина [*Нàчoвъ пѣдѣнъ*] – Ор 22, И 1 – камениста падина; пасище. Там бил убит от гръм човек на име Начо.

Начовата гора [*Нàчувѣтъ гурѣ*] – Ор 9, Ю 4 – ниви. По ЛИ.

Нашковото кладенче [*Нàшкувуту клàденче*] – Ор 22, З 3 – кладенче, преустроено в чешма с един чучур. Преданието разказва, че дядо Нашко сънувал, че тук има вода, и на сутринта започнал да копае този кладенец.

Неверен дол [*Невѣрен дол*] – Ор 24, З 6 – ниско равно място, заобиколено от три страни с височини; през него минава път за с. Селановци. Пътят е много стръмен и с много завой.

Неверов дол [*Невѣроф дол*] – Ор 27, И 8 – дол със стръмни склонове, обрасъл с гора. По тур. ЛИ *Невер*.

Ненкова бряст [*Нѣнкувъ брес*] – Ор 19, СИ 8 – ниви. По ЛИ.

Нерезина [*Нерезѣнъ*] – Ор 1, Ю 8 – вълнообразна местност; ниви; вер. по ЛИ.

Нецов дол [*Нѣцуф дол*] – Ор 5, ЮИ 7 – ниви. По ЛИ.

Нешова круша [*Нѣшувъ крушъ*] – Ор 30, И 3,5 – вълнообразна местност; ниви.

Нивата [*Нѣвѣтъ*] – Ор 11, И 3 – равнинна местност; стара обработваема площ.

Нивин дол [*Нѣвин дол*] – Ор 29, ЮЗ 3 – дол, засяван с пшеница.

Николаевско бранище [*Николàефско брàниште*] – Ор 28, Ю 2,7 – вълнообразна местност; пасище. В миналото имало дъбова гора. По ФИ.

Николчова падина [*Никòлчувъ пѣдѣнъ*] – Ор 5, И 11 – падина; ниви. По ЛИ.

Никул дол [*Никùл дол*] – Ор 2, З 1,2 – дол; пасище.

Нова Америка [*Нòвъ Амѣрикъ*] – Ор 1, ЮЗ 0,5 – махала, заселена най-късно.

Новите [*Нòвите*] – Ор 10, З 5 – равнинна местност; пасище; ниви.

Новите места [*Нòвите местъ*] – Ор 19, И 1 – вълнообразна местност; пасище; ниви.

Новия соват [*Нòвийъ соат*] – Ор 28, Ю 2 – равнинна местност; ниви. От тур. *suvat* – пасище.

Новкова лъка [*Нòвкувъ лъкъ*] – Ор 17, И 0,3 – лъка; ниви. По ЛИ.

Новковия баир [*Нòвкувийъ бѣйр*] – Ор 17, И 0,1 – баир, пасище. По ЛИ.

Новото поле [*Нòвуту пòйе*] – Ор 29, СИ 2 – равнинна местност; ниви.

Новото село [*Нòвуту сѣлу*] – Ор 5, З 0,3 – махала, заселена по-късно.

Няцулова могила [*Н'ацуловъ мугѣлъ*] – Ор 6, З 1 – могила, на която се играело хорото, на нея се правел молебен за дъжд. По ЛИ.

обор [*обòр*] – заградено място за добитък: ~ *Дурàшки*, ~ *Вàчилор*.

Обору вачилор [*Обòру вàчилор*] – Ор 31, З 2,5 – ниви, в миналото пасище с обор за крави. От рум. *vasă* – крава; обор за крави.

Оброка [*Обрòкъ*] – Ор 17, З 1 – могила, висока 6 м.; лозе. Там се е правел оброк на Свети Дух.

Обядището [*Об'адишитето*] – Ор 15, С 8 – пасище, което добитъкът бързо *обядъл* (опасвал).

Огоста [*Огòста*] – река, събираща водите си от Чипровско-Берковския дял на Стара планина. Дълга е 147 км до вливането си в р. Скът. Вероятно името е свързано с римския град Августа при днешното с. Хърлец.

оградище [*огрàдиште*] – ограда на нещо, оградена местност: ~ *Шàнтово*.

Оградището [*Огрàдишитето*] – 1) Ор 7, СЗ 3,5 – изкоп, ограждал равнинна местност с ниви; 2) Ор 15, СИ 9 – равнинна местност, оградена с изкоп в миналото; 3) Ор 24, ЮИ 6 – ниско равно място, оградено с баири, там затваряли изгубен добитък; 4) Ор 30, И 1,2 – хълмиста местност; ниви.

Околчица [*Укòлчиць*] – Ор 27, И 2 – вълнообразна местност, в която се задържа вода от р. Дунав и я загражда; ниви.

окоп [*окòп*] – изкоп, вал: ~ *Аспарухов*.

Окопа [*Окòпъ*] – 1) Ор 6, З 15 – ров, вал; народът казва, че е Шишманов, широк 40 педи и дълбок 4 педи. Легендата разказва, че са го копали млади булки и всяка баба люляла по 9 деца. Мъжете били на война с римляните и царят им изкарал жените да копаят. Това е първобългарски и славянски отбранителен вал, известен в науката като Островски; започва от брега на р. Дунав и достига до с. Габаре; 3) Ор 16, З 15 – ниви, през които минава Козлодуйският вал; 4) Ор 17, З 5 – ниви, в които минава Ломският окоп – земен вал, дълбок 3 м и широк 3 м; 5) Ор 24, И 10 – изкоп, вал (Островският вал), обрасъл с трева, дълъг 60 км.

Омерова градеж [*Умèровъ градèш*] – Ор 15, И 1,5 – равнинна местност, където в миналото имало чифлик на турчина Омер.

Ордата [*Òрдийтъ*] – Ор 19, З 1 – равнинна местност, влизаща в плана на селото. Преданието разказва, че тук била армията (ордата) на Ало паша, изпратен да усмири Осман Пазвантоглу.

Ореховски дол [*Орèховски дол*] – Ор 5, Ю 0,9 – ниви; дол, в който е открито славянобългарско селище от VII–XI век.

Ореховски път [*Орèховски път*] – 1) Ор 5, И 2 – вълнообразна местност, където минава път за гр. Оряхово; ниви; 2) Ор 28, СИ 2 – черен път за Оряхово.

Ореховския път [*Орèховскийъ път*] – Ор 26, С 4 – ниви до пътя за гр. Оряхово.

Орешки ливади [*Орèшки ливàди*] – Ор 18, И 5,5 – равнинна местност до р. Искър; ниви до с. Ореховица, Плевенско.

Оризището [*Урìзището*] – Ор 16, И 6 – заблатена местност, в миналото оризище, сега ниви.

Орлов връх [*Òрлов връх*] – Ор 11, ЮИ 6 – връх с орлови гнезда.

Орлово дърво [*Òрлову дърву*] – Ор 19, С 1 – ниви, където расте грамаден дъб, по чиито клони орлите виели гнезда.

Орлов връх [*Орл'оф връх*] – Ор 24, И 7 – баир; пасища; там имало в миналото орлови гнезда.

Орловец [*Орл'овец*] – Ор 4, С 4 – малък, но висок хълм; ниви и пасища; там орлите виели гнездата си.

Орманя [*Орман'а*] – 1) Ор 29, И 1 – равнинна местност; акациева гора; 2) Ор 4, ЮИ 0,7 – равна местност; зеленчукови градини до р. Искър.

Орниците [*Орниците*] – 1) Ор 6, С 0,2 – ниви, в миналото необработваеми, оставени да почиват; 2) Ор 30, З 2,6 – слабо хълмиста местност; ниви.

Оряхово [*Орехово*] – Ор 1 – град на десния бряг на р. Дунав, разположен на четири тераси. Жителски имена: *ореховчанин, ореховчанка, ореховчани*.

Осинов геран [*Осиноф гиран*] – Ор 29, СЗ 4,5 – равнина с ниви, където имал геран турчинът Осин.

Осмъденика [*Осмъденикъ*] – Ор 27, И 6 – ниско място до р. Дунав; в миналото блато, сега ниви.

Осойна [*Усдойнъ*] – Ор 4, С 7 – склон на хълм; ниви.

Осойната [*Усдойнтъ*] – Ор 4, С 4 – север склон; ниви.

Остра могила [*Остра мугълъ*] – Ор 27, И 0,5 – най-високата могила в землището, около нея ниви.

Остров [*Остродф*] – Ор 24 – село, на 23 км И от Ор 1, разположено във вълнообразна местност. Името му произлиза от това, че първите му заселници се настанили на острова в местността *Блатото*.

остров [*дструф*]: ~ *Байрам, Вьдйн, Мастъ*.

Остров Байрам [*Оструф Байрам*] – Ор 2, И 1,5 – остров в р. Искър, върбалак. По ЛИ Байрам.

Остров Вадин [*Оструф Вьдйн*] – Ор 11, С 0,5 – остров. Преди Освобождението е в рамките на Османската империя, по-късно става румънски.

Остров Маста [*Оструф Мастъ*] – Ор 20, СИ 1,5 – остров в р. Дунав с площ 20 000 дка, с равнинен терен, залесен с тополова гора.

Острова [*Островъ*] – 1) Ор 16, С 1 – остров в р. Дунав; ниви; тополова гора; 2) Ор 18, Ю 2,5 – остров в р. Искър; пасище и гора.

Островска падина [*Устрѡфскъ пѣдѣнъ*] – Ор 24, СЗ 4 – дълбока падина с ниви, събираща водите от землището на с. Остров; ниви.

Островското [*Острѡвскуту*] – Ор 18, И 3 – ниви, граничещи със с. Остров.

Отара [*Отаръ*] – 1) Ор 16, И 5 – равнинна местност до р. Огоста, която тече към с. Хърлец; ниви; 2) Ор 31, С 4 – равнинна местност; ниви. Навярно от рум. *hōtar* – поземлен парцел, пасбище.

Отвъдната махала [*Отвѣднѣтъ мъълъ*] – Ор 7, З 0,2 – махала на отсрещния бряг на р. Бързина.

Павелска могила [*Павѣлскъ мугѣлъ*] – Ор 28, С 2,3 – могила. Според преданието носи името си от това, че на нея свирел с кавала си момъкът Павел, чиято любима Йона била починала.

Пагелски брястове [*Пагѣлски брѣстове*] – Ор 5, ЮИ 6 – ниви. По ФИ.

падина [*пѣдѣнъ*] – дол, който може да се обработва: ~ Божурова, ~ Бутанска, ~ Вадѣнска, ~ Влашка, ~ Влашкострѣнска, ~ Вѣлчова, ~ Гѣрманова, ~ Глухчова, ~ Горичѣнска, ~ Гунѡвска, ~ Дилѣнова, ~ Дѣлбѡдка, ~ Дѣлбѡката, ~ Дѣволска, ~ Изваркова, ~ Илѣева, ~ Йѡцова, ~ Калмѣшка, ~ Кѣнчова, ~ Качѣнова, ~ Козѣрска, ~ Краѣйна, ~ Крива, ~ Кривѣнкова, ~ Кѣса, ~ Лозарска, ~ Макавѣйска, ~ Малѣнова, ~ Манѣвска, ~ Манѣркова, ~ Мѣркова, ~ Мѣлова, ~ Манастѣрска, ~ Мѡнчева, ~ Начова, ~ Никѡлчова, ~ Острѡвска, ~ Рѣнкова, ~ Сарѣвска, ~ Сѣлска, ~ Стѣверска, ~ Тосѣнова, ~ Тѣнката, ~ Фильѡва, ~ Хрѣстѡва, ~ Цѣлкина, ~ Цѣбѣрска, ~ Цѡцинската, ~ Черкѣска, ~ Чѣрн'ова, ~ Чижѣкова, ~ Якова, ~ Янишка.

Падината при бодиля [*Пѣдѣнѣтъ при будѣл'а*] – Ор 12, СЗ 4,7 – падина с ниви.

падинче [*падинче*] – малка падина: ~ Кѣсото.

Пазарището [*Пазарѣштето*] – Ор 28, С 0,5 – равна местност до р. Огоста. В миналото там ставали пазарът и панаирът, днес са разположени дараците.

Пакова могила [*Пѣкувѣ мугѣлъ*] – Ор 23, СЗ 1,2 – могила, в която при разкопки са открити римски монети.

Панков дол [*Пѣнтуф дол*] – Ор 18, СЗ 4 – падина, ниви. По ФИ.

Панковска колиба [*Пѣнкускѣтъ кулѣбъ*] – Ор 29, СЗ 3 – ниви. По ФИ.

Панковската млака [*Панкускътъ млѣкъ*] – Ор 29, Ю 3 – блатиста местност, овощни градини. По ФИ.

Панчова кладенец [*Панчова клѣденец*] – Ор 18, СЗ 4 – падина, ниви. По ФИ.

Панчови брестове [*Панчуви брѣстове*] – Ор 29, СЗ 1,5 – ниви. По ФИ.

Папазовото [*Папазувуту*] – Ор 4, С 3 – хълм, ниви и лозя. По ФИ. От тур. *параз* – свещеник, поп; поповското.

Папрата [*Папрѣтъ*] – Ор 1, ЮИ 0,5 – вълнообразна местност, обрасла с папрат.

парцели [*парцѣли*] – землени участъци: ~ *Скотовѣдните*, ~ *Учѣлищните*.

Парцелите [*Пърцѣлите*] – 1) Ор 4, СЗ 1,5 – хълм; ниви; в миналото тук земята била разделена на парцели; 2) Ор 12, З 1,5 – вълнообразна местност; пасище, после раздадена на по 2 дка; 3) Ор 21, С 0,5 – равна местност, раздадена на участъци като фондова земя; ниви.

Парчетата [*Пърчѣтѣтъ*] – Ор 16, ЮЗ 11 – местност, разделена в миналото на парчета; ниви.

пасище [*пѣсиште*]: ~ *Старото*.

Пасището [*Пѣсиштето*] – 1) Ор 1, Ю 3 – равнинна местност; ниви; 2) Ор 6, С 0,4 – пасища; 3) Ор 9, И 0,1 – баир, зает с пасище; 4) Ор 10, З 2 – равна местност; ниви; 5) Ор 14, С 1,5 – хълм и падинка; пасище; 6) Ор 14, С 6 – баирчета; пасища; 7) Ор 17, СЗ 0,2 – равна местност; пасища; 8) Ор 25, З 0,4 – равно място; пасище; 9) Ор 26, С 0,3 – хълмиста местност; пасище; 10) Ор 30, С 2 – равно място; пасище.

Пахарски геран [*Пахарски герѣн*] – Ор 15, И 5 – кладенец. По ФИ.

Пачовска махала [*Пачускъ мъѣлъ*] – Ор 6, З 0,3 = *Пелчинска*. По ФИ.

Пашови герани [*Пашиѣви герѣни*] – Ор 6, С 4 – падина, в която имало няколко герана. След Освобождението турци извадили от единия много злато.

Пе вале [*Пе вѣле*] – Ор 31, СЗ 0,2 – склон на падина, ниви; рум. *pe* – на, по; *vale* – падина; по падината.

Пе гроапа [*Пе гроапѣ*] – Ор 31, С 4 – котловина, падинка; ниви; рум. *pe* – на, по; *groapă* – трап, яма; по ямата.

Пеев кладенец [*Пеев клàденец*] – Ор 15, С 4 – отвесен бряг, от който блика питейна вода; сега изворът е каптиран. По ЛИ.

Пейовски геран [*Пе'òвски герàн*] – Ор 3, З 0,25 – най-старият геран в селото, изкопан при заселването му. По ФИ.

Пейчов дол [*Пейчуф дол*] – Ор 5, И 7 – дол, обрасъл с храсти. По ЛИ.

Пеков бряст [*Пекуф брес*] – Ор 18, СЗ 4 – ниви. По ФИ.

Пелкин геран [*Пелкин герàн*] – Ор 6, С 0,2 – геран. По ФИ.

Пеловски път [*Пеловски път*] – Ор 15, И 0,3 = *Малски път*, водещ за бившето село Махалата (1957–1998 г. – гр. Пелово; от 1998 г. – гр. Искър).

Пелчинска махала [*Пелчинскъ мъълъ*] – Ор 6, С 0,2 – махала в селото. По ФИ.

Пер алде Стерика [*Пер алде Стерикъ*] – Ор 28, Ю 4,2 – ниска местност, падина; ниви, в които е имало две големи круши на фамилията Стерикови. От рум. *pară, pere* – круша, круши, *alde* – на; крушите на *Стерикови*.

Пердето [*Пордету*] – Ор 29, З 8 – хълмиста местност; ниви.

Перизово бранище [*Перизово браниште*] – Ор 5, Ю 4 – вълнообразна местност; ниви. В миналото дъбова гора.

Перилото [*Перилуту*] – Ор 4, ЮИ 1 – нисък бряг на р. Искър, място за пране.

Песте Огост [*Песте Огост*] Ор 31, И 0,2 – равнинна местност. От рум. *peste* – над, през; през Огоста.

Песте Поязък [*Песте Пойазък*] – Ор 28, З 2,8 – равнинна местност, ниви. Първата дума от рум. *peste* – над, през. Втората от бълг. *по яза* – след, под яза, с наст. -ък. През Под яза.

Петльова падина [*Петл'òва пьдйнъ*] – Ор 30, З 1 – падина; ниви. По ФИ.

Петровски дол [*Петровски дол*] – Ор 15, З 8 – хълмиста местност; парк. По ФИ.

Петте декаре [*Петтè дèкаре*] – Ор 16, З 6 – равнинна местност с площ 5 дка.

Пешковски геран [*Пешковски гирàн*] – Ор 10, Ю 2 – кладенец. По ЛИ.

Пешчанец [*Пешчàнец*] – Ор 19, Ю 2 – склон с песъчлива почва и южно изложение; ниви.

пещера [*пештеръ*]: ~ Цёковата.

Пещерата над село [*Пештерътъ нат село*] – Ор 12, С 0,7 – пещера, намираща се в скалист бряг, сега почти разрушена.

Пещерите [*Пештерите*] – Ор 12, Ю 2 – две пещери. В по-голямата иманяри търсели злато, тя има подземен ход.

Пирлози [*Пирлòзи*] – Ор 28, ЮЗ 12 – равнинна местност. В миналото там расте много пирей; ниви.

Пифиликови [*Пфйликови*] – равнинна площ; ниви. По ФИ.

Плавоўкя [*Плавòйк'а*] – Ор 29, И 2 – черничева и върбова гора, заливана от р. Искър и създаваща впечатление, че плава.

пладнище [*плàдниште*]: място за обедна почивка на добитъка: ~ Гòрното.

Пладнището [*Плàдништету*] – 1) Ор 24, СИ 2 – част от брега на р. Дунав, където водата е плитка, а брегът – равен и чакълест; 2) Ор 29, Ю 1,5 – песъчлива ивица до р. Искър за пладнуване на добитък.

Плоска [*Плòскъ*] – Ор 31, С 2,5 – падинка, която в миналото се запълва с вода от блатото и прилича на бъклица; ниви. От рум. *ploscă* – бъклица, колба.

Плуговините [*Плùговините*] – Ор 21, Ю 2,5 – наклонена на юг местност с рохкава почва; ниви.

Повършова могила [*Повършовъ могилъ*] – Ор 28, И 2,2 – вълнообразна местност, в която има могила; ниви. По ФИ.

Под Баначанското [*Пот Банàчанскуту*] – Ор 10, Ю 5 – равнинна местност под заселеното с преселници от Банат (*баначани*) бивше село Радойково (до 1934 г. Махмудия, през 1975 г. присъединено към с. Бутан); ниви.

Под върха [*Пуд върхъ*] – Ор 1, Ю 1 – равна местност в подножието на баир; ниви.

Под окопа [*Пот окòпъ*] – 1) Ор 6, З 15 – равнинна местност на изток от Козлодуйския окоп; 2) Ор 10, З 15 – равнинна местност; ниви и целина на изток от Козлодуйския окоп.

Под пътя [*Пот пòт'а*] – Ор 10, З 4 – ниви до пътя за гр. Козлодуй.

Под реброто [*Пот ребрòто*] – Ор 16, И 4 – ниви под баирчето.

Под Хуменния връх [*Пот ѹменийъ връх*] – Ор 5, Ю 5 – ниско място под баир; зеленчукови градини.

Пожарака [*Пажаракъ*] – Ор 7, И 1,5 – склон с южно изложение; ниви, в миналото храстовидни тръни опожарени за обработване на мястото.

поле [*пдѹе*]: ~ *Гладно*, ~ *Дълго*, ~ *Ндвото*, ~ *Оряховско*.

Полето [*Пойѹту*] – Ор 14, С 13 – хълмиста местност; ниви. Наричат го така, защото е далеч от селото.

Полугар [*Полугар*] – Ор 2, ЮЗ 4 – вълнообразна местност; ниви. Остар. *полугар* – кошара.

поляна [*пойанъ*] – открита местност: ~ *Йднчева*.

поляни [*пой'ани*] – мн. ч. от поляна: ~ *Дълги*.

Помпата [*Пдмптъ*] – Ор 9, З 1,8 – плитък кладенец с ръчна помпа.

Попова чешма [*Попдвъ чешмъ*] – Ор 27, СИ 8 – чешма. По длъжността на поп *Йончо*.

Поповата могила [*Попдвтъ могѹлъ*] – Ор 10, ЮЗ 1 – могила; ниви.

Поповата падина [*Попдвтъ пѹдѹнъ*] – Ор 21, СЗ 2,5 – падина; ниви.

Поповата чешма [*Попдвтъ чешмъ*] – Ор 24, З 4 – голяма каменна чешма с три чучура. По ФИ.

Поповска махала [*Попдвскъ мѹълъ*] – Ор 6, И 0,15 – махала, където се намира Ботевското ханче. По ФИ.

Поязъка [*Пойазъкъ*] – Ор 28, З 2,7 – равнинна местност; ниви. От *по яза* – след, през яза, с наст. -ък. *През яза* на *Баниковата воденица*.

Правия дол [*Правийъ дол*] – Ор 27, СЗ 0,7 – дол, през който минава шосето за гр. Оряхово; ниви.

Прапет [*Пранет*] – Ор 20, СЗ 6,5 – дол с южно изложение; ниви.

През Гърлото [*Прес Гърлото*] – Ор 16, И 11 – равна местност; ниви.

През Искъра [*Прес Йскъръ*] – Ор 14, И 0,4 – равнинна местност; ниви и тополова гора.

През Огоста [*Прес Огдстъ*] – 1) Ор 10, И 0,5 – равно място до р. Огоста; пасище; 2) Ор 30, ЮИ 3 – равно място; ниви.

Преки дол [*Прèки дол*] – 1) Ор 5, СИ 0,2 – дол, напречен на другите; ниви; 2) Ор 27, СИ 2,5 – дол; ниви; акациева гора.

Преките [*Прèките*] – Ор 16, Ю 10 – равна местност. В миналото нивите били разположени напъряко на съседните.

Прекия път [*Прèкийъ път*] – Ор 30, З 6 – ниви, през които минава пряк път от гр. Козлодуй за с. Септемврийци (до 1974 г. Горна Гнойница).

Преслапа [*Прèsлапъ*] – Ор 5, ЮЗ 2,7 – седловина, през която минава пътят от гр. Мизия за бившия Комбинат за целулоза и хартия.

Пресолското бранище [*Пресòлското бр̀аниште*] – Ор 15, Ю 3 – височина и падина, обрасли с борова и акациева гора. По ФИ.

При боя [*При б̀о̀йа*] – Ор 6, И 7 – равна местност; нива, в която има канал.

При герана [*При гер̀анъ*] – 1) Ор 4, С 4 – наклон, в подножието му има кладенец; ниви; 2) Ор 30, С 8 – ниви; геран.

При Стана геран [*При Ст̀анъ гер̀ан*] – Ор 4, СИ 6 – кладенец. По ЛИ.

При тухлите [*При т̀ухлите*] – Ор 20, С 1 = *Каптажа*; склон; лозя.

При яворите [*При я̀ворите*] – Ор 5, З 5 – падина; ниви. Там имало няколко дървета.

Приновски геран [*Прѝнуски гер̀ан*] – Ор 6, Ю 0,2 – геран с кобилица.

припек [*прѝпек*] – място с южно изложение: ~ *Бан̀ишки*, ~ *Бор̀енски*, ~ *Гл̀адния*, ~ *Гол̀емия*, ~ *Зм̀ейчово*, ~ *М̀инков*, ~ *Т̀оновски*, ~ *Т̀опчова*.

Припека [*Прѝпекъ*] – 1) Ор 16, Ю 5 – наклонена на юг местност; ниви; 2) Ор 21, ЮЗ 1 – равна площ с южно изложение; ниви; 3) Ор 23, СЗ 1,6 – височина; ниви; 4) Ор 29, З 1,5 – хълм с южно изложение; лозя; 5) Ор 30, С 3 – южен склон на хълм; ниви.

Припека на Четатя [*Прѝпека на Чет̀ат'а*] – Ор 2, Ю 2 – склон; пасище. По Пр.

Пристанището [*Прист̀аништету*] – Ор 2, З 1,2 – пристанището.

Пробоя [*Проб̀о̀йъ*] – Ор 27, И 3 – падинка, по която навликала вода от р. Дунав; ниви.

Провалията [*Провалийгътъ*] – Ор 29, З 0,7 – стръмен дол без никаква растителност, със силно ронлива почва. Стръмно място, пропадащо място.

Прокара [*Прòкъръ*] – 1) Ор 4, С 10 – широк път, разделящ на две селото за добитъка; 2) Ор 28, ЮЗ 7 – равна местност с площ 740 дка; път за добитъка.

Пульовска махала [*Пул'увскъ мъълъ*] – Ор 6, ЮИ 0,2 – махала на изток от шосето Оряхово – Враца. По ФИ.

Пустото лозе [*Пустуту лòзе*] – Ор 1, Ю 0,8 – склон със северно изложение; изоставено лозе; ниви.

Пчелина [*Пчелйна*] – 1) Ор 1, Ю 2 – равна местност; ниви; там имало пчелин; 2) Ор 5, СИ 2,5 – долинка; акациева гора и пасища.

Пчелиня [*Челйн'а*] – Ор 19, И 1,5 – вълнообразна местност. От един от склоновете извира вода, която се губи след 10 м; ниви.

Пъдарниците [*Пъдàрниците*] – Ор 5, И 2 – височина; бостани. Там били колибите на пъдарите.

Пъдарска могила [*Пъдàрскъ мoгìла*] – Ор 28, Ю 2 – могила, на която се изкачвали пъдарите, за да наблюдават околността.

Пъняка [*Пън'акъ*] – Ор 15, СЗ 11 – равна местност; ниви. В миналото вековна дъбова гора, изсечена, а пъновете изваждани за ниви.

Първа махала [*Първъ мъълъ*] – Ор 15, ЮЗ 0,1 – махала в равнина.

Първанов гроб [*Първàноф грoп*] – Ор 9, З 3 – ниви. По ЛИ.

Първанови круши [*Първàнови круши*] – Ор 28, И 2,5 – ниви. По ФИ.

Първи май [*Първи май*] – Ор 20, Ю 0,6 = *Долната чеима* с два чучура, преименувана така на 1-ви май 1950 г.

Пърдицето [*Прèдицетeтy*] – 1) Ор 17, ЮИ 0,2 – равно чакълесто място до р. Огоста, без никаква растителност; 2) Ор 23, ЮИ 1,2 – старото корито на р. Огоста, заето с чакъл.

Пъръу [*Пъръу*] – Ор 20, С 0,1 – изворче, преминаващо през селото. От рум. *râraiu* – рекичка, поточе.

път [*път*]: ~ *Белослатински*, ~ *Бòтев*, ~ *Бренйшки*, ~ *Букьòвски*, ~ *Бутàнски*, ~ *Бързенски*, ~ *Вадйнски*, ~ *Вазйрски*, ~ *Гòлишки*, ~ *Глòжански*, ~ *Гноенйшки*, ~

Гръстърския, ~ Клѐнов, ~ Кнѐшки, ~ Коинърски, ~ Кукутановски, ~ Кунински, ~ Леденѝшки, ~ Лесковския, ~ Липнишки, ~ Малскѝ, ~ Мензѝлски, ~ Орѐховски, ~ Пѐловски, ~ Прѐкия, ~ Рѝмски, ~ Селановски, ~ Средния, ~ Сърбенишки, ~ Трѐнски, ~ Търнѝвски, ~ Шишманов.

Равна търница [Рѝвна търнѝцѝ] – Ор 5, ЮИ 5 – равно място; ниви.

Равнището [Равништету] – 1) Ор 4, С 6 – широко, равно бѝ ло на хълм; ниви; 2) Ор 21, И 3 – равна местност; ниви; 3) Ор 29, СЗ 2,5 – ниви.

Радойково [Радѝйкуву] – Ор 25 – бивше село на 23 км ЮЗ от Ор – заселено след Кримската война от татари под името Махмудия. През 1934 г. преименувано в Радойково, от 1975 г. кв. на с. Бутан.

Радойковска могила [Радѝйкувскѝ мугѝлѝ] – Ор 6, С 1 – могила, висока 6 м, в бившето с. Радойково.

Радойски лозета [Радѝйски лѝзетѝ] – Ор 29, С 2 – хълмиста местност; ниви.

Раев дол [Рѝеф дол] – Ор 27, СИ 3 – дол с площ 100 дка; бостани.

Раецка могила [Рѝецка мугѝлѝ] – Ор 27, Ю 3 – равнинна местност, в която навярно е имало могила; ниви.

Разкраките [Раскраките] – Ор 29, З 9 – равнинна местност, която се разклонява на два рѝкава (крака); ниви.

Разсохите [Рѝзсохите] – Ор 5, ЮИ 12 – две падини, които се срещат под ѝгъл във вид на соха (разклонен като вила прѝт, чатал); ниви.

Разторниш [Разторнѝш] – Ор 18, ЮЗ 4 – стрѝмна местност; пасище. От рум. *răsturniș* – склон, нанадолнище.

Райчиновски площад [Рѝчѝнуски п'уштѝд] – Ор 23, Ю 0,2 – площадче пред Райчиновци, в което са открити римски монети.

Раковски геран [Рѝковски герѝн] – Ор 5, СЗ 0,5 – геран. По ФИ.

Ранкова падина [Рѝнковѝ пѝдѝнѝ] – Ор 5, СИ 4 – падина; ниви. По ЛИ.

расои [рѝсои] – мн. ч. от *расоѝ* – раздол, дол с два рѝкава; хълм, който се раздвоява: ~ Чолѝшките.

Расоѝте [Рѝсоѝте] – 1) Ор 10, З 14 – хълм с два хребета, разделен от падина; 2) Ор 15, СЗ 13,7 – хълмиста местност, където два хълма се събират в един; ниви.

Тук има чешма с един соп; 3) Ор 27, ЮЗ 12 – равна местност, където две падинки се разклоняват като *соха* (разклонен като вила прът, чатал); ниви.

Рахилово [*Райловуту*] – Ор 20, Ю 2 – равнинна местност; зеленчукови градини.

Рацкото [*Рецкуту*] – Ор 27, И 4 – равно място; ниви. Вероятно по ЛИ.

Рачоловци [*Рачолофци*] – 1) Ор 5, СИ 6 – долина, която се разклонява; ниви; 2) Ор 26, И 4 – хълмиста местност; ниви; липови горички.

Рашу бърда [*Рашу бърда*] – Ор 28, З 2 – възвишение с площ 200 дка; пасище; акациева гора. Според легендата в подножието му е имало селище наричано Рашево. Там се откриват късове от съдове, останки от жилища. Името е порумънчено, идва от * Рашево бърдо.

Реброто [*Реброто*] – Ор 16, Ю 4 – хълм с посока север; ниви.

Резашките круши [*Резашките круши*] – Ор 29, З 8 – вълнообразна местност; ниви.

Римски път [*Римски път*] – Ор 18, С 7 – равнинна местност, през която минава стар римски път.

рог [*рок*] – земен участък до река, имащ формата на рог: ~ Дачов, ~ Йончовски, ~ Касапски, ~ Салиева.

Рога [*Рогъ*] – Ор 5, Ю 1 – място, заградено от р. Скът като рог; ниви.

Рогуля [*Рогъл'а*] – Ор 14, Ю 3 – равно място врязано в един завой на р. Искър като рог; ниви.

Руйкова лъка [*Руйковъ лъкъ*] – Ор 18, ЮЗ 0,5 – лъка, пасище. По ФИ.

Рупите [*Рупите*] – 1) Ор 4, И 0,8 – бряг на р. Искър с много дупки; 2) Ор 5, ЮЗ 3 – кариери. От бълг. диал. *рупа* – дупка.

рът [*рът*] – рътлина, склон между два дола: ~ Гладния, ~ Тънкия.

Савова могила [*Савувъ мугилъ*] – Ор 6, СЗ 1 – могила, заета с акациева гора. По ЛИ.

Салаша [*Сълашъ*] – Ор 23, ЮЗ 1,6 – изравнена могила. От тур. *salaş* – дъсчена колиба, коптор.

Салиева рог [*Салиевъ рок*] – Ор 4, ЮИ 1,5 – местност, оградена от р. Искър като рог; ниви. По ЛИ *Салия*.

Салиевец [*Сълиевец*] – Ор 29, З 10 – равнинна местност; ниви.

Самньонова колиба [*Самн'оновъ колѣбъ*] – Ор 29, ЮЗ 3,5 – хълмиста местност.

Сараево [*Сър̀аево*] – Ор 26 – село, на 12 км З от Ор 1, разположено на стръмна височина.

Сараевска падина [*Сър̀авскъ п̀д̀инъ*] – Ор 5, С 2 – дълбока падина; ниви; гора. По Сел Н.

Сараевски мост [*Сър̀авски мос*] – Ор 26, З 0,5 – дървен мост на р. Скът. По името на с. Сараево.

Саферов дол [*Саф̀еров дол*] – Ор 5, И 6 – падина; ниви. По ЛИ *Сафер*.

Свачата воденица [*Сф̀ачътъ воденицъ*] – Ор 12, СЗ 0,2 – воденица, изградена изцяло от дърво, задвижвана с кон – за царевица и пшеница.

Свети ламовете [*Свет̀и ламов̀ете*] – Ор 29, СЗ 4,5 – хълмиста местност; ниви. От *свети* (неясно) и остар. *лам* – дупка, яма, вдлъбнатата земна форма.

Свински кладенец [*Св̀ински кл̀аденец*] – Ор 28, ЮЗ 5 – кладенче под полегат склон. Според легендата в него влязла една болна свиня и излязла здрава. Около него има брястова горичка.

Свинското езеро [*Св̀инското ѐзеро*] – Ор 15, Ю 0,1 – падина, от която извира вода. Там се къпели в миналото свинете.

Свирча [*Св̀ирча*] – Ор 29, СЗ 10 – хълмиста местност; ниви; в миналото обрасла със *свирчовина* – бъз, свирчок.

Свирча ламовете [*Св̀ирчъ ламов̀ете*] – Ор 24, И 6 – поляна, обрасла с бъз; ниви. От *свирчовина* – бъз, свирчок, и остар. *лам* – дупка, яма, вдлъбнатата земна форма.

Секилата [*Сек̀илътъ*] – Ор 21, Ю 1 – хълм; лозя.

Селановска гора [*Селан̀овскъ гур̀ъ*] – 1) Ор 15, С 13 – равнинна местност; полезащитен пояс; 2) Ор 27, И 12 – ниви. По Сел Н.

Селановска межда [*Селан̀овскъ межд̀ъ*] – Ор 5, И 8,1 – ниви. По Сел Н.

Селановски дол [*Селàнувски дол*] – Ор 5, И 0,3 – махала. По Сел. Н.

Селановски път [*Селàновски път*] – 1) Ор 1, ЮИ 1 – вълнообразна местност, през която минава път за с. Селановци; 2) Ор 5, И 1 – вълнообразна местност; ниви.

Селановци [*Селàнофци*] – Ор 27 – село, на 6 км Ю от Ор 1, образувано от сливането на няколко махали.

Селища [*сèлишта*] – Ор 29, И 1 – равно място; ниви. Там първоначално било заселено селото.

селище [*сèлиште*] – местност, където имало село: ~ *Влашко*, ~ *Татàрско*, ~ *Татàрското*.

Селище [*Сèлиште*] – Ор 28, ЮЗ 5,5 – вълнообразна местност; пасище. В миналото тук имало римско селище. Тук са намерени римски сребърни монети – денарии и антониани, както и една бронзова фибула.

Селището [*Сèлиштету*] – 1) Ор 2, З 7 – вълнообразна местност; лозя. Откривани са керамични късове от съдове и останки от жилища; 2) Ор 20, ЮИ 0,5 – склон на хълм; пасища. Според преданието тук е имало селище; 3) Ор 7, ЮЗ 0,9 – тук е заселено първоначално селището.

Селската чешма [*Сèлскътъ чшимъ*] – Ор 9, СИ 0,1 – каменна чешма.

Селски геран [*Сèлски герàн*] – Ор 25, С 0,1 – геран в селото.

Селски дол [*Сèлски дол*] – Ор 18, З 2 – падина ; ниви.

Селския геран [*Сèлскийъ гирàн*] – Ор 26, З 0,5 – геран в селото.

Семидови места [*Симидуви мèстъ*] – Ор 6, Ю 4 – равнина; ниви. По ФИ.

Семидовото [*Симидувуту*] – Ор 17, СЗ 1 – равнина; ниви. По ФИ.

Семьоновски геран [*Сем'онувски герàн*] – Ор 6, И 0,4 – геран на кръстопът.

Серафимовото [*Серафимуту*] – Ор 14, И 2 – равнина; овощна градина.

Симеонов трап [*Симедноф трап*] – Ор 18, З 6 – хълмиста местност; ниви.

Синия вир [*Сìнийъ вир*] – Ор 14, ЮЗ 1 – вир на р. Искър.

Синьобръшкото [*Сìн'обръшкуту*] – Ор 4, СИ 4 – равнинна местност. В миналото владяна от пришълци от с. Синьо бърдо, общ. Роман, обл. Врачанска.

Скакуц [*Скъкуц*] – Ор 27, З 0,6 – равна местност; ниви. В миналото имало хан.

Скотовъдните парцели [*Скутувѣдните пѣрицѣли*] – Ор 7, С 2,5 – равна площ; ниви; в 1902 г. раздадена на хората за добиване на фураж за добитъка.

Скотовъдният дом [*Скотовѣднийѣ дом*] – Ор 20, СЗ 1,3 – пасище. В миналото скотовъден дом, по-късно свинарник.

Скумпия [*Скумпийѣ*] – Ор 2, ЮЗ 7 – възвишение, обрасло със смрадлика; ниви. От рум. *scutrie* – смрадлика.

Скът [*Скът*] – река, извира от планинския рид Веслец. Влива се в р. Огоста З от гр. Оряхово. Дълга е 134 км.

Славов гред [*Слѣво грет*] – Ор 27, И 3,7 – възвишение; ниви. По ЛИ.

Сливако [*Сливѣко*] – Ор 17, ЮИ 0,2 – сливова градина, сега стадион.

Смрадлика [*Смрѣдликѣ*] – Ор 19, ЮИ 4 – склон; ниви. Обрасъл със смрадлика.

Соват [*Соѣт*] – Ор 18, СЗ 9 – равно място; пасище.

соват [*soat*] – тур. *suvat* – пасище: ~ *Нѣвия*, ~ *Стѣрия*, ~ *Тѣрски*.

Совата [*Соѣта*] – Ор 2, З 7 – вълнообразна местност; ниви; 2) Ор 5, ЮИ 7 – равно място; ниви; 3) Ор 10, ЮЗ 3 – ниви; 4) Ор 17, СЗ 0,5 – равна площ; ниви; 5) Ор 23, СИ 1 – падина; пасище. Тук имало *гоеница* (кошара) за добитъка.

совата [*soata*]: ~ *Сѣсека*, ~ *Вѣрбѣица*.

Совата Върбица [*Соѣта Варбѣицѣ*] – Ор 15, С 2,9 – вълнообразна местност; ниви. Тук имало селище под същото име.

Совата Съсека [*Соѣта Сѣсекѣ*] – Ор 15, СИ 5 – северен склон, ниви, Тук имало село, наричано *Сѣсек*.

Солена бара [*Сѣленѣ бѣрѣ*] – Ор 24, ЮЗ 3 – блатиста местност. Според преданието някога тук турци разкарвали сол с гемии. При една буря гемиите се обърнали заедно с товара си.

Софийска махала [*Софѣийска малѣ*] – Ор 11, И 0,3 – махала заселена от балканджии.

Софрониево [*Софрѣдиеву*] – Ор 28 – село, на 25 км ЮЗ от Ор 1. До 1934 г. носи името *Сѣрбеница*.

Софрониевска могила [*Софронѹвскѣ мугѹлѣ*] – Ор 5, ЮЗ 3 – могила. По Сел Н.

Софрониевски вир [*Софрѹновски вир*] – Ор 10, ЮИ 3 – вир на р. Огоста. По Сел Н.

Спорното [*Спѹрнѹту*] – 1) Ор 6, Ю 2,5 – равнинна местност; ниви. За нея водели спор жителите на с. Бутан и с. Крива бара; 2) Ор 17, С 0,2 – ниви.

Сребрена могила [*Сребрѣнѣ мугѹла*] – Ор 3, С 1 – тракийска могила, на която имало оброчен камък. Оброкът се правел на Св. Илия.

Сребрениа [*Сребрѣн'а*] – Ор 15, З 12 – хълмиста местност; ниви; пасище. Тук имало селище, открита е оброчна плоча с образа на богинята Диана.

Среден брод [*Среден брот*] – Ор 21, И 0,5 – брод на р. Скът.

Среден връх [*Среден връх*] – Ор 14, З 2,5 – връх; ниви.

Средната махала [*Средната маалѹ*] – Ор 22, С 0,2 – махала между други две.

Средния гред [*Среднийѣ грет*] – 1) Ор 15, З 2 – височина; свинарници на бившето ТКЗС в Кнежа; 2) Ор 30, З 1 – рид; ниви.

Средния път [*Среднийѣ пѹт*] – Ор 4, С 3,5 – хълм; ниви. През него минава път, който е среден по отношение на останалите два; 3) Ор 15, И 0,4 – път, среден спрямо Луковитския – за с. Долни Луковит, и Малския (Пеловския) – за дн. гр. Искър.

Средорек [*Средорѣк*] – Ор 17, ЮИ 0,2 – полуостров в река; пасище.

Ставерска падина [*Стѹверскѣ пѣдинѣ*] – Ор 12, С 2,5 – падина до местност. По Сел Н.

Ставерски връх [*Стѹверски връ*] – ниви. По Сел Н.

Ставерци [*Стѹверци*] – Ор 29 – село, на 54 км ЮИ от Ор 1, на брега на р. Искър.

Ставрови локви [*Стѹрови лѹкѹфи*] – Ор 17, Ю 0,1 – равнинна местност. По ЛИ.

Станишелов вир [*Станишѣлоф вир*] – Ор 6, СИ 3,5 – вир на р. Огоста.

Станукова кошара [*Станѹковѣ кушѹрѣ*] – Ор 28, С 0,7 – равнинна местност; ниви.

Старата църква [*Стàрътъ църквѣ*] – Ор 10, СЗ 0,1 – църква, строена в 1870 г. В нея било първото килийно училище.

Старата черква [*Стàрътъ чѣрквѣ*] – Ор 28, З 3 – еднокорабна църква, с полуцилиндричен свод, изградена преди 1835 г.

Старата чешма [*Стàрътъ чеимѣ*] – Ор 3, Ю 0,5 – кладенче, преустроено в чешма. Там правели оброк на Спасовден.

Стари лозя [*Стàри лоз'à*] – Ор 11, И 6 – вълнообразна местност; ниви.

Старите гробища [*Стàрите грòбиште*] – Ор 7, СЗ 2 – долина с източно изложение. Там било старото гробище; пасище.

Старите лозя [*Стàрите лоз'à*] – 1) Ор 4, З 7 – хълм; ниви; 2) Ор 16, ЮИ 8 – хълмиста местност; лозя и ниви; – 3) Ор 21, З 2 – източен склон; ниви; 4) Ор 22, З 3 – баир; лозя. В тая местност имало оброчен камък, където на Св. Илия правели оброк; 5) Ор 27, ЮЗ 1 – хълмиста местност; пасище; 6) Ор 28, ЮЗ 3 – склон със северно изложение; пасище; 7) Ор 30, СИ 3 – хълмиста местност; пасище; 8) Ор 31, З 4 – склон, обърнат на север; акациева гора.

Стария бент [*Стàрийъ бент*] – Ор 17, Ю 1 – бент на р. Огоста, спирал водата за дунавска воденица.

Стария геран [*Стàрийъ герàн*] – Ор 30, СЗ 4,7 – кладенец, строен в далечно минало.

Стария соват [*Стàрийъ совàт*] – 1) Ор 1, З 6 – долина между две възвишения; ниви; 2) Ор 28, Ю 6 – равно място; ниви. От тур. *suvat* – пасище.

Старото пасище [*Стàрото пàсиште*] – Ор 5, ЮИ 3 – ниви.

Старото село [*Стàруту сèлу*] – Ор 21, ЮИ 3,5 – хълмиста местност, в която до 1920 г. е било селището Липница; поради лошите природни условия то се изместило на днешното си място.

Стищовска колиба [*Стìщувскъ кулìбъ*] – Ор 29, СЗ 3 – хълмиста местност; ниви. Там родът *Стищовци* има кошара.

Стищовски бряст [*Стìщовски брес*] – Ор 29, З 10 – равна местност; ниви.

Стойканово гърло [*Стойкàнуву гърлу*] – Ор 18, СИ 3 – корито на р. Искър. Собственост на фамилията Стойканови.

Стопанска улица [*Стопанскъ̀ у̀лицъ̀*] – Ор 23, С 0,5 – улицата на бившето ТКЗС.

Стопанството [*Стопанствуту*] – 1) Ор 12, З 1,2 = *Торната падина*, в която е бившият стопански двор; 2) Ор 20, СЗ 5 = *Дялу Орашолуй* – баир; там са постройките на бившето ТКЗС. От рум. *dial* – баир, *oraş* – град: баира към града.

Стража [*Стр̀ажа*] – Ор 2, ЮЗ 8 – вълнообразна местност; ниви; горичка.

Стръмба [*Стр̀ъмба*] – 1) Ор 11, И 5 – равна местност, по която минава път с каменна настилка; ниви; 2) Ор 18, З 8 – стръмна местност; ниви; 3) Ор 29, СИ 2 – местност, засадена с лозя на тераси. От рум. *strămb* – крив.

Стубела [*Шт̀убела*] – Ор 28, ЮЗ 3,5 – извор, чиято вода изтича през един чучур, около него блато.

Стублата [*Ст̀ублътъ̀*] – 1) Ор 19, ЮИ 2 – голям сладководен извор с гърло от дебело дърво; 2) Ор 27, СИ 3 – вълнообразна местност; ниви; горичка; 3) Ор 27, СИ 3 – малка чешмичка с дървен соп, в миналото извор.

Ступина алде бошка [*Ст̀упина алде б̀ошка*] – Ор 28, ЮЗ 3,9 – равна местност. В миналото ливада и кошари; ниви. От рум. *stupină* – пчелин, *al* – на, при, *boş ka* – горичка; пчелинът при горичката.

Стълпу Цъбрянулуи [*Ст̀ълпу Цъ̀бр'̀анулуй̀*] – Ор 28, Ю 5 – падина, в която има каменен кръст на човек от Цибровете (с. Горни и Долни Цибър, Монтанско). От рум. *stâlp* – стълб.

Стърчи крак [*Ст̀ърчї̀ крак*] – Ор 21, ЮЗ 2 – равна местност; гора, лозя. Едни свързват името с това, че мястото е близо до р. Бързина и там имало много птици рибари. Други казват, че в тая гора в миналото обирали много пътници, които били убивани.

Субт гезуини [*Супт гезуї̀ни*] – Ор 20, ЮИ 0,7 – склон с наклон на север; акациева гора; лисичи дупки. От рум. *subt* – под, при, и *geznina* – дупка.

Сурджийски геран [*Сур`ї̀йски гир̀ан*] – Ор 29, С 3 – геран. По ФИ.

Суриш [*С̀уриш*] – Ор 24, ЮЗ 3 – склон обърнат на северозапад с ронлива почва; пасище и акациева гора.

Сухата локва [*С̀ухатъ̀ л̀оквѣ̀*] – Ор 3, З 1 – мочурлива ливада; ниви.

Сухата чешма [Сухътъ чеимъ] – Ор 14, С 5 – чешма с един чучур, водеща началото си от каменист бряг. В миналото водата изчезнала.

Сухия геран [Сухийъ геран] – Ор 18, ЮЗ 7 – равна местност; ниви; кладенец, който пресъхнал; овощна градина.

Сърбеница [Сърбеница] – Ор 28 – село, старото име на с. Софрониево (до 1934 г.), на 25 км ЮЗ от Ор 1.

Сърбенишка лъка [Сърбенишкъ лъкъ] – Ор 10, ЮИ 4 – лъка. По Сел Н.

Сърбенишки камък [Сърбенишки камък] – Ор 10, ЮИ 4,5 – вълнообразна местност; ниви. По Сел Н.

Сърбенишки път [Сърбенишки път] – Ор 10, Ю 6 – ниви. По Сел Н.

Съсека [Съсекъ] – Ор 14, З 4 – вълнообразна местност; ниви. Тук в 1897 г. се заселва група банатски българи, чехи и словаци.

Табия [Табийъ] – Ор 20, СЗ 5 – равна местност; малко възвишение, на което личат основите на турско укрепление. От тур. *tabiye* – окоп, укрепление.

Табията [Табийата] – Ор 1, З 1 – равнинна местност, в която има укрепление, изградено върху две могилки и насочено на север. От тур. *tabiye* – окоп, укрепление.

Тановата [Танувътъ] – Ор 7, ЮЗ 0,5 – каменна чешма. По ФИ.

Тановска колиба [Танускъ колѣбъ] – Ор 29, З 10 – баирче; ниви.

Тановска махала [Танускъ мъълъ] – Ор 6, И 0,3. По ФИ.

Таралежовски геран [Таралѣжуфски гиран] – 1) Ор 7, И 1 – ниви; 2) Ор 7, И 1 – геран с циментово устие.

Татарската лъка [Татърскътъ лъкъ] – Ор 10, ЮИ 3 – равна местност; зеленчукова градина в съседство с изчезнало татарско селище.

Татарски връх [Татърски връ] – Ор 18, ЮЗ 3 – хребет; изчезнало татарско селище.

Татарски трапове [Татърски трапове] – Ор 27, И 1,2 – ниви.

Татарско кладенче [Тътърску клѣденче] – Ор 8, З 3,2 – кладенец.

Татарско селище [Татърску сѣлиште] – Ор 8, З 2,5 – хълмиста местност до р. Огоста, в която преди Освобождението се заселват татари, по-късно изселени в Турция; акациева гора.

Татърлъка [*Татърлъкъ*] – 1) Ор 5, СЗ 0,3 – местност, застроена върху основите на татарско селище; 2) Ор 5, СЗ 0,3 – баир; там имало татарско село, а преди него тракийско – открита е юзда за кон, върхове от стрели.

Телгарски дол [*Телгърски дол*] – Ор 31, С 3 – хълмче; в миналото остров; ниви.

Телешман [*Телешиман*] – Ор 31, С 3,5 – хълмче; в миналото остров; ниви.

Тепето [*Тепето*] – Ор 31, ЮИ 1 – хълм; от тур. *tepe* – хълм, могила.

Терзийската могила [*Терзийскътъ мугълъ*] – Ор 17, С 0,2 – могила; при разкопки в нея са открити юзда за кон и човешки скелети.

Терков геран [*Теркоф геран*] – Ор 28, ЮЗ 4 – кладенец. По ФИ.

Тесното [*Теснута*] – Ор 29, ЮЗ 2,5 – тясно място; ниви.

Тина мика [*Тинъ микъ*] – Ор 11 – старо име на с. Горни Вадин, образувано след Освобождението, на 23 км И от Ор 1. От рум. *tină* – кал, тиня, *mica* – малка; малка кал.

Тинчова гроб [*Тинчовъ гроб*] – Ор 7, С 2 – ниви; гроб. По ЛИ.

Тодоров брод [*Тодороф брот*] – Ор 22, З 1 – брод на р. Огоста.

Тодоров бряст [*Тодороф брес*] – Ор 18, С 2 – хълмиста местност ; ниви. По ЛИ.

Тодорчовски вир [*Тодорчофски вир*] – Ор 6, И 0,1 – вир на Огоста. По ФИ.

Тодъровска воденица [*Тодърровска воденица*] – Ор 29, ЮЗ 3 – воденица на р. Гостиля на фамилията Тодоровци; овощна градина.

Толовата махала [*Толувътъ мъълъ*] – Ор 5, ЮИ 0,2 – местност. По ФИ.

Толовия мост [*Толувийъ мос*] – Ор 28, Ю 2,6 – каменно мостче.

Тоновска колиба [*Тонускъ кулибъ*] – Ор 29, С 5 – равна местност; ниви.

Тоновски припек [*Тонуски припек*] – Ор 4, С 4,6 – склон, хълм; ниви.

Тончова воденица [*Тончевъ воденица*] – Ор 28, СЗ 2 – равна местност; зеленчукови градини.

Тончовата воденица [*Тончувътъ воденица*] – Ор 6, И 0,2 – воденица. По ЛИ.

Тончовски места [*Тончуски мѣстъ*] – Ор 17, С 6 – равна местност. По ЛИ.

Тополата [*Тополътъ*] – Ор 4, С 4 Ю – склон на хълм; ниви.

топрак [тупра̀к] – землище, място; от тур. *toprak*: ~ Бан̀ичешки, ~ Млад̀енчовския.

Топчова пришек [Т̀опчувъ̀ прѝшек] – Ор 30, СЗ 5 – баирче; ниви. По ЛИ.

Торбовото [Т̀орбувуту] – Ор 1, Ю 0,7 – вълнообразна местност; ниви. По ФИ.

торища [тур̀ишита] – мн. ч. от *тор̀ище* – местност, в миналото ливада или кошара на овце, дето се е торяло от изпражненията им: ~ Ч̀ипинските.

Торището [Тур̀иштету] – Ор 4, С 3,5 – хълм, кошара за овце; ниви.

Торлашка махала [Тор̀ла̀шкь̀ махь̀ль̀] – Ор 16, И 0,3 – махала, заселена с българи от Западните покрайнини.

Торната [Т̀орнътъ̀] – Ор 12, З 1,2 = *Стопанството* – падина, където хората изхвърляли торта от оборите си; ниви.

Торневското [Т̀орневскуту] – Ор 7, С 3 – вълнообразна местност; зеленчукови градини. По ФИ.

Тосунова падина [Тос̀унувъ̀ пь̀д̀йнъ̀] – Ор 21, ЮИ 1, падина. По ЛИ.

Тотенски брестове [Т̀отенскѝ бр̀естуве] – Ор 29, С 3,5 – равна местност; брястова горичка на фамилията *Тотенци*.

Тотова чукар [Т̀отовъ̀ чука̀ръ̀] – Ор 3, Ю 0,2 – баир; овощна градина.

Тошкова връх [Т̀ошкувъ̀ връ̀] – Ор 29, ЮЗ 3,5 – баирче; пасища. По ФИ.

Тошов въртоп [Т̀ошуф̀ връ̀т̀оп] – Ор 29, З 6 – голяма яма, която при дъжд се пълни с вода; ниви . По ФИ.

Транчовска могила [Тран̀чускь̀ муг̀йлъ̀] – Ор 6, Ю 0,6 – могила, на която има оброчен камък.

трап [трап] – лека падина, валог, яма: ~ Ва̀тов, ~ Вь̀лчи, ~ Драг̀иева, ~ Ива̀нчов, ~ Симѐонов.

Трапа [Тран̀ъ̀] – Ор 18, С 0,5 – трап; ниви.

трапове [тран̀ове] – мн. ч. от *трап*: ~ Дв̀ата, ~ Тат̀арски.

Тренчовата чешма [Трен̀чувътъ̀ чишмь̀] – Ор 9, З 0,3 – чешма. По ФИ.

Трета махала [Тр̀етъ̀ мь̀ълъ̀] – Ор 15, СИ 1 – махала на хълм.

Тринайсетте могили [Трина̀йсетт̀е муг̀йли] – Ор 19, И 4 – тринадесет могили.

Трите могили [*Трите могили*] – 1) Ор 21, З 1,5 – три тракийски могили; 2) Ор 28, Ю 3 – три тракийски могили, разположени в равнина.

Трифоновата воденица [*Трифунувът вуденицъ*] – Ор 14, С 0,2 – воденица на ток. По ФИ.

Труйкова геран [*Труйковъ геранъ*] – Ор 28, ЮЗ 0,9 – кладенец. По ФИ.

тръне [*тръне*] – мн. ч. от *трън*: ~ *Зарийско*.

тръница [*трънициъ*] – местност, заета с тръни: ~ *Вельова*, ~ *Манговска*.

Трънски път [*Трънски път*] – Ор 27, Ю 10 – ниви, минава път за с. Търнак.

Тръпката [*Тръпкътъ*] – 1) Ор 19, И 8,5 – малко изворче; 2) Ор 30, ЮЗ 3 – лек склон с южно изложение; лозя с винаги влажна почва.

Тръпките [*Тръпките*] – 1) Ор 21, И 0,8 – равна местност с глинеста почва; лозя; 2) Ор 22, И 4 – падина; акациева и тополова гора.

Тръстеника [*Тръстеникъ*] – Ор 19, ЮЗ 2,5 – мочурлива падина; ниви.

Тръстенишката чешма [*Тръстенишкътъ чишимъ*] – Ор 9, И 1,2 – чешма. По Сел Н.

Турек [*Турек*] – Ор 7, З 1,5 – равна местност, в която имало могила. При разкопаването ѝ са открити керамични съдове и римски монети.

Турмашката млака [*Турмашкътъ млъкъ*] – Ор 29, И 3 – мочурливо място, където се валят малките биволчета – *турмета*.

Турската воденица [*Турскътъ вуденицъ*] – Ор 22, И 0,5 – ниви.

Турски дол [*Турски дол*] – 1) Ор 10, ЮЗ 9,2 – дол; ниви; 2) Ор 19, И 2,5 – дол, владян от турчин; ниви; 3) Ор 25, З 2 – падина; ниви.

Турски дол [*Турски дол*] – Ор 6, С 4 – дол; пасище; акациева гора.

Турски соват [*Турски соат*] – Ор 16, З 10 – равна местност; ниви. От тур. *suvat* – пасище.

Тутуляски шумак [*Тутул'аски шумак*] – Ор 19, И 5 – гора от дъб в миналото, сега ниви.

туфа [*туфъ*] – китка, стъбла и издънки, гора; от лат. нар. *tufa*: ~ *Бъзовешка*, ~ *Гергачова*.

Туфата [Туфътъ] – Ор 28, ЮЗ 6 = *Шумака*; местност с площ 1600 дка. От лат. нар. *tufa* – китка, стъбла и издънки, гора.

Туфите [Туфите] – Ор 2, И 1 – равна местност; върбалак; сега ниви. От лат. нар. *tufa* – китка; стъбла и издънки.

Тънката падина [Тънкътъ падинъ] – Ор 24, СИ 5 – тясна и дълга падина; ниви.

Тънкия рът [Тънкийъ рът] – 1) Ор 4, С 3 – продълговат хълм; ниви и акациева гора; 2) Ор 29, З 8 – височина; ниви.

Търнавски път [Търна̀вски път] – Ор 15, З 0,5 – черен път за с. Търнава.

търница [търнийцъ] = тръница – гора от храстовидни тръни: ~ *Дескова*, ~ *Равна*.

Удавника [Уда̀вникъ] – Ор 3, ЮИ 1,7 – място в р. Огоста, където се удавили дванадесет момчета.

Указа [У̀къзъ] – Ор 9, И 3 – равна местност; пасище; ниви, раздадени с указ.

улей [улей] – овраг, по който тече вода при дъжд: ~ *Васков*.

улица [у̀лица]: ~ *Стопанска*, ~ *Криволя*, ~ *Хартарска*.

Уние [У̀ние] – 1) Ор 31, С 3,5 – вълнообразна местност; ниви; 2) Ор 31, С 0,8 – мост в местността *Уние*, чиито основи едва личат.

Уния вачилор [У̀нийъ вачилор] – Ор 16, З 2 – хълм във вид на могила, издълбан според хората от минаването на кравите. От рум. *vasă* – крава.

урва [у̀рвъ] – стръмнина, склон, бряг: ~ *Витанова*, ~ *Дълната*.

Урвата [Ху̀рвътъ] – Ор 12, С 0,3 – дълбока падина, в която минава път за полето.

Усойна [Осд̀йна] – Ор 2, Ю 4 – северен склон; акациева гора.

усойна [усд̀йнъ] – студено място: ~ *Човикова*.

Устието на Искър [У̀стието на Й̀скър] – Ор 2, С 1 – равна местност до устието на р. Искър; тополова гора.

Устието на Огоста [У̀стието на Ог̀дста] – Ор 1, С 2 – равна местност; ниви.

Училищните парцели [Уч̀лишните парц̀ели] – Ор 7, С 2,5 – равна местност; ниви.

Училищния фонд [*Учѝлищнийѝ фонд*] – Ор 26, И 1 – хълмиста местност; ниви.

Училищното стопанство [*Учѝлищнѝшту ступѝнству*] – Ор 12, З 2 – акациева гора, собственост на училището.

Ушите [*Ушѝте*] – 1) Ор 15, Ю 0,5 – вълнообразна местност; две височини разделени от дол; пасище; ниви; 2) Ор 30, З 6,3 – два хълма разделени от дол; оттук е минавал пътят на османската хазна Видин – Плевен; 3) Ор 19, ЮИ 3,5 – пресечен склон, през който минава път; пасище.

Ушичница [*Ушѝчницѝ*] – Ор 27, И 3 – заблатено място, обрасло с папур.

Фантънъ але Санду [*Фантѝнѝ але Сѝнду*] – Ор 20, З 1 – чешма. От рум. *fintina* – геран. По ЛИ.

Фильова падина [*Фѝл'овѝ пѝдѝнѝ*] – Ор 19, И 1,5 – вълнообразна местност; гора от акации и дъб. По ЛИ.

Фунията [*Фунѝйѝтѝ*] – Ор 29, ЮЗ 1 – склон, наподобяващ фуния; ниви.

Фънтънъ а събѝска [*Фѝнтѝнѝ а съб'ѝскѝ*] – Ор 28, И 0,6 – геран, от който черпели вода българите преселници от Балкана. От рум. *fintina* – геран, и *sărb* – българин.

Фънтънъ але Шара [*Фѝнтѝнѝ але Шѝрѝ*] – Ор 31, И 0,4 – геран. От рум. *fintina* – геран. По ФИ.

Хайдушков дол [*Аѝдѝшков дол*] – 1) Ор 13, З 2,5 – местност, разядена от ерозията, обрасла с храсталак, убежище на крадци; 2) Ор 27, ЮЗ 6 – дол, в миналото акация, непроходима гора; сега пасище и овчарници на бившето ТКЗС.

Хайредин [*Ередѝн*] – Ор 30 – село, на 33 км ЮЗ от Ор 1, общински център.

Ханова дрѝмка [*Хѝнувѝ дрѝмкѝ*] – Ор 27, ЮЗ 4 – дол, зает с хростовидна горичка; там в миналото имало хан.

Харалампов брод [*Аралѝмпѝв брот*] – Ор 17, И 0,5 – брод на р. Огоста.

Харалампов геран [*Аралѝмпѝф геран*] – Ор 17, И 0,2 – геран. По ФИ.

Хижата [*Хѝжѝтѝ*] – Ор 1, И 2,5 – хижа на остров Есперанто.

Хлебикова могила [*Лѝбикѝва мугѝлѝ*] – Ор 8, ЮЗ 2 – могила до р. Огоста. При разкопаването ѝ в нея е открито тракийско златно съкровище.

Ходжовска воденица [*О̀жувскъ воденѝцъ*] – Ор 12, И 0,1 – воденица. По ФИ.

Ходжовското [*Оиускуту*] – Ор 15, СЗ 9 – хълмиста местност, собственост на ходжа; ниви.

Храстова падина [*Раст̀два п̀д̀инъ*] – Ор 19, И 3,5 – падина с храсти.

Хребет [*Хр̀бет*] – Ор 18, З 8 – черен път, свързващ с. Крушовене със с. Горни Вадин.

Христо Икономов [*Хр̀исто Икон̀дмоф*] – Ор 1, З 1 – кв. на Оряхово.

Христовски салкъм [*Р̀истуски салк̀ън*] – Ор 4, С 9 – било на хълм; ниви. По ЛИ. От тур. *salkım* – акация.

Хумата [*У̀мътъ*] – 1) Ор 2, З 4 – вълнообразна местност с глинеста почва; ниви; 2) Ор 23, СЗ 2 – северен скалист склон, от който се взима хубава глина; пасище.

Хумения връх [*У̀мения вр̀х*] – Ор 5, С 5,1 – баир с пасище.

Хърлец [*Ърл̀ец*] – Ор 31 – село, на 18 км ЮЗ от Ор 1, разположено на вълнообразна местност.

Хърлешка граница [*Ърл̀ешка гр̀аница*] – Ор 16, ЮИ 8 – равна местност; оранжерии на АЕЦ на границата със землището на с. Хърлец.

Хърлешка межда [*Ърл̀ешкъ межд̀*] – Ор 10, СЗ 1 – ниви до с. Хърлец.

Хърлешка царска градина [*Ърл̀ешка ц̀арска гр̀д̀инъ*] – Ор 10, С 5 – равна местност; в миналото акациева гора, сега ниви.

Хърлешко блато [*Ърл̀ешку бл̀ату*] – Ор 31, С 3 – ниско място; в миналото зарибено държавно блато с 800 дка площ, сега ниви. По Сел Н.

Хъртарска улица [*Арт̀арска у̀лица*] – Ор 23, З 0,2 – улица. По ФИ.

Цалкин валог [*Ц̀алкин в̀алук*] – Ор 23, СЗ 2,2 – валог, над който се намира хълм. Според местното предание там поп Мартин причакал русенския паша и взел жена си Цалка, която пашата отвличал за харема си.

Цалкина п̀дина [*Ц̀алкинъ п̀динъ*] – Ор 23, СЗ 2 – обширна падина, обрасла с трева. По ЛИ.

Цалови брестове [*Ц̀алуви бр̀естове*] – Ор 29, СЗ 4 – ниви. По ФИ.

Цалови круши [*Ц̀алови кру̀ши*] – Ор 29, С 4,5 – равна местност; ниви. По ФИ.

Царската градина [*Царскътъ грѣдинъ*] – Ор 10, З 10 – равна местност; в миналото залесена по правителствено решение, сега ниви.

Цветанова круша [*Цветанувъ крушъ*] – Ор 18, С 5 – равна местност; ниви.

Цеков бряст [*Цѣкоф брес*] – Ор 27, З 2 – ниви. По ЛИ.

Цеков геран [*Цѣкуф геран*] – Ор 1, ЮЗ 4 – равна местност; там имало кладенец.

Цековата пещера [*Цѣкувътъ пещерѣ*] – Ор 29, ЮЗ 1,5 – вдлѣбнатина в скалист склон.

Целините [*Цѣлините*] – 1) Ор 2, СЗ 1 – ниви; 2) Ор 7, З 2 – равна местност; ниви; 3) Ор 23, ЮИ 2,5 – равна местност, доскоро целина, орница; 4) Ор 28, ЮЗ 9,5 – вълнообразна местност; ниви; в миналото пасище.

Ценова воденица [*Цѣновъ воденицъ*] – Ор 7, З 0,5 – падина; ниви. По ЛИ.

Цибърска падина [*Цибърскъ пѣдинъ*] – Ор 7, С 15 – падина; ниви. По Сел Н.

Циганска махала [*Цигънскъ мѣлѣ*] – Ор 14, СЗ 0,2 – махала от цигани.

Циганския геран [*Цигънскійъ геран*] – 1) Ор 10, И 0,1 – един от най-старите кладенци, от него черпели вода циганите; 2) Ор 23, И 0,5 – геран в *Циганската махала*.

Циганското гробище [*Циганското грѣбиште*] – Ор 28, С 1,7 – циганско гробище.

Цигларницата [*Цигларницътъ*] – 1) Ор 12, С 0,3 – вълнообразна местност; в миналото там имало керемидена фабрика; пасище; 2) Ор 17, С 0,5 – керемидарница.

Цицирегово лозе [*Цицирѣгово лѣзе*] – Ор 5, ЮИ 6 – склон; ниви. По Пр.

Цоканова дупка [*Цокановъ дѣпкъ*] – Ор 28, ЮЗ 10 – преданието разказва, че там живял хайдутин Цокан с четата си. Входът ѝ е затрупан.

Цонин вир [*Цѣнин вир*] – Ор 7, З 0,8 – вир на р. Бързина.

Цонковата чешма [*Цѣнковата чешмѣ*] – Ор 7, З 0,3 – чешма. По ЛИ.

Цоновски брод [*Цѣновски брот*] – Ор 22, И 0,7 – брод на р. Огоста. По ФИ.

Цоцинската падина [*Цѣцинскътъ пѣдинъ*] – Ор 9, СЗ 0,3 – падина. По ФИ.

Цоцински геран [*Цѣцински геран*] – Ор 9, З 0,4 – геран. По ФИ.

Цоцур [Цуцур] – 1) Ор 11, И 4 – котловинка, заета с тополова гора, в която има две чешми; 2) Ор 11, И 4 – две каменни чешми с два чучура.

църква [църква]: ~ *Старата*.

Чачин камък [Чачин камик] – Ор 17, С 5 – баирче; ниви.

Чеира [Чейръ] – Ор 20, С 1,5 – ниви. От тур. *çayır* – ливада.

Червения бряг [Червения бряг] – Ор 7, СИ 0,5 – бряг на р. Бързина.

Червеновръшки извор [Червеновръшки извор] – Ор 23, ЮЗ 4 – извор, водещ началото си от местността *Червеновръшки шумащи*, водата му се влива в р. Огоста.

Червеновръшки шумащи [Червеновръшки шумаци] – Ор 23, ЮЗ 4 – местност, заета с храсти; там са убити 73-ма септемврийци по време на въстанието от 1923 г.

Червеното кладенче [Червенуто кладенче] – Ор 19, И 1 – сладководен извор с червен пясък на дъното и дебит от 100 л/сек. Около него е имало селище от Първата българска държава.

Черганското [Черганстуту] – Ор 29, И 3 – равна местност; акациева гора.

Чергарска кошара [Чергарскътъ кошаръ] – Ор 7, С 1 – ниви. По ФИ.

Чергарски геран [Чергарски гиран] – Ор 7, С 1 – кладенец. По ФИ.

черква [черква]: ~ *Баптиска*, ~ *Методиска*, ~ *Старата*.

Черкезки селища [Черкески селища] – Ор 30, И 1 – баир; някога черкезко селище.

Черкезкото [Черкеското] – Ор 28, Ю 1,5 – ниви; черкезки соват. От тур. *suvat* – пасище.

Черкеска падина [Черкестъ пединъ] – Ор 24, С 1,5 – падина, владяна някога от черкези, изселени след Освобождението.

Черковния вир [Черковнийъ вир] – Ор 6, ЮИ 0,3 – вир на р. Огоста. По МН.

черника [черникъ] – черница: ~ *Бейсова*.

Черния връх [Чернийъ връх] – 1) Ор 5, И 0,2 – махала; 2) Ор 5, И 0,2 – баир; пасище.

Черньова падина [Черн'ова пединъ] – Ор 19, СИ 1 – падина; ниви.

Четатя [Четат'а] – 1) Ор 2, Ю 2 – баир; тук минава римски път; 2) Ор С, 0,5 – равна местност на висок бряг; римска крепост; 3) Ор 13, С 2 – каменен бряг; римска

крепост; 4) Ор 20, С 0,8 – равна местност; доскоро тук имало основи на римската крепост Вариана.

Четвърта махала [*Четвѣртъ мѣлѣ*] – Ор 15, ЮИ 0,1 – махала, заселена с турци и българи.

чешма [*чеимѣ*] – от тур. *çeşme* – водоизточник, водоем: ~ *Бъзовѣшка*, ~ *Йрска*, ~ *Кѡчовска*, ~ *Кѡновска*, ~ *Кѣпанската*, ~ *Лѡковата*, ~ *Попѡвата*, ~ *Сѣлската*, ~ *Стѡрата*, ~ *Сѹхата*, ~ *Трѣнчовата*, ~ *Трѣстенѣшката*, ~ *Тѹрешката*, ~ *Цѡнковата*, ~ *Язовската*.

Чешмата [*Чеимѣтѣ*] – 1) Ор 2, З 1 – чешма, падина; 2) Ор 19, Ю 0,01 – чешма.

Чешмата в Леденика [*Чеимѣтѣ в Леденѣкѣ*] – Ор 11, З 1,5 – чешма с два сопа.

Чешмата в Пчелински лозя [*Чеимѣтѣ ф Пчѣлински лоз'ѡ*] – Ор 19, И 0,7 – чешма под склон. В миналото около нея – лозя.

Чешмата при манастира [*Чеимѣтѣ при манѡстирѣ*] – Ор 22, З 2 – чешма.

Чивиджийски гред [*Чивѣйѣски грет*] – Ор 27, И 6 – ратлина; ниви.

Чижикова падина [*Чѣжиковѣ пѣдѣнѣ*] – Ор 8, Ю 0,1 – падина; ниви.

Чинкова круша [*Чѣнкувѣ крушѣ*] – Ор 18, С 4 – възвишение; ниви. По ФИ.

Чипинските торища [*Чѣпинските торѣшита*] – Ор 15, И 2 – ниви; По ФИ.

Читалищното [*Чѣтѡлишнѹту*] – Ор 9, З 2 – вълнообразна местност; ниви.

чифлик [*чуфлѣк*] – отделно стопанство: ~ *Гѣцов*, ~ *Златанова*.

Чифлика [*Чуфлѣкѣ*] – Ор 12, З 0,2 – равна местност, от нея селският *викач* (глашатай) предавал официалните съобщения за селяните.

Чифлиците [*Чуфлѣците*] – Ор 1, Ю 0,5 – ниви. Там имало чифлици на фамилията Ставреви.

Човикова усойна [*Човѣкувѣ усѣнѣ*] – Ор 18, ЮЗ 8 – хълмиста местност. По ФИ.

Чолашките расои [*Чулѡшките рѡсои*] – Ор 19, ЮИ 8,5 – раздол; ниви.

Чолашкото [*Чолѡшкото*] – Ор 3, И 0,4 – равна местност; ниви. По ФИ.

Чорбин дол [Чòрбин дол] – Ор 23, З 2,8 – падина; ниви. Преданието разказва, че тук хайдутите разсипали казан чорба и скрили в дупката златото, като разбрали, че турците са по следите им.

чукар [чукàр] – остър връх със скали, чука: ~ *Гòтова*.

Чукара [Чукàрѣ] – 1) Ор 22, З 4 – високо място, баир; гора; 2) Ор 30, ЮИ 1 – хълм с каменни склонове.

Чуката [Чукѣтѣ] – 1) Ор 1, З 2,7 – баирче; лозя; 2) Ор 19, ЮЗ 1 = *Борованска могила* – селищна могила с останки от Каменно-медната епоха.

Чулашкото [Чулàшкуну] – Ор 14, Ю 3 – равна местност; ниви. По ФИ.

Чуленица [Чул̀ница] – Ор 28, СИ 3 – вълнообразна местност. По предание преди Освобождението там имало село със същото име.

Чулявец [Чу̀авец] – Ор 23, С 1,2 – баир; ниви. По Пр.

Шанденец [Шàнденец] – 1) Ор 9, С 0,6 – падина; пасище, където има изворче, бликащо от шанец (ров, канавка); 2) Ор 27, И 8 – вълнообразна местност; пасище с кладенец.

Шантово оградище [Шàнтово оград̀иште] – Ор 15, И 7 = *Криви валог*, в който имало овчарски колиби, оградени с трънлив плет.

Шеварското [Шевàрското] – Ор 27, СЗ 3 – ниви.

Шекерковото [Шек̀еркувуну] – Ор 29, И 1,5 – върбова и акациева гора.

Широки дол [Шир̀рки дол] – 1) Ор 2, ЮЗ 7 – широк дол; ниви; 2) Ор 19, Ю 1,5 – широк дол; ниви.

Шишманов път [Ш̀шманòф пѣт] – Ор 16, Ю 7 – ново име на *Мензилски път* – от тур. *menzil* – пощенска спирка, станция. Това е главният път на османската поща по трасето Видин – Плевен.

Шишница [Ш̀шницаѣ] – Ор 24, ЮЗ 5 – мочурлива местност, заета с *трѣст* (тръстика).

Шопската махала [Шòпскѣтѣ махл̀] – Ор 9, З 1,8 – махала с преселници от Шоплука.

Шопски дол [Шòпски дол] – Ор 15, И 2 – падина; ниви. По името на преселници от Шоплука.

шумак [шумàк] – гора, зашумено място: ~ Бèрчова, ~ Тутляски.

Шумака [Шумàкъ] – Ор 28, ЮЗ 6 – равна местност с площ 1600 дка ниви.

шумаци [шумàци] – мн. ч. от шумак: ~ Янкулските.

Щъркова връх [Штърковъ връх] – Ор 7, С 3,1 – баир; ниви. По ФИ.

Юнузов гред [Йунузуф грет] – Ор 18, Ю 1,2 – височина; ниви. По ЛИ Юнуз.

Юнузово тръне [Йунузуву тръне] – Ор 4, И 3 – равна местност, обрасла с храстовидни тръни. По ЛИ Юнуз.

Юташки салкъми [Йутàшки салкън] – Ор 29, З 9 – равна местност; ниви. От тур. *salkım* – акация. По ФИ.

явори [йàворе] – мн. ч. от явор: ~ Вълчови, ~ Горàнови.

яз [йàс] – изкуствена преграда за отбиване на вода; вир: ~ Гòрния, ~ Дòлен.

Яза [Йàзъ] – 1) Ор 6, И 0,3 – яз до Тончовата воденица; 2) Ор 10, ЮИ 3 – яз за Йордановата воденица.

Язовините [Йàзувините] – 1) Ор 4, С 2 – стръмен склон на хълм, в него има дупки на язовци; 2) Ор 11, ЮИ 2 – склон с дупки от дивеч.

Якова бара [Йàкова бàръ] – Ор 27, И 4 – падинка, по която навлиза вода.

яма [йàмъ] – трап, дупка: ~ Вълчàнова.

Янишка падина [Йàнишка пьдìнъ] – Ор 14, З 2 – падина; ниви. Преданието разказва, че в падината се е обесила девойката Яна, грабната от турците.

Янкова колиба [Йàнкова кулìбъ] – Ор 29, З 8,5 – ниви. По ЛИ.

Янкова могила [Йàнкувъ мугìтъ] – Ор 9, С 1,5 – могила; пасище.

Янкулова гамка [Йàнкуловъ гàнкъ] – Ор 15, С 11 – котловинка; ниви на Института по царевицата – гр. Кнежа. От диал. *гамка* – дълбоко място. По ЛИ.

Янкуловата могила [Йàнкулувътъ мугìлъ] – Ор 6, Ю 1 – могила в бившия Втори стопански двор. По ЛИ.

Янкулски шумаци [Йàнкулски шумàци] – Ор 7, И 0,5 = Гладнишки лозя; горичка от акация. По ЛИ.

**THE TOPONYMY OF VILLAGES IN THE FORMER ORYAHOVO
MUNICIPALITY**

Ivalina Vassileva

Seminar in practical ethnology and medieval studies “Prof. Dr. Ivan Shishmanov”,

Association for anthropology, ethnology and folklore studies “Ongal”

Abstract

This study is the end result of the author’s extended exploration of the onomastic diversity of her home region. The text consists of a theoretical part, register of the villages, list of abbreviations and a dictionary of the local names. The research was initiated in 2007, concluded in 2019 and spread over 31 villages on the territory of the former Oryahovo municipality. Currently those villages are part of Vratsa district.

The main information sources of the text are two:

1. The Master’s thesis of Roumiana Ivanova (1972), under the supervision of Prof. Nikolai Kovachev, “St. Cyril and St. Methodius” University of Veliko Tarnovo.

2. The gathered by the author toponymical material – individually and as part of a project funded by the Centre of Bulgarian Onomastics at “St. Cyril and St. Methodius” University of Veliko Tarnovo.

The study confirms the initial working hypothesis that a sizeable part of the toponymical material collected during 1972, is well preserved and could be amassed even today. The loss of parts of the onomastic data from the region is due to the inevitable cultural, historical, and socio-economic changes on local and national level. Finally, the active bilingualism remains present in the everyday speech and name formation process in the area of the so called “Vlachs villages”.

Keywords: onomastic research, toponymical material, dictionary of the local names, former Oryahovo municipality, Vratsa district, Bulgarian and Vlachs villages.